

med indgåelsen af forliget den 10. juni 2004, men der er ikke noget, der signifikant ændrer på beslutningen. Det vil sige, at vi fastholder beslutningen, og der er ingen grund til at tage det op i forligskredsen. Det er stadig væk den mest fornuftige beslutning at flytte Auderødlejren til Frederikshavn.

Som jeg sagde før, har hr. Klaus Hækkerups spørgsmål givet mig anledning til at se sagen igennem igen, og det er altså set fra forsvarers og fra skatteborgernes synsvinkel den bedste løsning.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg takker for det meget kontante svar. Så går jeg selvfølgelig ud fra, at ministeren, forsvarer, Forsvarskommandoen, og hvem der ellers er involveret i den her sag, sørger for, at den her sag bliver lukket, således at man kommer i gang med de nødvendige ændringer deroppe, så man i Frederikshavn og i Nordjylland kan forvente at få de ting, som man er blevet lovet i forbindelse med forsvarsforliget.

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Jeg vil stadig væk sige, at det er beroligende og godt, at medlemmer af Folketinget kan stille spørgsmål til ministeren, og jeg stiller med glæde op igen og svarer på hr. Klaus Hækkerups spørgsmål, således at der også i Frederiksværk vil brede sig den stemning, at det rent faktisk er den rigtige beslutning, uagtet at man selvfølgelig i Frederiksværk er ked af at sige farvel til nogle skatteborgere, og at medarbejdere i Frederiksværk er kede af at flytte til Frederikshavn.

Men det er og bliver den bedst mulige løsning for skatteborgerne generelt og for forsvarer.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Hr. Klaus Hækkerup for et sidste spørgsmål.

Klaus Hækkerup (S):

Lad mig, for at der ikke skal være nogen tvivl, sige, at de andre kaserneflytninger, der har været tale om i Nordsjælland, i det område, hvor jeg er valgt, har jeg stemt for, da jeg syntes, at det økonomiske grundlag har været meget klart. Jeg er endda blevet kritiseret for det, men har holdt fast i det. Her synes jeg ikke, det økonomiske grundlag er klart. Jeg synes heller ikke, det planlægningsmæssige grundlag er klart.

Når forsvarsministeren siger, at miljøministeren overtager afgørelsen, og at der har været kontakt til Miljøministeriet, så vil jeg spørge om

to ting: Hvad har Miljøministeriet svaret på henvendelsen fra Forsvarsministeriet? Er de hensyn, som skal tages af Miljøministeriet, nu hvor det har overtaget regionplanmyndigheden, ændret i forhold til dem, Hovedstadens Udviklingsråd skulle varetage? I få fald er det helt ændrede forudsætninger, også for den lovgivning, vi har vedtaget om strukturreformen her i Folketinget.

Så svar på de to spørgsmål.

Kl. 15.10

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Jeg rettede en henvendelse med henblik på at nedsætte en arbejdsgruppe, som kan forbedre plangrundlaget. Det er vigtigt for mig at sige, at Frederiksværk Kommune naturligvis vil blive inddraget i arbejdet. Men igen: Selv om forsvarer ikke får 60 mio. kr. for Auderødlejren, er der stadig væk økonomisk ræson i en sammenflytning til Frederikshavn.

Så vil jeg sige til hr. Klaus Hækkerup, at jeg med glæde både mundtligt og skriftligt vil besvare eventuelle spørgsmål fra hr. Klaus Hækkerup, som mine svar i dag har rejst, og jeg vil hurtigst muligt bibringe hr. Klaus Hækkerup måske ikke de ønskede svar, men i hvert fald svar på spørgsmålene, således at vi kan få ryddet enhver tvivl af bordet om, at det var den rigtige beslutning, vi traf den 10. juni 2004.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Forespørgsel nr. F 7:

Forespørgsel til statsministeren og justitsministeren:

»Hvilke oplysninger kan regeringen give om indsatsen for at modvirke terrorismevirksomhed i Danmark, og hvilke planer har regeringen om konkrete initiativer, der kan styrke det danske terrorberedskab?«

Af Jens Rohde (V), Peter Skaarup (DF) og Tom Behnke (KF).

(Forespørgslen anmeldt 12/10 2005. Fremme af forespørgslen vedtaget 28/10 2005).

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til i morgen, torsdag den 17. november.

Begrundelse

Peter Skaarup (DF):

Vi synes, det er meget væsentligt, at vi her i dag i Folketinget får en tilbundsående debat om terrortruslen mod Danmark og vores beredskab i den anledning, og det er så den debat, vi skal have her i de kommende timer.

Vi havde da gerne set fra forespørgernes side, at det samlede Folketing kunne stå bag debatten og indkalde til forespørgselsdebatten. Sådan er det ikke blevet, men det ændrer ikke ved, at vi får en god og fornuftig debat, som efter forespørgernes opfattelse er helt nødvendig.

Sommerens terrorangreb på London viste, at terroren er kommet til Nordeuropa. Når terrorhandlingerne finder sted langt fra danske breddegrader, som tilfældet var i Amman og på Bali, er det lettere at bevare forestillingen om, at vi fortsat befinder os i et fredeligt smørhul i Danmark.

Når det derimod er London, det går ud over, en by, som rigtig mange danskere har besøgt, forstår de fleste langt bedre, at vi står over for en ny situation, som skal tackles på en ny måde. Som den britiske premierminister, Tony Blair, sagde det efter terrorangrebet i London: Spilletts regler er ændrede.

Dagens debat er også aktualiseret af de syv anholdelser, der har fundet sted her i landet, af personer, der tilsyneladende var i gang med at forberede et terrorangreb. Danmark er altså desværre også blevet et mål eller et opholdssted for den internationale terrorisme, og det er vi nødt til at tage bestik af også her i Folketinget.

Rapporten fra regeringens arbejdsgruppe om terrorbekæmpelse er et udmærket fundament for de videre drøftelser om opstramninger på terrorområdet. Det er meget vigtigt, synes vi, at regeringen nu får lejlighed til at fremkomme med de bud, regeringen har på, hvad der skal ske for at styrke det danske terrorberedskab.

Opgaven er stor, opgaven haster, tror jeg rigtig mange vil være enige i. Nu glæder vi os til at høre, hvad regeringen byder på i forbindelse med terrorberedskabet.

Besvarelse

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Den internationale terrorisme er vor tids store trussel. Den er ikke blot en trussel mod uskyldige menneskers liv og helbred. Den er en trussel

mod vores måde at leve på, en trussel mod vores grundlæggende værdier. Truslen er markant, men vi vil ikke lade os kue.

Siden terrorangrebene i USA den 11. september 2001 er der taget en række initiativer til at styrke det danske samfund mod terrortruslen. Men efter terrorangrebene i Madrid i marts 2004 og senest i London i juli måned i år fandt regeringen, at der var behov for at gennemgå indsatsen og beredskabet mod terror.

Kl. 15.15

Regeringen nedsatte derfor en arbejdsgruppe, der skulle foretage denne gennemgang. Rapporten fra arbejdsgruppen blev offentliggjort den 3. november. På baggrund af rapporten præsenterer regeringen i dag en handlingsplan for det videre arbejde. Som det fremgår, er der efter regeringens opfattelse grundlag for at arbejde målrettet videre med at konkretisere og gennemføre langt størstedelen af arbejdsgruppens anbefalinger. Der er dog enkelte af anbefalingerne, som kræver nærmere overvejelser, før regeringen kan tage politisk stilling.

En stor del af handlingsplanen har til formål at styrke politiets og efterretningstjenesternes mulighed for at forebygge og efterforske terrorhandling. Vi er her inde på initiativer, hvor vi meget nøje må overveje forholdet mellem sikkerheden for os alle og retssikkerheden for den enkelte. For regeringen er det afgørende, at der i det videre arbejde bliver fundet den rette balance mellem disse hensyn. Der må ikke herske nogen tvivl om, at truslen fra terror er reel. Det er ikke et spørgsmål, om der er behov for at øge sikkerheden i det danske samfund, men om, hvordan vi gør det.

Vi kan kun bekæmpe terror effektivt ved en langsigtet indsats. Regeringens overordnede strategi består derfor af tre led: Vi skal forebygge opbakning og rekruttering til terrorisme gennem vores internationale engagement og gennem en aktiv integrationspolitik herhjemme, vi skal bekæmpe terrorister og terrornetværk og afskære dem adgang til penge og materialer, og så skal vi forberede os på, at terrorangreb kan finde sted; det kræver et robust beredskab, der kan mindske konsekvenserne af et terrorangreb.

Det første led er at forebygge rekruttering og støtte til terrorisme. Gennem vores aktive udenrigspolitik søger vi at imødegå de forhold, der ude i verden kan danne grobund for opbakning til terrorisme. Det sker ved et stærkt samarbejde med andre lande og organisationer, der bekæmper terrorismen på tværs af landegrænser, det

sker ved vores betydelige udviklingsbistand – jeg vil gerne understrege, at man ikke kan sætte lighedstegn mellem fattigdom i verden og terrorisme, men terrorister kan forsøge at legitimere deres ugeringer ved at henvise til grundlæggende sociale, politiske og økonomiske spændinger og problemer, og derfor er det vigtigt at skabe en mere lige udvikling i verden – og det sker ved at medvirke i fredsbevarende operationer, hvor genopbygningen af Afghanistan, Irak og Sudan er vigtige bidrag til at bringe landene på fode og integrere dem i det internationale samarbejde, herunder samarbejdet om bekæmpelse af terrorisme.

Endvidere har vi med Det Arabiske Initiativ startet en vigtig dialog med de arabiske lande og med Iran. Initiativet støtter lokale reformer i retning af mere frie og demokratiske samfund, en udvikling, som regeringen finder afgørende i forebyggelsen af yderligere radikaliserings. En styrkelse af moderate kræfter vil udgøre en vigtig alliance mod de radikale og ekstremistiske elementer, som har erklæret krig mod Vesten og mod demokratiet.

I den forløbne måned er vi blevet bekendt med, at den radikaliserings, vi har set i visse islamiske miljøer i Europa, måske også finder sted her i Danmark. Det er dybt bekymrende for samfundet som helhed og for den store gruppe af moderate muslimer, som lever, arbejder og bidrager aktivt til det danske samfund, for ekstremister er en trussel mod alle danskere, uanset herkomst og uanset religiøs baggrund.

Kl. 15.20

Jeg vil derfor slå fast, at danske muslimer og indvandrere i Danmark er afgørende allierede i kampen mod terrorisme. Sammen kan vi vinde den. Vi skal forebygge, at unge mennesker føler sig tiltrukket af ekstremisternes ideologi, og det kræver, at vi fremmer dialogen og imødegår radikaliserings i visse muslimske miljøer.

Det andet led i regeringens overordnede strategi er, at vi skal have de nødvendige instrumenter til at bekæmpe terrorister og terrornetværk. Handlingsplanen indeholder derfor en række initiativer, der kan styrke politiets og efterretningstjenesternes mulighed for at forebygge og efterforske terrorhandlinger. Justitsministeren vil komme nærmere ind på nogle af disse forslag.

Og så er det af afgørende vigtighed, at danske myndigheder er organiseret rigtigt og har et stærkt samarbejde. Det drejer sig ikke mindst

om samarbejdet mellem Politiets Efterretningstjeneste og Forsvarets Efterretningstjeneste.

Regeringen har i de forløbne år tilført øgede ressourcer til efterretningstjenesterne til bekæmpelse af terrorisme. Med de nye initiativer vil vi sikre fuldt udbytte heraf gennem øget samarbejde, så vi sikrer, at oplysninger, som kan være afgørende for at afværge eller efterforske terrorangreb, kan tilvejebringes og udveksles hurtigt og smidigt. Målet er, at vi hele tiden er et eller gerne to skridt foran dem, som vi er oppe imod.

Endelig er det tredje led i regeringens overordnede strategi, at vi skal forberede os på, at terrorhandlinger kan ramme Danmark eller danske interesser, og derfor skal vi have et velfungerende beredskab, som i videst muligt omfang kan begrænse følgerne af et angreb. Samtidig skal vi beskytte sårbare områder og sektorer, hvor risikoen for angreb er høj, og hvor følgerne vil være særlig alvorlige.

Arbejdet med at styrke beredskabet er allerede godt i gang. Regeringen har besluttet at styrke den centrale koordinering af en kriseindsats ved at etablere en national og en international stab. Endvidere forberedes der landsdækkende radiokommunikation, som vil omfatte alle beredskabsaktører. Og endelig er det besluttet at etablere et særligt institut, der skal styrke håndteringen af hændelser med kemiske, biologiske, radiologiske eller nukleare stoffer.

Som det fremgår af handlingsplanen, er regeringen imidlertid klar til at tage yderligere initiativer, herunder med hensyn til at styrke kommunikation med befolkningen i tilfælde af en krisesituation.

Med denne handlingsplan kommer regeringen med sit udspil til en proces, som i løbet af de kommende år vil føre til en styrkelse af det danske samfunds indsats og beredskab mod terror. Vi lægger op til initiativer inden for en række områder; nogle kan vi gennemføre administrativt, mens andre kræver ændringer af lovgivningen.

En væsentlig del af lovændringerne forudses fremsat samlet i foråret 2006 i en særlig antiterrorpakke. Andre forslag vil følge i den kommende folketingssamling. For alle forslag gælder det, at regeringen ønsker og håber på det bredest mulige samarbejde med Folketingets partier. Vi har et fælles ansvar for at sikre vores samfund og de demokratiske værdier, som det bygger på.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Tak til statsministeren. Jeg skal herefter give ordet til justitsministeren.

Justitsministeren (Lene Espersen):
Forespørgselsdebatten i dag er en god anledning til at gøre status over det danske samfunds terrorberedskab i bred forstand.

Siden den 11. september 2001 har der bestået et generelt forhøjet trusselsniveau i den vestlige verden og i forhold til vestlige interesser, og terrorhandlingerne i Madrid i marts 2004 og i London i juli måned i år har vist, at også de europæiske lande er sårbare over for den internationale terrorisme.

Terrorismen er en trussel mod den enkelte, det danske samfund og de værdier, det bygger på. For regeringen er det derfor afgørende, at vi gør, hvad vi kan for at forebygge og bekæmpe terrorhandlinger. Det kræver en bredspektret indsats, der bl.a. omfatter integrationsområdet og det udenrigspolitiske område. Men en vigtig del af indsatsen må nødvendigvis være knyttet til politiets og efterretningstjenesternes virksomhed.

Kl. 15.25

Vi skal sikre, at myndighederne har de nødvendige redskaber til både at indhente efterretningsmæssige oplysninger og efterforske og strafforfølge terrorhandlinger, ligesom det er afgørende, at vi sikrer det nødvendige beredskab til at håndtere og begrænse følgerne af eventuelle terrorhandlinger. Samtidig skal vi, som også statsministeren flere gange har understreget, sikre den rette balance mellem sikkerhed og retssikkerhed.

Vi har allerede siden terrorhandlingerne i USA den 11. september 2001 taget en lang række initiativer for at styrke indsatsen mod terrorisme, herunder i form af den såkaldte antiterrorpakke, som et bredt flertal her i Folketinget vedtog i maj 2002. Som statsministeren allerede har været inde på, fandt vi i regeringen imidlertid anledning til at foretage en samlet gennemgang og vurdering af det danske samfunds indsats og beredskab over for terrorhandlinger i lyset af begivenhederne i London.

Derfor nedsatte vi i august måned en tværministeriel arbejdsgruppe, der fik til opgave at overveje behovet for yderligere initiativer. Arbejdsgruppens rapport indeholder som bekendt 49 anbefalinger, som efter arbejdsgruppens opfattelse kan komme på tale for at styrke indsatsen og beredskabet mod terror. Der er tale om en

bred vifte af forslag, der berører flere ministerområder.

Jeg vil gerne benytte lejligheden her i dag til at sige, at jeg synes, at arbejdsgruppens rapport udgør et rigtig godt grundlag for det videre arbejde. Regeringen har i dag fremlagt en handlingsplan for, hvordan der kan arbejdes videre med de 49 anbefalinger. I handlingsplanen er det for hver enkelt anbefaling angivet, hvordan regeringen vil arbejde videre med anbefalingerne. Som det fremgår af handlingsplanen, vil en række af initiativerne kunne gennemføres administrativt, mens andre kræver ny lovgivning.

Regeringen vil derfor i foråret 2006 fremsætte en række lovforslag som led i en antiterrorpakke. Endelig er der enkelte af arbejdsgruppens forslag, som kræver yderligere overvejelser og udredningsarbejde, før regeringen kan tage politisk stilling.

Jeg vil ikke her gennemgå alle initiativerne i regeringens handlingsplan et for et, det tillader tiden heller ikke, men vil fremhæve nogle centrale forslag inden for Justitsministeriets område, som efter min opfattelse er væsentlige for at sikre en effektiv forebyggelse og bekæmpelse af terrorhandlinger. Jeg vil også komme ind på den kritik, der navnlig fra it- og telebranchens side er rettet mod nogle af arbejdsgruppens anbefalinger på it- og teleområdet.

De internationale erfaringer viser, at det er af central betydning, at oplysninger udveksles på tværs af myndighedsskel for at sikre det bedst mulige grundlag for at vurdere den til enhver tid værende trusselsituation.

Et af de initiativer, som regeringen derfor allerede har besluttet sig for at iværksætte, er etableringen af et nyt center for antiterroranalyse i Politiets Efterretningstjeneste, der skal bestå af medarbejdere fra PET, fra Forsvarets Efterretningstjeneste, fra Udenrigsministeriet og en række andre myndigheder. Etableringen af centret skal sikre et endnu tættere samarbejde imellem efterretningstjenesterne og andre myndigheder med henblik på at udarbejde samlede og tværgående analyser og vurderinger af terrortrusler mod det danske samfund.

Med henblik på at styrke den nationale operative indsats på terrorområdet vil regeringen endvidere tage initiativ til at overføre hovedparten af Rigspolitichefens Nationale Efterforskningsstøttecenter, i daglig tale kaldet NEC, til PET. Ud over at styrke den operative indsats på terrorområdet vil det sikre, at den alvorligste organiserede kriminalitet bliver håndteret af en ny

og større organisation, der vil have en større samlet tyngde end de to afdelinger i dag.

Udvidelsen af PET's arbejdsområde til også at omfatte den alvorligste organiserede kriminalitet vil ske administrativt ved en ændring af bestemmelserne om Politiets Efterretningstjeneste af 1996.

Det er i den forbindelse vigtigt, at der fastsættes klare kriterier, der afgrænser de særlig alvorlige former for organiseret kriminalitet, som PET herefter vil skulle beskæftige sig med. Ændringerne af reglerne vil blive forelagt for Folketingets Kontroludvalg i overensstemmelse med loven om Kontroludvalget fra 1988.

Det er også afgørende for effektiviteten af PET's arbejde, at tjenesten bl.a. har adgang til relevante oplysninger om tjenestens såkaldte målpersoner. Regeringen vil derfor arbejde videre med at konkretisere arbejdsgruppens anbefalinger af ved en lovændring at forbedre PET's muligheder for at indhente nødvendige oplysninger fra andre offentlige myndigheder. Der kan f.eks. være tale om at indhente oplysninger fra et socialkontor eller et uddannelsessted om en mistænkt persons opholdssted, hvis opholdsstedet er ukendt, men PET har grund til at antage, at den pågældende lejlighedsvis henvender sig på socialkontoret eller møder op på det pågældende uddannelsessted.

Kl. 15.30

Det er også nødvendigt med nye og mere tidssvarende retningslinjer for PET's interne behandling af informationer om personer og organisationer. PET's efterforskning og løbende efterretningsmæssige overvågning er bl.a. karakteriseret ved, at mange forskelligartede oplysninger over tid som et puslespil skal stykkes sammen til et samlet billede. Det er derfor helt nødvendigt, at PET får mulighed for at sikre et bedre overblik over og en bedre udnyttelse af de oplysninger, som PET allerede har indsamlet. De nye administrative retningslinjer skal derfor bl.a. sikre, at det er muligt at anvende elektronisk søgning i alle de informationer, som PET ligger inde med, og at dele informationerne på tværs i PET's organisation. De nye retningslinjer skal samtidig sikre, at det såkaldte Wambergudvalg kan føre en tidssvarende og effektiv kontrol med PET's behandling af disse informationer.

Et andet område, som det er vigtigt at se nærmere på, er tv-overvågning. Som jeg tidligere har givet udtryk for, er jeg positiv over for øget og forbedret tv-overvågning, navnlig af trafik-

knudepunkter og andre steder, hvor der jævnligt færdes eller samles mange mennesker.

Det er samtidig klart, at en sådan øget tv-overvågning giver anledning til principielle overvejelser. Det er også derfor, regeringen har besluttet at vente med at tage politisk stilling til arbejdsgruppens anbefaling om, at kommuner som noget helt nyt efter forelæggelse for politiet skal kunne foretage tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed af frit tilgængelige steder, indtil det såkaldte tv-overvågningsudvalg under ledelse af landsdommer Henrik Waaben har haft lejlighed til at udtale sig herom.

De to øvrige anbefalinger på tv-overvågningsområdet går ud på, dels at politiet skal kunne henstille til offentlige myndigheder og private at udnytte deres muligheder for at foretage tv-overvågning, dels at politiet skal kunne give offentlige myndigheder og private pålæg om, at en allerede etableret eller planlagt tv-overvågning skal overholde nærmere angivne krav med hensyn til optagelsernes kvalitet, opbevaring m.v.

Disse to anbefalinger vil regeringen arbejde videre med, så et lovforslag herom kan indgå i regeringens antiterrorpakke i foråret.

Et vigtigt led i gennemgangen af det danske samfundsberedskab over for terror er at sikre, at politiet, herunder PET, har de redskaber, der skal til for at forebygge terrorhandlinger og for at opklare forbrydelser. Vi skal navnlig sikre, at politiets efterforskningsmidler følger med den teknologiske udvikling, og at de følger med udviklingen i terrortruslen mod Danmark. Det gælder ikke mindst inden for it- og teleområdet.

Der har i pressen i de seneste dage været meget fokus på netop disse anbefalinger, og derfor vil jeg gerne benytte lejligheden til at slå to ting fast: For det første er en ajourføring af politiets efterforskningsmuligheder på dette område meget vigtigt for at styrke indsatsen og beredskabet mod terror. For det andet skal vi være klar over, at dette ikke kun er et spørgsmål om at ændre eller tilføje nogle bestemmelser i retsplejeloven eller i telelovgivningen, men nok så meget, at vi i et konstruktivt samspil med it- og telebranchen sikrer os, at de nye kommunikationsformer, som den teknologiske udvikling giver mulighed for, ikke svækker politiets efterforskningsmuligheder.

Arbejdsgruppen gør selv i sin rapport opmærksom på, at gennemførelsen af gruppens anbefalinger kan forudsætte udvikling af nye tekniske løsninger, og at der i den konkrete ud-

møntning af anbefalingerne kan tages højde bl.a. for de omkostninger, der vil være forbundet med udmøntningen.

Det er mit håb og min forventning, at it- og telebranchen, når vi skal til nærmere at konkretisere anbefalingerne, vil leve op til sit samfundsansvar ved ikke kun at se problemer, men derimod samarbejde konstruktivt om at finde løsninger på de udfordringer, vi står over for.

En enkelt af arbejdsgruppens anbefalinger på dette område har givet anledning til mere principielle betænkeligheder. Det drejer sig om muligheden for, at politiet får hjemmel til i ganske særlige situationer at foretage scanning af indholdet af telefonsamtaler eller anden tilsvarende kommunikation inden for et nærmere afgrænset område. Denne anbefaling rejser en række vanskelige principielle spørgsmål, og regeringen vil derfor overveje denne anbefaling nærmere. Jeg vil snarest bede Strafferetsplejeadvalget om en udtalelse om anbefalingen, og regeringen vil herefter tage politisk stilling til forslaget.

Som jeg nævnte indledningsvis, er det afgørende for regeringen, at vi gør, hvad vi kan for at forebygge og bekæmpe terrorhandlinger, og jeg vil gerne fremhæve, at et vigtigt element i den forbindelse er, at vi gør arbejdet hurtigt, at vi gør det målrettet, og at vi gør det effektivt. Derfor har regeringen også lagt vægt på, at arbejdet med de enkelte initiativer gennemføres hurtigst muligt.

Som et eksempel kan jeg nævne, at vi, som det fremgår af handlingsplanen, straks vil tage fat på at etablere et nyt center for antiterroranalyse i PET, med henblik på at der inden årets udgang kan forelægges et oplæg for regeringens sikkerhedsudvalg.

Kl. 15.35

Vi vil da også straks tage fat på at udarbejde nye retningslinjer for PET's interne behandling af informationer om personer og organisationer med det sigte, at de nye retningslinjer kan være på plads i løbet af første halvår af 2006.

Vi vil ligeledes straks gå i gang med at forbedre den antiterrorpakke, der i handlingsplanen er programsat i foråret, og som det fremgår af handlingsplanen, vil antiterrorpakken bl.a. omfatte så centrale emner som tv-overvågning, telemrådet og PET's adgang til oplysninger fra andre offentlige myndigheder.

Med denne krævende tidsplan har regeringen lagt vægt på, at befolkningen skal kunne have tillid til, at der i indsatsen mod terror udvises rettidig omhu.

Jeg håber, at der med denne gennemgang og den fremlagte handlingsplan nu også foreligger et overblik over de initiativer, regeringen anser for nødvendige for at styrke indsatsen mod terrorisme, og jeg ser frem til at drøfte de forskellige initiativer og deres udmøntning her i Folketinget. Jeg håber meget, at der, som det også var tilfældet med antiterrorpakken fra 2002, kan skabes et bredt flertal for de lovforslag, som regeringen vil fremsætte.

Med det sigte vil jeg gerne sige til de partier, der ligesom regeringen ønsker en styrkelse af terrorberedskabet med udgangspunkt i den fremlagte handlingsplan, at regeringen vil være meget parat til at gennemgå og drøfte de forskellige lovforslag, inden de fremsættes i Folketinget.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til justitsministeren. Forhandlingen er nu åbnet. Efter anmodning er taletiden for ordførerne sat til 10 minutter.

Jeg giver først ordet til hr. Peter Skaarup.

Forhandling

Peter Skaarup (DF):

Som jeg nævnte tidligere under debatten, er rapporten om terrorbekæmpelse fra regeringen et rigtig godt udgangspunkt for de videre drøftelser i Folketinget af, hvad der skal til for effektivt at bekæmpe terror.

Der er flere fornuftige initiativer i embedsmandsudvalgets anbefalinger, vi kender dem alle sammen, og det er vigtigt, at der nu arbejdes videre – og hurtigt videre – med de initiativer, som også justitsministeren og statsministeren har fremhævet her under debatten indtil nu.

Jeg skal imidlertid ikke undlade at gøre opmærksom på, at Dansk Folkeparti ikke på alle punkter kan være tryk, hvis regeringen begynder at botanisere i den indstilling, der er kommet fra regeringens eget embedsmandsudvalg. F.eks. synes vi ikke, det er heldigt, hvis man ruller tilbage og ikke vil være med til den overvågning, som vi synes er nødvendig, af miljøer, hvor der kan foregå terrorhandlinger. Vi synes heller ikke, det er godt, hvis man ikke giver kommunerne de værktøjer, der skal til for at kunne overvåge den kollektive trafik og offentlige pladser og kunne spole tilbage og se, hvis der er blevet begået en terrorhandling, hvem det var, der var på det pågældende sted, og lynhur-

tigt finde frem til en opklaring af den pågældende hændelse.

I London så vi jo netop, hvor vigtigt det var, at man lynhurtigt kunne se: Hvem var det, der placerede de tasker, hvem var det, der var på de pågældende steder? Det hjalp politiet, det hjalp samfundet med en hurtig opklaring af det, der skulle ske. Her er der altså en forskel mellem det, som regeringen vil – foreløbig vil – og det, som Dansk Folkeparti vil.

Vi havde også gerne set, at der i de forslag og den handlingsplan, der er fremkommet her i dag, var opretholdt en mulighed for at forhindre fjender af demokratiet i at få adgang til Danmark. Vi synes, det er ærgerligt, hvis man også skyder det forslag til hjørnespark.

Vi så helst, at man for at få bevilget opholdstilladelse i Danmark som imam skulle underskrive en kontrakt, hvor man forpligtede sig til ikke at opdne til oprør mod demokratiet og man forpligtede sig til at respektere kvinders ligestilling og ytringsfrihed. Vi mener også, at man i høj grad skal være opmærksom på de imamer, der får ophold i Danmark: Hvad er det for en vejledning, de giver til det muslimske samfund?

Vi håber på, at de muslimer, der er danske statsborgere og har været i Danmark igennem mange år, vil integrere sig, hvis de skal blive i Danmark, og der er det vigtigt, at de imamer, der fortæller, hvad der skal ske i forhold til den integration, fortæller det rigtige, og at man ikke prædiker terror, og det har vi jo desværre set nogle eksempler på at imamer har gjort.

Vi bliver nødt til som sagt at handle nu, og vi mener ikke, man skal nedsætte nye kommissioner, få nye eksperter til at kigge på, hvad der måske og eventuelt kan gøres.

Kl. 15.40

Dansk Folkeparti er parat til at støtte regeringens terrorbekæmpelsesplan, men flere af forslagene er efter vores opfattelse ikke vidtgående nok. Som jeg sagde tidligere, forventer vi også, at vi i forbindelse med det parlamentariske arbejde får en grundig drøftelse af: Hvad er det så, der rent faktisk bliver gennemført? Et er, at regeringen har sine forslag, har sin handlingsplan, noget andet er, hvad der kan opnås flertal for i Folketinget. Og det er klart, at der forventer vi, at Dansk Folkeparti – og også gerne andre partier – drages ind, så vi kan være enige bredt i Folketinget om, hvad der skal ske.

Det drejer sig bl.a. som sagt om overvågning. Vi synes, at der i arbejdsgruppens rapport åbnes

nogle muligheder, som vi ser positivt på. Dansk Folkeparti har dog meget svært ved at forstå, hvorfor kommunerne ikke skal have udvidet adgangen til at foretage overvågning i områder, hvor man skønner det nødvendigt. Det er jo naturligt, at en kommune i samarbejde med politiet bedst ved, hvor det er, problemerne kan opstå, og der har vi fuld tillid til, at kommunerne kan løse den opgave.

I Dansk Folkeparti – og her vil vi gerne pege på noget nyt i forhold til arbejdsgruppens anbefalinger – har vi også foreslået, at man genindfører grænsekontrollen ved den danske grænse. Det åbnes der faktisk mulighed for i Schengen-aftalen. Vi har aldrig syntes særlig godt om Schengensamarbejdet, fordi vi ikke har tiltro til, at vi kan kontrollere EU's ydergrænser og dermed også på den måde skulle kunne kontrollere vores egne grænser. Vi mener, at en grænsekontrol nationalt ved vores egne grænser er nødvendig, og vi har bemærket, at Frankrig har været langt fremme i forbindelse med det og vel at mærke inden for Schengensamarbejdets regler. Den franske indenrigsminister, Sarkozy, besluttede efter terrorangrebet i London, at man skulle genindføre den nationale grænsekontrol, og det synes vi kunne være en god idé at vi også gjorde i Danmark. Hvor er det egentlig nemmere og bedre at kontrollere, hvem der kommer ind i vores land, end ved vores grænse? Så her er et godt forslag, som vi håber at kunne opnå flertal for.

I den forgangne weekend så vi endnu en gang organisationen Hizb-ut-Tahrir slå til lyd for, at indvandrere ikke skulle deltage i den kommunale valgkamp, ikke skulle gå hen og stemme og deltage i demokratiet. Vi har også kunnet konstatere, at foreningens medlemmer, altså Hizb-ut-Tahrirs medlemmer, er kendt for at komme i den samme moské i Heimdalsgade i København, som de syv arresterede i den danske terrrorsag kom i. I mine øjne påviser det, at der kan være forbindelser mellem Hizb-ut-Tahrir og de syv anholdte, at det er en vigtig forbindelse og et vigtigt område, hvor politiet skal gøre en rigtig stor indsats for at overvåge de miljøer, hvor ekstremismen forekommer.

Jeg har svært ved at forstå, hvordan det kan være, at et flertal i Folketinget fortsat accepterer en organisation, der har opfordret til mord på jøder ved at sige: Dræb dem, hvor end I finder dem. De har også opfordret til drab på danske politikere ved at sige til landets muslimer: Så drag af sted for at hjælpe jeres brødre i Falluja i

Irak, og udslet jeres regenter, hvis de står i vejen for jer.

Det er nogle meget grove udtalelser og nogle meget grove opfordringer, som Hizb-ut-Tahrir er kommet med, men indtil nu har det ikke af-født de store reaktioner fra Christiansborg. Her mener vi, at man skal indføre et reelt forbud mod Hizb-ut-Tahrir, ligesom en række andre lande, vi normalt sammenligner os med, allerede har gjort det.

Vi mener også, der er behov for at ændre praksis med hensyn til statsborgerskaber, så statsborgerskaber alene tildeles på prøve, således at vi har mulighed for at tilbagekalde et statsborgerskab i de tilfælde, hvor vi får formodning om, at en person, der har fået tildelt statsborgerskab, medvirker til eller forbereder terroranslag.

Også ganske små ting kan forbedre det danske terrorberedskab. Således har vi i Dansk Folkeparti foreslået, at et dansk udviklet trafiksystem, der skaber en grøn bølge for udrykningskøretøjer, også skal tages med i overvejelserne. Trafiksystemet kan sikre, at retningskøretøjer og politi får fortrinsret i trafikken og dermed så hurtigt som overhovedet muligt kan nå frem til det sted, hvor en eventuel katastrofe eller terrorhandling har fundet sted.

Kl. 15.45

I det hele taget må beredskabet styrkes. Som statsministeren sagde i talen for lidt siden, må vi forbedre vores radiokommunikationssystemer, så politi, brandvæsen og beredskab anvender ét system i stedet for flere systemer, som tilfældet er i dag, hvilket gør, at kommunikationen ikke er hurtig nok.

Jeg vil heller ikke undlade at nævne her, at indsatsen mod terror ikke alene skal rette sig mod de personer, som allerede er blevet indfanget af terrornetværk, men også skal forsøge at foregribe, at noget lignende overhovedet sker.

I den forbindelse er det vigtigt at slå hårdt ned på kriminelle, unge indvandrere, der færdes i et miljø, hvor kriminalitet og islamisk fundamentalisme sammenblandes. Det er velkendt, at Hizb-ut-Tahrir eksempelvis hverver unge muslimer på gadeplan, ofte unge muslimer, der er på kant med loven. Den slags rodløse unge er lette ofre for terrorbagmænd. Derfor skal vi sørge for, at vi tidligt bliver i stand til kontant at gribe ind over for kriminelle med inddragelse af deres forældre, og hvis dette ikke er muligt, eventuelt gennem tvangsfjernelser.

Terrorisme kan defineres på forskellig måde. Én definition er, at terrorisme er karakteriseret ved, at vold og spekulation i frygt bruges til at fremme et politisk synspunkt eller et politisk mål. En anden definition er, at terror er forbrydelser, der truer, underminerer eller ligefrem ødelægger landenes politiske, økonomiske og sociale strukturer.

De optøjer, vi har set i Paris, er skræmmende, det er måske ikke terror, men det er skræmmende. Der er ikke tale om terror i ordets egentligste forstand, men det er i hvert fald et pøbelvælde, som indeholder kimen til terror. Urolighederne i Rosenhøj ved Århus er naturligvis i en helt anden målestok, men også disse problemer skyldes, at man ingen respekt har for autoriteter og heller ikke for det samfund, som indvanderne burde være en del af. Det er mangelen på respekt for autoriteterne, der øger kimen til terror, og det er i den forbindelse, vi gerne vil pege på her under debatten, at det er nødvendigt med hurtigt, aktive initiativer, og det håber vi at Folketinget vil være med til.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Der er flere, der har bedt om korte bemærkninger, først fru Anne Baastrup.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil godt spørge hr. Peter Skaarup, om hr. Peter Skaarup reelt ønsker, at der bliver indført en politistat.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Nej, det gør jeg ikke. Det tror jeg ikke der er nogen der gør i Danmark.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Så vil jeg godt bede hr. Peter Skaarup forklare mig: Hvad er forskellen på de ambitioner, Dansk Folkeparti har om overvågning og kontrol, hvor man ikke tager hensyn til dommerkendelser osv., og så en politistat? Hvad er forskellen på det, Dansk Folkeparti har som ambition, og så det, man kan definere som politistat, og som hr. Peter Skaarup ikke vil have?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

I forbindelse med overvågningen har vi den ambition, som man også har haft i England, og som

har hjulpet englænderne i forbindelse med de terrorhandlinger, der er sket. Man har hurtigt kunne finde ud af, hvem det var, der begik de her terrorhandlinger, og det er faktisk også lykkedes på den baggrund at finde ud af, hvilke netværk der er. Hvor er det, man er blevet trænet, hvem er det, man har kontakt med inden for Al-Qaeda-systemet?

Så det er utrolig vigtige redskaber, og mig bekendt er der ikke ret mange, der betragter England som en politistat.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Den næste, der har bedt om ordet, er fru Elisabeth Arnold.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg lagde mærke til, at hr. Peter Skaarup med stor sikkerhed sagde, at det var rodløse unge på kant med loven, som blev rekrutteret til terroraktioner. Jeg vil gerne spørge, om hr. Peter Skaarup har noget som helst belæg for at udtale det. Det lød, som om han vidste en masse om det.

Mig bekendt er det sådan, at både terroraktionerne i London og den gruppe af unge, der er blevet anholdt i Danmark, efter hvad politiet har oplyst i hvert fald, er personer, som politiet overhovedet ikke havde noget kendskab til i forvejen, dvs. unge, som ikke har en kriminel løbebane bag sig, og som derfor ikke er, hvad man kunne kalde rodløse unge, men netop på overfladen velintegrerede unge, veluddannede i vel fungerende familier. Det aspekt kom hr. Peter Skaarup overhovedet ikke ind på, og jeg vil gerne høre om, hvordan det kan være.

Kl. 15.50

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg er enig med fru Elisabeth Arnold i, at nogle af dem, vi har set være kernepersoner i forbindelse med de terrorhandlinger, der har været, og også de terrormistænkte i Danmark, for nogles vedkommende er nogle, der overhovedet ikke har været på kant med loven før, men samtidig vil jeg sige, at hvis man følger det, som ledende politifolk siger om kontakter mellem organiserede kriminelle og de ekstreme miljøer, hvor kimen til terror jo er, og hvor man har kontakten til terrororganisationer, ja, så er der desværre en sammenhæng, som man er nødt til at tage alvorligt.

Derfor vil jeg sige, at vi jo også er nødt til som politikere at kigge i krystalkuglen og se: Hvilken retning går tingene i? Og desværre, uanset om vi kan lide det eller ej, så er der altså kontakter mellem de kriminelle miljøer og de meget ekstremistiske miljøer, der har politiske mål i retning af terror. Det er derfor, jeg har sagt, som jeg gjorde.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det var præcis det modsatte af det, som hr. Peter Skaarup sagde i sin tale, hvor han nemlig sagde, at en rekruttering foregik blandt rodløse unge, som er på kant med loven. Og det er præcis det, det ikke gør. Rekrutteringen foregår blandt vel fungerende unge, som måske har en stærk religiøs interesse, men som absolut ikke har været på kant med loven.

Jeg er enig med hr. Peter Skaarup i, at selvfølgelig skal vi have en krystalkugle, meget gerne en, som vi alle sammen kan kigge i samtidig, og vi skulle også meget gerne kunne foregribe begivenhedernes gang. Men politiet skal jo ikke kigge efter i de kriminelle miljøer, hvor de unge kommer på kant med loven, for det er ikke dér, rekrutteringen sker – efter alt, hvad både engelsk og dansk politi siger.

Derfor vil jeg blot sige til hr. Peter Skaarup, at det ville have klædt ham, hvis han havde holdt sig til de oplysninger, der rent faktisk foreligger fra politiets side vedrørende rekrutteringsmulighederne i nogle af de miljøer, vi taler om her.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg må desværre sige, at fru Elisabeth Arnold åbenbart ikke har fulgt med i den debat, der har været, hvor ledende politifolk har sagt, at man i forbindelse med undersøgelsen af den organiserede kriminalitet, som de her meget hærdede kriminelle indvandrergrupper står bag, har fundet forbindelser til de grupper, som er ekstremistiske, og som har politiske mål.

Det er jo også en kendt sag, at en af dem, der er mistænkt for at udbrede rekruttering af terror, ikke kan sidde varetægtsfængslet sammen med andre kriminelle indvandrere, fordi man er nervøs for, at man netop fra hans og andres side vil forsøge at hverve kriminelle elementer blandt de hærdede indvandrergrupper i fængslerne.

Det kan godt være, fru Elisabeth Arnold ikke kan lide det, og det kan jeg sådan set heller ikke, men vi er nødt til at se kendsgerningerne i øjnene,

at det siges og det meddeles, og det er det, politiet siger. Så det er ikke mig, der siger det; det er politiet, der siger, at sådan er det.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg har to spørgsmål til hr. Skaarup, som udtrykker Dansk Folkepartis bekymring for, at regeringen sådan vil botanisere i de her 49 forslag. Som jeg forstod hr. Skaarup, finder man ikke, at de er vidtgående nok.

Et enkelt spørgsmål vedrørende anbefalingerne 35 og 36 vedrørende demokratifjendtlig adfærd: Er det nogle af de anbefalinger, som hr. Skaarup finder ikke er vidtgående nok, og som Dansk Folkeparti gerne vil opretholde? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er om de penge, der er sat af i forbindelse med finansloven. Er det penge, som hr. Skaarup finder at Dansk Folkeparti har vetoret over i det videre forløb?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Med hensyn til det første spørgsmål er der en lidt mærkelig sammenhæng i den rapport, som er kommet fra regeringen. Det ene sted, i starten, skriver man om, hvad det er for nogle grupper, som kunne finde på at udøve terror og kunne være en del af et terrornetværk. Der peger man først og fremmest på asylansøgere, der er kommet til Danmark, og familiesammenførte. Men et andet sted – og det er de punkter, som hr. Morten Helveg Petersen hæfter sig ved – anbefaler man at sætte nogle ting i værk over for personer, der får opholdstilladelse i Danmark, men med undtagelse af asylansøgere og familiesammenførte.

Det virker lidt mærkeligt. Der kan være forskellige begrundelser for det. Nu har regeringen så i øvrigt sat det her spørgsmål i udvalg. Men vi undrer os over, at man peger på, at her har vi en faregruppe, men man vil ikke indføre nogen initiativer i forhold til den faregruppe.

Med hensyn til de 150 mio. kr. er det nødvendigt, at vi har en ramme – også i forbindelse med overvågning – for 2006 på finansloven, og der er det vigtigt for os, at den ramme på de 150 mio. kr. nu er sat af. Men døren er jo åben for at diskutere med andre partier ud over Dansk Folkeparti og regeringen, hvordan de penge skal bruges, og der håber jeg også at Det Radikale Venstre vil være med og være en aktiv medspiller for at få lavet noget, der virker.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Vi bestræber os bestemt på at være aktive. Det er ikke nær det.

Vedrørende mit første spørgsmål: Grunden til, at jeg spørger, er jo netop, om Dansk Folkeparti finder, at det er sådan en gang slatten papir, vi har fået i hænderne her, og nu skal Dansk Folkeparti holde fast i de virkelig reelle stramninger, der vil noget. Altså, vil man opretholde 35 og 36 om demokratifjendtlig adfærd og ikke spille tid på sådan et udvalg, som regeringen nu vil parkere det i? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Har Dansk Folkeparti en reel vetoret i forbindelse med de 150 mio. kr.?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Med hensyn til det første punkt er det jo lidt samme spørgsmål, der er stillet en gang. Det plejer at være De Radikale, der ikke kan svare ordentligt og ikke være klare i mælet. Jeg prøvede at være klar; nu skal jeg prøve at blive endnu mere klar.

Vi synes, det vil være fornuftigt, at man gennemfører det, regeringens eget udvalg er kommet med af anbefalinger. Det må jo formodes at være gennemarbejdet, når man nu har skrevet det ned blandt de punkter, der er fremsat forslag om.

Vi ser ikke noget behov for, at man sætter det i udvalg. Vi synes, det ville være rigtigt, at man siger: Vi vil ikke have elementer ind i Danmark, som står for dybt problematiske udsagn og vil underminere det danske samfund. Så, ja, vi synes umiddelbart, at man skal arbejde videre med de ideer, der ligger der.

Dansk Folkeparti har medindflydelse på, hvordan de 150 mio. kr. skal bruges; det siger sig selv. Jeg tror, Det Radikale Venstre har været med i mange finanslovforlig og også ved, at når man skriver under på det, jamen så skal de partier være enige, der står bag finansloven. Men på sådan et vigtigt område som terrorbekæmpelse vil det være naturligt, at man kan opnå et bredt flertal, og der håber jeg da også, at Det Radikale Venstre vil være med for at sikre, at vi kan være enige i Folketinget om det, vi gør. Hvis Det Radikale Venstre er konstruktive, som de ofte er, så tror jeg, at det nok skal gå.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Der er endnu fire, der har bedt om ordet for korte bemærkninger. Det er hr. Rune Lune, fru Line Barfod, hr. Per Kaalund og hr. Morten Bødskov. Jeg giver ordet til hr. Rune Lund.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Når jeg kigger på de 49 forslag, som er fremlagt, så må jeg sige, at så synes jeg egentlig, at det i sig selv er et meget stort skridt hen i retning mod en politistat, og når man så hører, hr. Peter Skaarup sige, at det slet ikke er godt nok, og at det skal meget længere end det, jamen hvor stopper det så? Hvor langt skal vi gå? Hvor langt synes hr. Peter Skaarup, vi skal gå? Skal vi indføre en politistat? Er det i virkeligheden det, hr. Peter Skaarup gerne vil?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg mener ikke, vi skal have nogen politistat, og som sagt har man i England brugt den her overvågning, og det er det, vi godt vil fastholde at man også skal gøre i Danmark; man har brugt den, man har udnyttet den til at kunne finde de terrornetværk, der var.

Når jeg nævner, at man skal gå videre, så nævner vi f.eks. grænsekontrollen, hvor både Enhedslisten og Dansk Folkeparti var imod Schengensamarbejdet af forskellige grunde, af forskellige årsager, men vi mener, at det er en god idé, at vi bibeholder vores nationale grænsekontrol, og det kan vi faktisk gøre inden for Schengens regler. Så lad os da, ligesom Frankrig har gjort det, udnytte den mulighed, for jeg tror, de fleste vil være enige med mig i, at det da er meget naturligt, når man ser grænseoverskridende terrorisme, hvor nogle af de her grupperinger tager til udlandet og bliver trænet, får informationer og kommer tilbage igen, at vi så er i stand til at kontrollere, hvem det egentlig er, der kommer ind og ud af vores land, og det kan vi ikke, hvis vi tror på EU's ydre grænser som det sted, man kontrollerer.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg ved ikke, om det, som hr. Peter Skaarup prøver, ligesom er at tage Enhedslisten til indtægt for nogle af de ting, som hr. Peter Skaarup står og siger oppe på talerstolen. Jeg kan i hvert fald sige, at der er temmelig langt.

Men mit spørgsmål var egentlig: Hvor langt vil hr. Peter Skaarup gå? Hvor langt vil hr. Peter Skaarup gå i forhold til at indføre en decideret politistat, og hvor er grænsen mellem politistaten og det, som hr. Peter Skaarup står og fremlægger her? Det kunne jeg godt tænke mig et svar på.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg kan ikke rigtig forstå diskussionen, for der er ikke nogen her i Folketinget, der har udtrykt ønske om, at vi skal have en politistat – mig bekendt.

Det, der ligger, og det, jeg har nævnt flere gange, er jo overvågningsspørgsmålet. Jeg kan forstå, at Enhedslisten ikke vil være med til at overvåge. De vil ikke yde befolkningen den tryghed, det er, at man kan spole tilbage, hvis der er sket en terrorhandling, og se: Hvem var det egentlig, der stillede tasken med bomben i? Og der kan jeg bare sige, at det da er ærgerligt, at Enhedslisten i den grad stiller sig uden for realiteternes verden i forhold til terroropklaringsgen, for den er nødvendig for at finde ud af, hvem det var, der begik terrorhandlingen.

Kl. 16.00

Med hensyn til grænsekontrollen forstår jeg egentlig ikke, at Enhedslisten er så bekymret for, at vi, om ikke andet så midlertidigt genindfører en kontrol ved den danske grænse. Det er jo det, som Enhedslisten i hvert fald som endemål har villet have. Det kan godt være, at man har villet bruge det til noget andet, men som endemål har man villet have det, hvis vi ikke havde Schengensamarbejdet, for så havde vi haft en national grænsekontrol, hvor vi kunne kontrollere, hvem det var, der kom ind og ud af vores land. Det kan vi ikke i dag takket være EU.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kan godt forstå, at hr. Peter Skaarup prøver at tale udenom. Men det, som flere prøver at få svar på af hr. Peter Skaarup, er: Hvor er den afgørende forskel mellem den politistat, som hr. Peter Skaarup siger Dansk Folkeparti ikke ønsker, og så den massive overvågning, som Dansk Folkeparti ønsker? Hvad er det afgørende skridt, hvor Dansk Folkeparti siger: Nu er vi gået for langt over i en politistat? Det har vi ikke fået svar på.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg ved ikke, hvorfor Enhedslisten skulle være så bekymret for, at man kontrollerer og overvåger en DSB-station eller en metrostation. Når det nu er dér, vi ved at terroristerne muligvis vil slå til, er det da ret afgørende, at man på bånd kan se, hvem det så var, der stillede den taske dér, hvor terrorhandlingen fandt sted. Det burde da være i vores alle sammens interesse, også Enhedslistens, som vel også gerne på et eller andet plan vil bekæmpe terror.

Det er jo ikke meningen – her går grænsen i hvert fald – at man skal filme eller videoovervåge, hvem der sidder henne på kyssebænken. Men meningen er, at vi skal spole tilbage, hvis der er begået en terrorhandling. Det burde da være nemt at forstå.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg tror, vi alle er optaget af at bekæmpe terror. Nogle af os er så mere optaget af at forebygge end af at opklare det bagefter. Vi vil helst forhindre, at det sker.

Men jeg kan forstå, at hr. Peter Skaarup ikke er i stand til at svare på, hvor forskellen er mellem en politistat og så det, som Dansk Folkeparti ønsker at opnå. Derfor vil jeg prøve med et andet spørgsmål:

Hr. Peter Skaarup sagde, at det var et argument for at lukke og forbyde foreningen Hizb-ut-Tahrir, at de har opfordret til, at indvandrere ikke stemmer til kommunalvalget. Men så vidt jeg har kunnet følge med her i Folketinget, har Dansk Folkeparti flere gange fremsat forslag om, at indvandrere skal fratages stemmeretten. Derfor vil jeg gerne høre, hvori problemet ligger for Dansk Folkeparti, som mener, at man skal gå endnu længere og fratage indvandrere stemmeretten; foreningen siger, at de ikke vil fratage nogen den, de vil bare opfordre til, at man ikke bruger den.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Korrektion: Dansk Folkeparti har foreslået, at man skal være dansk statsborger for at have stemmeret, altså at man skal have opfyldt betingelserne om f.eks. at lære noget om samfundsforhold for at få stemmeret.

Med hensyn til det med grænsen: Jeg kan ikke helt forstå, hvorfor Enhedslisten er så optaget af det her. Det handler om nogle praktiske

redskaber, hvor der selvfølgelig skal være en balance mellem sikkerhed og retssikkerhed. Og retssikkerheden består i, at man ikke skal bruge det overvågningsudstyr til at krænke privatlivets fred, men man skal bruge det udstyr for at spole tilbage og se, hvem det var, der begik en terrorhandling.

Det er jo en praktisk ting, som jeg bare tror Enhedslisten er nødt til at vænne sig til kommer før eller siden, og hvorfor så ikke gennemføre det, når nu det giver tryghed i befolkningen?

Med hensyn til Hizb-ut-Tahrir brugte jeg ikke det, at de anbefalede ikke at stemme, til at sige, at så skulle man lave et forbud mod Hizb-ut-Tahrir. Nej, jeg brugte det argument, at det er dybt krænkende, at man opfordrer til mord på andre samfundsborgere. Man opfordrede til mord på danske regenter – det må vel være ministre, man mener dér – man opfordrede til mord på jøder.

Skulle vi ikke se at sørge for, at sådan nogle foreninger ikke fortsætter deres forehavende?

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Jeg vil tillade mig at vende tilbage til finanslovaftalen mellem Dansk Folkeparti og regeringen, hvor jeg nu forstår at det var en fortalelse, at fru Pia Kjærsgaard ved afslutningen af de forhandlinger sagde, at Dansk Folkeparti har vetoret i spørgsmål om terror, og hvad der skal besluttes dér.

Kl. 16.05

Det kan jeg godt forstå, for den ene side, der er om terrorbeskrivelsen her, er jo ren prosa, og et af afsnittene, der er sat ind, om et radiokommunikationssystem er jo direkte afskrift fra forsvarsforliget, hvor der er et antal partier ud over finanslovparterne, der er inde over det, og det vil sige, at det slet ikke hører hjemme her. I øvrigt slutter man med at sige, at man er enig om, at der skal tages initiativer og drøftes.

Nu får vi jo statsministerens udtalelser efterfølgende. Jeg synes blot, at Dansk Folkeparti ved hr. Peter Skaarup nu skulle bekræfte, at Dansk Folkeparti ikke har vetoret i relation til forhandlinger og beslutninger om terror.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg ved nu ikke, om jeg er tilbøjelig til at give hr. Per Kaalund ret i, at et forbedret radiokommunikationsudstyr ikke hører hjemme i en plan mod terror. Det er dog rimelig vigtigt, at vi kan snak-

ke med hinanden – beredskab, politi, brandvæsen osv. – i tilfælde af en terrorhandling og hurtigt hjælpe dem, der er kommet til skade.

Ud over det punkt, hvor der står, at man vil fremskynde det anlæg, som er nødvendigt her, er der nævnt flere andre initiativer – det er måske forbigået hr. Per Kaalunds opmærksomhed. I finanslovaftalen nævnes overvågning og aflytning som nødvendige ting.

Så har jeg sagt, at det er en aftale, der indgås mellem partierne. Og der er det jo naturligt og parlamentarisk rigtigt, at de partier, der indgår sådan en aftale, er enige om at bruge de midler, der er sat af til aftalen, altså de 150 mio. kr. Man kan kalde det vetoet, man kan kalde det en aftale, man kan kalde det, hvad man vil, men situationen er den, at der selvfølgelig er en forventning om, at de partier skal sætte sig ned og blive enige – meget gerne bredt i Folketinget, hvor flere partier kan være med – om, at det er det her, vi gør, og at det er det her, der virker mod terrorisme.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Nu har jeg jo ikke sat spørgsmålstejn ved nødvendigheden af et radiokommunikationssystem, for det har vi drøftet i forbindelse med et beredskabsforlig og i forbindelse med et forsvarsforlig og dér besluttet, at der nedsættes en gruppe, som her omkring nytår skal komme med et oplæg, hvorefter vi skal træffe nogle beslutninger, og der står sågar, at det skal implementeres. Så vi er altså helt enige – os, der er med i forsvarsforliget – om, at der skal være et sådant radiokommunikationssystem. Derfor mener jeg, det er overflødigt at tage det med som en bemærkning i finansloven.

Men jeg kan forstå på hr. Peter Skaarup, at der altså ikke er hold i disse udtalelser om en vetoet til Dansk Folkeparti, men – som statsministeren siger – at der er åbent land; man søger bred enighed i Folketinget om så mange forslag, som muligt, og det kan vi da kun fra Socialdemokratiets side støtte.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg ved ikke, om vi skal fortsætte diskussionen om et radiokommunikationssystem. Jeg tror, vi er enige om, at det er nødvendigt. Vi har bare syntes, det var vigtigt, i og med at man har snakket om det i så forfærdelig mange år, uden at der er sket noget, at få skrevet ind i finanslovaftalen,

at nu sker der noget. Og der står også, som hr. Per Kaalund vil bemærke, hvis hr. Per Kaalund læser teksten, at man fremskynder processen, at man gør det så hurtigt som overhovedet muligt – og der er gået for lang tid.

Med hensyn til vetoet: Man kan kalde det, hvad man vil, man kan have lange diskussioner om politiske aftaler i Folketinget, men bundlinjen er, at når man har en politisk aftale om at bruge et bestemt antal kroner – i det her tilfælde foreløbig 150 mio. kr. – på terrorbekæmpelse, skal de partier, der har indgået den aftale, selvfølgelig også blive enige om: Hvordan skal det foregå? Er det overvågning, man satser på? Er det aflytning? Er det flere midler til Politiets Efterretningstjeneste?

Det vil være vældig godt, hvis flere partier kan være med i den diskussion. Og hvis debatten kan ende med det i dag, er det godt.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Jeg vil gerne følge lidt op på det spørgsmål, som hr. Per Kaalund stillede.

Vi må jo konstatere på det lidt uldne svar, hr. Peter Skaarup gav, at man godt nok har fået afsat 150 mio. kr., men man ved ikke rigtig til hvad. Det er vel det, der står på bundlinjen. Det bliver så af Dansk Folkeparti udlagt som et veto, og nu forstår vi, at man kan kalde det, hvad man vil; man ved ikke rigtig, hvad det er. Det synes jeg er yderst bemærkelsesværdigt.

Nu er vi godt nok på den anden side af kommunalvalget, men jeg vil gerne spørge hr. Peter Skaarup om noget, som Dansk Folkeparti også har været ude med. Vi har jo haft lidt uro i en forstad til Århus, og i den forbindelse var, tror jeg, hr. Peter Skaarup ude at sige, at det var terror.

Kl. 16.10

Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvor hr. Peter Skaarup, hvis han læser straffelovens § 114, ser, at noget sådant kan passes ind i denne paragraf, som er terrorparagraffen. Jeg kan eksempelvis nævne det, som har været tilfældet, nemlig at man har smadret en glasdør til en kiosk; hvor står det i § 114 i straffeloven, at det er terror?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det er fuldstændig rigtigt, som hr. Morten Bødskov siger, at der ikke er truffet nogen aftale om, præcis hvad de 150 mio. kr. skal bruges til, men

der er en aftale som en del af finansloven om, at man bl.a. skal bruge dem til overvågning, bedre aflytning af terrorgrupper og terrorismistænkte, man skal bruge dem til at være langt mere aktiv i terrorbekæmpelsen, end den første antiterrorpakke fra 2002 tilsagde.

Det burde egentlig ikke afføde den store diskussion. Det burde være noget, de fleste kunne være enige om efter det, der skete i London i sommer.

Så det er vigtige initiativer, men præcis hvad de koster, og præcis hvordan fordelingen skal være, er der ikke truffet aftale om. Det er jo så de rammer, som ligger nu, man skal fylde ud.

Med hensyn til diskussionen om Rosenhøj i Århus vil jeg sige, at det ikke er terror i almindelig forstand. Men problemerne, vi har set i Frankrig, og problemerne i mindre målestok i Århus kunne meget vel betyde, at vi er nødt til at bruge nogle skarpere værktøjer, som man bruger i terrorbekæmpelsen over for de grupper, der planlægger sådan nogle ting.

Der synes vi da, det er nødvendigt – også for at sikre borgerne i området tryghed – at vi hurtigt finder ud af: Hvem er det, der står bag? Hvem er det, man kan laste for de her ting, som skaber enormt stor utryghed i et boligområde, i en ghetto, som man vel nok kan kalde det efterhånden?

(Kort bemærkning):

Morten Bødskov (S):

Jeg må indrømme, at jeg simpelt hen ikke forstår, hvad hr. Peter Skaarup siger. Der er jo desværre masser af eksempler på, at der tidligere har været lignende uroligheder i andre boligområder, men som politiet i Århus rigtigt nok siger, har man her løst problemerne på ganske almindelig vis: i et samarbejde mellem kommune, sociale myndigheder og politi.

Men nu vil Dansk Folkeparti altså gøre det til terror. Det er jo det, der bliver sagt, når man vil bruge de muligheder, som politiet og efterretningstjenesterne har til at bekæmpe terror. Det er jo det, der er sandheden.

Jeg må sige, at jeg har meget vanskeligt ved at se, hvordan det skal konkretiseres. For jeg tror, at med den type udtalelser, som hr. Peter Skaarup hermed gør sig skyldig i at komme med, er man med til at fjerne fokus fra, hvad det her handler om, man er med til at oppiske en stemning, og man er med til at vanskeliggøre en samlet bred løsning af de her spørgsmål. Det er det, der er hovedproblemet.

Det er derfor, jeg spørger meget konkret: Hvor står de uroligheder nævnt i den terrorparagraf, vi har i dag?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, at hr. Morten Bødskov er med til at bagatellisere det, der foregår i et område i Århus, som ingen dér har lyst til skal foregå. Derfor skaber man et billede af, at det nok bare er noget småkriminalitet, det er nok ligegyldigt.

Men i virkeligheden skal vi være opmærksomme på, at når politiet kontrollerer de kriminelle miljøer i dag, specielt de kriminelle miljøer blandt indvandrere, som til en vis grad er ved at overtage scenen fra rockerne, konstaterer politiet, at der er en ny sammenhæng mellem organiseret kriminalitet, som normalt ikke har noget med politiske mål og ekstremisme at gøre, og så ekstremisme, fundamentalisme, hvor man også støtter politiske mål.

Det er det, vi har set som noget vigtigt at gøre opmærksom på; at sikre, at man også bruger de værktøjer, der skal til. Det er lidt af det, der er tankegangen bag det forslag, der er i embedsmandsgruppens rapport, hvor man vil sammenlægge PET og NEC. Der har man altså brug for en stærk enhed, der kan hjælpe til ude i politikredsene, hvis man finder noget, der virkelig er alvorligt. Og jeg synes, at det, der skete i Rosenhøj, faktisk var alvorligt.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Og så går vi videre i ordfører-rækken. Fru Birthe Rønn Hornbech.

KL 16.15

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er jo regeringen og Folketinget, der er Danmarks lovgivende magt, og det er derfor en vigtig del af vore pligter, at vi overvåger lovgivningen og bestandig sørger for, at lovgivningen er i overensstemmelse med de krav, virkeligheden stiller. Regeringen og Folketing må udvise rettidig omhu. Terrortruslen er reel.

Derfor var Venstre også det parti, der straks efter 11. september 2001 bad statsminister Nyrup Rasmussen om at give lovgivningen et eftersyn, ikke mindst hvad angår straffelov og retsplejelov. VK-regeringen tog som bekendt over, og i 2002 kunne et bredt flertal i Folketinget vedtage den såkaldte terrorpakke, der bl.a. indebar væsentlige ændringer netop i straffelov og retsplejelov. Vi fik bl.a. en terrorbestemmelse, der

beskriver den menneskefjendske terror og de bevæggrunde, der ligger bag disse modbydelige handlinger. Vi opdaterede og strammede politiets beføjelser.

Nu er der så gået 4 år, og det er rimeligt, at vi med hinanden drøfter, om lovgivningen stadig svarer til de krav, terrortruslen stiller, om foranstaltningerne er hensigtsmæssige. Vi finder, at det er en rigtig fremgangsmåde, som regeringen nu har valgt, at man først lader en embedsmandsgruppe gennemgå hele området og får nedfældet en række anbefalinger, som regeringen så kan se nærmere på og undersøge, om det er ideer, regeringen vil arbejde videre med.

Derudover ønsker vi i Venstre at understrege, at det jo er vigtigt også grundigt at se på, om vi har inddraget tilstrækkelige kræfter til at tackle de skader og ulemper, der følger i kølvandet på en eventuel terror. Forebyggelse og opklaring af terroren er vigtig, men der skal også være et beredskab til at tage sig af de mennesker, der måtte komme til skade eller bliver hjemløse. Der skal også være ressourcer til at genoprette f.eks. forsyningerne, og det kræver ikke bare en terrorplan for politiet og sygehusvæsenet, men inddrager jo større skader, der sker, des flere frivillige kræfter f.eks. fra hjemmeværn, beredskabscentre og de frivillige beredskabsforbund, der skal hjælpe de nødstedte og være med til at genoprette normale tilstande.

I Venstre finder vi ikke, at rapporten er et tilstrækkeligt beslutningsgrundlag for lovgivning, og vi er tilfredse med, at regeringen nu er kommet med, hvad vi kan kalde en køreplan. Vi er tilfredse med, at der først skal ses grundigt på, hvordan der kan udarbejdes lovforslag, eller endog at der yderligere skal udvalgsarbejde til.

Der er jo tale om en rapport, der vedrører terror, og vi ønsker i Venstre i dag at understrege, at det er de nødvendige foranstaltninger, der vedrører terror, som vi ønsker at drøfte, når regeringen er klar til at komme med mere konkrete forslag. Vi vil allerede i dag klart sige, at forebyggelse og bekæmpelse af terror ikke skal blandes sammen med forebyggelse og bekæmpelse af anden organiseret kriminalitet. Det er tale om to meget forskellige områder, og der er tale om forskellige typer kriminelle.

Som det fremgår af straffelovens § 114 om terror, skal gerningsmændene være mennesker, der ønsker at destabilisere samfundet. Der er altså ikke tale om sådan almindelige rockere eller organiseret kvindehandel, for nu bare at nævne nogle kriminalitetsformer. Og skal der stadig

være tillid til efterretningstjenesterne, og skal der stadig opereres med to forskellige regelsæt, er det vigtigt, at der også i politiets organisation er en klar skillelinje, ellers frygter vi, at tilliden til politiet, herunder PET, svækkes.

Vi lægger således afstand til de forsøg, der i den offentlige debat er gjort på at blande terror og anden kriminalitet sammen og gøre alt til terror. Der er jo en grund til, at terrorbestemmelsen blev formuleret, som den blev.

Rapporten, vi drøfter i dag, indeholder forskellige tanker om flere beføjelser til politiet og tilsvarende indskrænkninger i lovlydige borgers frihed. Disse tanker rejser meget principielle spørgsmål, ikke mindst for et liberalt parti. Der er tale om en vanskelig balancegang mellem sikkerhed og retssikkerhed, for nu at citere statsministeren. Den balance diskuterede vi i 2002, og med de stramninger, der blev vedtaget dengang, er balancegangen ikke blevet lettere.

Om der overhovedet set fra et liberalt grundsyn forsvarligt kan ske flere indskrænkninger i borgernes rettigheder, nødvendigvis efter Venstres opfattelse, at en række spørgsmål er belyst. Det skal kunne dokumenteres, at indskrænkningerne i borgernes rettigheder er nødvendige, og om de har effekt. Der skal i sådan et forslag også foreligge en model til, hvordan sådanne indskrænkninger i borgernes frihed indhegnes. Statsministeren har selv talt om bifangst, og det er præcis det, der er problemet, at går man bort fra tanken om, at det kun er mistænkte, der f.eks. aflyttes og på anden måde overvåges, jamen så kræver det jo et svar på, hvad der bliver af de data, der vedrører lovlydige borgere.

Kl. 16.20

Et andet spørgsmål, der også må besvares, er det simple, men måske oversete i debatten: Hvor får politiet egentlig ressourcer fra, hvis der indsamles mængder af datamateriale vedrørende lovlydige borgere?

Politiet har ikke endeløse mængder af ressourcer, og i jo højere grad ressourcerne skal bruges til at bearbejde data om lovlydige borgere, hvis det er det, man vil, i desto højere grad bliver der jo mindre ressourcer til at tage sig af de kriminelle. Helt bortset fra spørgsmålet om, hvor langt et liberalt parti kan gå med hensyn til indskrænkninger i borgernes frihedsrettigheder, mangler der et svar på, hvor ressourcerne skal komme fra, hvis politiet overdynges med data om almindelige, fredelige borgere.

Som det skulle fremgå af det, jeg har sagt, bestræber vi altså ikke rapporten som et egentligt

beslutningsgrundlag, men vi tilslutter os regeringens proces, og vi går naturligvis konstruktivt ind i drøftelserne om disse væsentlige spørgsmål.

Ud over de spørgsmål, jeg allerede har rejst, og de betænkeligheder, der er anført, vil vi i Venstre tillige arbejde for, at ændringer i foranstaltningerne kan bygge på et bredt flertal her i Folketinget, og at det netop er regering og Folketing, der tager ansvaret. Vi må ikke kunne bebrejdes, at vi har overset noget, men vi må heller ikke kunne bebrejdes, at vi solgte al frihed for at opnå en sikkerhed, der aldrig kan blive hundrede procent, så længe vi har at gøre med fanatiske mennesker, der er parate til at sprænge sig selv i luften for at få luft for det had, som allerede er gået ud over tusinder af uskyldige mennesker.

Vi ønsker altså, at Folketinget selv tør tage ansvaret og ikke bruger kommuner, politi og andre myndigheder eller befolkningsgrupper som gidsler. Vi ønsker at tage et medansvar for hensigtsmæssig lovgivning, der har effekt, uden at prisen bliver retsstaten. Terror er ikke løsenet, der lukker op for alt.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

I en artikel her forleden dag i Politiken skrev fru Birthe Rønn Hornbech:

»Jeg tvivler på, at sikkerheden forbedres væsentligt med forslagene. Men at retsstaten synger på sit sidste vers, såfremt de fremsatte forslag føres ud i livet, er sikkert.

Så har vor egen terrorfrygt og islamofobi destabiliseret demokratiet. Terroristerne har virkelig vundet.«

Jeg vil gerne høre, om fru Birthe Rønn Hornbech stadig væk, set i lyset af at denne her rapport jo i virkeligheden fører videre til nogle lovforslag på sigt, står ved det her udsagn.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg står stadig ved mig selv, det er klart. Men Venstre har ikke i dag taget stilling til rapporten, som det også er fremgået af ordførertalen. Vi må jo se, hvad det er, der kommer ud af det.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Så havde vi i debatten med hr. Peter Skaarup en diskussion om, hvad en politistat er, hvor det var ganske utydeligt, i hvilket omfang hr. Peter

Skaarup tog afstand fra en politistat, idet han ikke definerede, hvad det var, han tog afstand fra.

Jeg vil gerne høre fru Birthe Rønn Hornbechs beskrivelse af, hvad en politistat er.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu kan vi begynde i den anden ende. Vi kan sammen gå udenfor, og så kan vi kigge på, hvad der står over døren. Der står: Med lov skal land bygges.

I 1241 instituerer Danmark allerede retsstaten, nemlig at magten ikke kan udøves vilkårligt, men at der skal lovgivning til, for at magten kan udøves, og magten skal udøves i overensstemmelse med loven. Det er retsstaten, og det er præcis det modsatte af en politistat, hvor det er andre og andet end loven, som altså har magten.

Formand, jeg glemte at læse mit forslag til vedtagelse op, og jeg har ikke brugt min taletid. Er det noget, vi kan komme ind på senere herunder, mens jeg er heroppe?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Tak, formand. Det var svaret til fru Anne Bastrup.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Skal vi tage det nu, for at det kan indgå i debatten?

Birthe Rønn Hornbech (V):

Ja, for justitsministeren stod og viftede med noget papir, jeg havde glemt at læse op. Tak for det, formand. Det var det, jeg skulle have sluttet med.

Nu siger jeg så: På vegne af Venstre og Dansk Folkeparti og De Konservative vil jeg gerne fremsætte følgende:

Kl. 16.25

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at terrorangrebet den 11. september 2001 i USA indvarslede en ny tid. I forlængelse heraf vedtog et bredt flertal i Folketinget antiterrorpakken i maj 2002.

Siden har bl.a. London i sommeren 2005 været udsat for terrorangreb. Udviklingen understreger,

- at også europæiske lande er sårbare over for den internationale terrorisme,
- at der er en reel terrortrussel – også mod Danmark – og
- at der er behov for rettidig omhu for at sikre borgernes tryghed og sikkerhed.

Folketinget understreger samtidig vigtigheden af, at der i forbindelse med nye initiativer mod terrorisme sikres den rette balance mellem sikkerhed og retssikkerhed.

Folketinget tager statsministerens og justitsministerens redegørelser til efterretning og konstaterer, at regeringen har fremlagt en handlingsplan for terrorbekæmpelse, som sammen med anbefalingerne fra den tværministerielle arbejdsgruppe vil være udgangspunkt for det videre arbejde, og at regeringen på denne baggrund bl.a. vil fremsætte en række lovforslag til behandling i Folketinget i denne samling.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 11).

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Og så går vi til hr. Høgni Hoydal for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Høgni Hoydal (TF):

Jeg må sige, at jeg har været meget glad for fru Birthe Rønn Hornbechs udmeldinger, specielt det, hun har sagt offentligt i pressen efter disse forslags fremlæggelse, og jeg deler hendes bekyrning for principperne om retsstaten og frihedsrettighederne.

Jeg vil forsøge at spørge fru Birthe Rønn Hornbech, som jo taler på Venstres vegne. Vi i den nordatlantiske gruppe har sendt et åbent brev til statsministeren, hvori vi undrer os over, at Færøerne og Grønland ikke er nævnt med ét ord i hverken regeringens redegørelse eller i ekspertredagørelsen. Jeg vil spørge fru Birthe Rønn Hornbech, om hun kan se det retssikkerhedsmæssige problem i følgende: Hvis nogle af disse forslag vedtages, mener fru Birthe Rønn Hornbech så, at de skal gælde i Færøerne og Grønland også? Og i så fald, skal de respektive parlamenter i Færøerne og Grønland så godkende dem? Fru Birthe Rønn Hornbech sagde så rigtigt: Med lov skal land bygges. Men det er altså

folkevalgte forsamlinger, der skal vedtage det. Så vil fru Birthe Rønn Hornbech også garantere for, at det bliver de folkevalgte forsamlinger i Færøerne og Grønland, der skal vedtage det her, hvis det skal sættes i kraft for Færøerne og Grønland?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det, vi diskuterer i dag, er jo en tværministeriel arbejdsgruppe fra en række ministerier her i Danmark, som har udarbejdet denne plan, og så har regeringen sagt noget om, hvordan køreplanen er.

Det er da klart, at det grønlandske folk og det færøske folk jo er ligestillede partnere i rigsfællesskabet, og på den måde må man jo sige, at diskussionen om terror – det går jeg ud fra, men det vil jeg da gerne høre fra hr. Høgni Hoydal – er lige så aktuel på Færøerne. Men hvis nu en tværministeriel arbejdsgruppe bare havde sidet og nørklet med skriblerier om, hvordan det gik i Grønland og på Færøerne, hvordan havde man så set på det på Færøerne? Jeg mener at kunne huske, at vi er enige om, at vi ikke laver noget for Færøerne, uden at det færøske folk er spurgt, vel?

(Kort bemærkning).

Høgni Hoydal (TF):

Jeg takker for svaret, og jeg kan da erklære mig enig i, at hvis der pludselig var kommet et forslag, som man ikke havde debatteret med hverken de grønlandske eller de færøske myndigheder, så ville det sikkert også have vakt kritik.

Men det, jeg spørger om, er mere principielt. Jeg forlanger ikke, at fru Birthe Rønn Hornbech med så kort varsel skal kunne svare på det, men med hendes meget principielle tilgang til retsstaten går mit spørgsmål egentlig på, at de områder, vi her debatterer, dvs. politiets beføjelser, Politiets Efterretningstjenestes beføjelser, de ændringer i retsplejeloven eller i straffeloven, som jo var gennemført med terrorkpakken, jo altså er områder, som Danmark i dag administrerer på vegne af Færøerne og Grønland. Og vi har ofte tænkt på, at man sætter lovgivning i kraft på Færøerne, uden at den er vedtaget af det færøske parlament.

Kl. 16.30

Så det er mere det, jeg spørger om: Vil Venstre garantere, at man ikke gennemfører disse ændringer på Færøerne, uden at det færøske parlament har godtaget dem?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu er det jo kun regeringen, der, hvis man er sikker på at have 90 mandater bag sig, kan udstede sådanne garantier. Men det, jeg hører, er, at hr. Høgni Hoydal og Færøerne gerne vil ind i denne her diskussion, og det lytter statsministeren og justitsministeren jo også til i dag.

Det er jo, kan man sige, til syvende og sidst, hvad 90 mandater bestemmer, men at der ønskes forhandlinger, har jeg i hvert fald hørt, og hr. Høgni Hoydal kender mine følelser for både Grønland og Færøerne. Jeg vil ikke sige, at det vil jeg rejse over for statsministeren, for han sidder jo her i dag, så han har også hørt det.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Allerførst vil jeg gerne sige tak til fru Birthe Rønn Hornbech. Det var en meget klog tale og en meget gennemarbejdet tale, og jeg kan kun sige, at jeg som radikal ordfører var utrolig glad for at høre den.

Udgangspunktet om, at rapporten ikke er tilstrækkeligt grundlag at lovgive på, er jeg fuldstændig enig i, ligesom jeg er enig i størstedelen af fru Birthe Rønn Hornbechs betragtninger.

Fru Birthe Rønn Hornbech brugte ganske meget af sin taletid på at appellere til, at Folketinget trådte i karakter, at Folketinget brugte sin opgave som lovgiver til at gennemarbejde det her ordentligt. Jeg vil gerne spørge fru Birthe Rønn Hornbech, om hun vil hjælpe os med, at det faktisk også bliver muligt, dvs. med, at Retsudvalget og de øvrige udvalg, som skal arbejde med det her, får god tid og mulighed for at gennemarbejde de lovforslag, der eventuelt måtte fremspringe af denne rapport.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Der føler jeg jo, at jeg er på linje med justitsministeren. Statsministeren nævnedes det vel også, men de fleste forslag er jo rent praktisk i Justitsministeriets regi. Og jeg hørte da justitsministeren sige, at man vil forhandle med partierne, og jeg går så ud fra, at i hvert fald de første sonderinger så vil være inden et lovforslag. Derefter har vi jo altid, alle partier, mulighed for at diskutere tingene i Retsudvalget. Fru Elisabeth Arnold ved jo, at jeg er en gammel garvet parlamentariker, og selv om jeg er i et regeringsparti, så betragter jeg jo stadig væk Folketinget som

det væsentlige for en regering, hvis magt er afledt af Folketinget. Sådan er det jo.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Tak, det var også et svar, jeg havde forventet, men derfor er det godt at få det sagt i det offentlige rum; denne her sal er jo et offentligt rum.

Det er jo fuldstændig rigtigt, som fru Birthe Rønn Hornbech siger, at det, at regeringen siger, at de vil forhandle med partierne, jo ikke er det samme, som at de vil give god tid i Retsudvalget, til at Folketinget også som organisation eller som organ behandler disse lovforslag. Så der regner jeg med fru Birthe Rønn Hornbechs fulde støtte til, at vi i Retsudvalget også får god tid og får mulighed for at foretage en grundig bearbejdning.

Blot det sidste spørgsmål: Kan fru Birthe Rønn Hornbech også garantere mig, at den finanslovaftale, der er indgået med Dansk Folkeparti, ikke kommer til at blokere for den behandling, vi eventuelt får i Retsudvalget?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu har jeg jo ikke deltaget i finanslovforhandlingerne, men jeg forstår det sådan, at der er indgået en aftale om nogle rammer. Og hvis man skal bruge de penge, er det klart, at de, der bærer finansloven, skal være enige, men jeg synes også, jeg hørte, at der blev sagt, at andre partier var velkomne til at deltage i drøftelserne. Men at det er dem, der er enige om en finanslov, der først og fremmest udmønter rammen, er der vel ikke noget mærkeligt i. Sådan er det jo altid med finanslovaftaler.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg var også glad for at høre, at Venstres ordfører tog afstand fra mange af de forslag, der ligger i rapporten. Jeg ville så gerne høre, om Venstre også tager afstand fra de forslag, der ligger om, at Politiets Efterretningstjeneste skal have mulighed for at indhente alle oplysninger om alle borgere i Danmark uden konkret mistanke. Det er for mig et ret væsentligt skridt væk fra at have en personlig frihed.

Det andet, jeg gerne vil spørge om, er: Har Venstre nogle forslag til forebyggelse af terror? For i Enhedslisten synes vi, at de fleste ressourcer burde gå til at forebygge, at terror overhovedet finder sted, i stedet for at blive brugt på bag-

efter at opklare, hvem det er. Som fru Birthe Rønn Hornbech var inde på, at hvis man satser massivt på overvågning, bruger man en masse ressourcer der, som måske ikke engang fører til, at man forhindrer forbrydelsen. Derfor vil jeg gerne høre, om Venstre har nogen konkrete forslag til, hvad vi gør for at forebygge, at nogen får den vanvittige idé at begå terror.

Kl. 16.35

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu tror jeg ikke, at det er fru Line Barfods mening, at hun vil prøve at få mig til at modsige mig selv, eller at hun selv vil være i kontrast til fru Elisabeth Arnold. Men nu må de to finde ud af, hvad det er, jeg skal roses for. Jeg hører, at fru Elisabeth Arnold roser mig for, at jeg siger, at tingene skal gennemarbejdes. Nu hører jeg, at fru Line Barfod har hørt, at jeg har sagt, at jeg afviser en masse af forslagene.

Nej, jeg har netop sagt det, fru Elisabeth Arnold har hørt, nemlig at der er nogle ting, der skal arbejdes videre med. Under alle omstændigheder skal det jo drøftes nøje, og et lovforslag dukker altså ikke lige op af sig selv. Der sidder nogle dygtige embedsmænd i Justitsministeriet, der nu skal bakke med det efter direktiver fra regeringen, og så må vi andre jo se at få den indflydelse på det, som vi ønsker, hvis vi vil være med i forhandlingerne. Så Venstre har netop ikke taget stilling til noget i dag. Det er alt for tidligt. Der er ikke noget beslutningsgrundlag i dag.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg beklager, hvis jeg havde forstået, at fru Birthe Rønn Hornbech gik ind for, at vi skulle have en udstrakt personlig frihed og ikke skulle indføre massiv overvågning. Det troede jeg var fru Birthe Rønn Hornbechs opfattelse. Det var sådan, jeg hørte talen. Men det må jeg så afvente og se, når de konkrete forslag kommer, kan jeg forstå.

Jeg vil stadig gerne høre, om man i Venstre har en holdning til spørgsmålet om PET og deres muligheder for at indhente oplysninger om os alle sammen. Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er, om Venstre har nogen forslag til, hvad vi kan gøre for at forebygge, at terroren finder sted, for jeg mener, at det er der, vi bør sætte de fleste ressourcer ind.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Med hensyn til omorganisering af PET og NEC må vi høre regeringens argumenter for at gøre det. Det nytter jo ikke noget, at jeg står heroppe og siger, at vi ikke tager stilling til nogen af punkterne i dag, fordi vi vil se nogle argumenter og se det gennemarbejdet, og at fru Line Barfod så hele tiden prøver at få mig til at tage stilling til nogle af forslagene, for det gør jeg altså ikke.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Fru Birthe Rønn Hornbech sagde i sin ordførertale, at Venstre ikke havde taget stilling til rapporten fra den tværministerielle arbejdsgruppe, men mit spørgsmål går så på: Har Venstre heller ikke taget stilling til regeringens handlingsplan for terrorbekæmpelse, der er udkommet i dag?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Som det fremgik af min ordførertale, tilslutter vi os den proces, der er nævnt i handlingsplanen.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det synes jeg ikke man blev så meget klogere af. Når regeringen bearbejder det, som arbejdsgruppen er kommet med – man kan være enig eller uenig i at tage ting ud – altså vælger at tage nogle ting ud og sige, at det vil den gerne have i udvalg, og så i dag kommer med den handlingsplan, som er det, regeringen mener der skal ske, så er der vel en forventning om, at Venstre bakker op om det, der skal ske, altså de initiativer, man foretager. Er det misforstået?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er Venstre, der som det største regeringsparti og det største parti i Folketinget vil have indflydelse på, hvad der skal ske.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Det er lidt svært at få ordføreren til ligesom at komme nærmere ind på, hvad ordføreren konkret mener om de 49 forslag. Det skal alt sammen være noget, der ligger i udvalget. Jeg ved ikke, om ordføreren kan sige noget om nogle af alle de ting, der ikke står blandt de 49 forslag, bl.a. noget om forebyggelse, for forebyggelse

indgår jo overhovedet ikke som en del af de her 49 forslag.

En meget indlysende ting, man kunne tage op, var f.eks. sådan noget som Irakkrigen. Når man taler med almindelige mennesker ude på gaden, så ved de godt, hvad der er årsagen til, at der i dag i Danmark er en større terrortrussel, end der var for 5 år siden. Så var det ikke en god idé at trække tropperne ud af Irak og arbejde for en reel international retsorden i stedet for at starte ulovlige oliekrige rundt omkring i verden?

Kl. 16.40

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hr. Rune Lund taler sikkert med almindelige mennesker, men på det punkt kan han nu aldrig slå mig. Det kan han ikke. Det har jeg gjort hele mit liv, fra jeg var 2 år, med min far og min morfar i hånden; den ene var præst, og den anden var politiker. Så jeg har snakket med almindelige mennesker hele mit liv.

Nej, jeg synes overhovedet ikke, at det er passende at blande Irakkrigen ind i den debat her. Hvis man vil have seriøs indflydelse på den debat her, altså på, hvordan forslagene skal udmøntes, så nytter det altså ikke noget at bringe Irakkrigen ind, uanset hvor mange gode grunde hr. Rune Lund har til det. Og det ved hr. Rune Lund, det er jo ikke andet end en politisk markering, som er både lovlig og i orden. Men det fører ikke til andet, end at man sætter sig uden for forhandlingerne.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Det synes jeg måske er lidt mærkeligt at ordføreren siger, for det fremgår jo klart af den embedsmandsrapport, der er lavet, at embedsmændene også mener, at det, at Danmark deltager i Irakkrigen sammen med USA, har forhøjet trusselsniveauet herhjemme.

Så er fru Birthe Rønn Hornbech uenig med embedsmændene i, at Irakkrigen, den ulovlige Irakkrig, har forhøjet trusselsniveauet herhjemme? Er det i virkeligheden det, fru Birthe Rønn Hornbech siger?

Men hvis fru Birthe Rønn Hornbech mener, at jeg har ret i, at Irakkrigen har forhøjet terrorniveauet herhjemme, ville det så ikke være en god idé at trække tropperne hjem? Det var det, der var spørgsmålet.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg vil gerne give hr. Rune Lund undervisning i, hvordan man skal læse rapporten.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jamen så tror jeg, at vi er sådan en hel del, der gerne vil melde os til det læsekursus, som Venstres ordfører nu tilbyder, for – undskyld mig – Irak fremgår med al ønskelig tydelighed af rapporten, men lad os endelig lave en studiekreds senere hen. Det kunne være interessant.

Men mit spørgsmål ligger egentlig lidt i forlængelse af den ordveksling, vi hørte mellem Venstres ordfører og ordføreren for Dansk Folkeparti lige for lidt siden. Situationen er jo den, at Dansk Folkeparti siger: Vi er nødt til at handle nu, og vi er bekymrede for, om regeringen skulle finde på at botanisere i sine forslag. Over for det har vi Venstres ordfører, der holder en afbalanceret, fornuftig og konstruktiv tale, hvori indgår, at man skal tænke sig om, inden man skrider til lovgivning.

Jeg vil gerne spørge fru Birthe Rønn Hornbech: Hvordan i alverden skal de to syn på lovgivning mødes?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu skal jeg først sige om Irak: Det, jeg hører at hr. Rune Lund mener at han kan læse ud af rapporten, er, at vi skal trække styrkerne ud af Irak. Det var det ene.

Jeg kan huske, og det agter jeg at holde statsministeren fast på, at statsministeren i starten sagde – jeg tror også, det stod i regeringsgrundlaget – at regeringen gik ind for lovkvalitet. Det gør vi også i Venstre. Og vi skal også kende konsekvenserne af det, vi lovgiver om. Så selvfølgelig skal det være ordentligt. Det er ikke altid ensbetydende med, at det skal tage en bestemt tid, men det skal laves ordentligt.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Vi kan så få en lang diskussion om, hvorvidt man gør hvad i Folketinget. Men tilbage står, at Dansk Folkeparti siger, at vi skal handle nu, og Venstre siger, at vi skal tage den tid, det tager at gøre det ordentligt. Jeg kan bare ikke forstå, hvordan de to ting kan mødes.

Vi foreslår selv, og det behandler vi senere, en terrorkommission, netop for at give tid til noget

omtanke. Jeg vil gerne sige til fru Birthe Rønn Hornbech, at jeg ikke synes, at det hænger helt sammen med den i øvrigt utrolig fornuftige tale, som Venstres ordfører holdt før.

Vi frygter, at Dansk Folkeparti også på det her område vil køre regeringen rundt i ringen og insistere på tiltag og lovgivning, som er ude over kanten i forhold til, hvad man ellers med sund fornuft vil gennemføre.

Men vi støtter fru Birthe Rønn Hornbech i hendes utrolig fornuftige indfaldsvinkel til det her.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu kommer den plan i dag jo ikke som lyn fra en klar himmel. Det her er jo noget, som vi i hvert fald i Venstres folketingsgruppe har haft stor interesse i lige siden 2001, og denne regering fremsatte terrorkpakken i 2002. Det er sådan set en diskussion, vi har løbende: Er der noget, der skal gøres?

Så kommer statsministeren på et meget tidligt tidspunkt og fortæller Venstres folketingsgruppe, og næsten på samme tidspunkt stod det i pressen, at der nu bliver nedsat denne embedsmandsgruppe. Det er allerede adskillige måneder siden. Så har regeringen haft et møde om, hvordan det videre forløb skal være. Så der handles jo hele tiden. Der handles jo også netop nu.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg kan ikke helt frigøre mig fra det indtryk, at fru Birthe Rønn Hornbechs tale om retssikkerhed mest består i at sende sagen til hjørnespark, trække den ud. Så må vi jo håbe på, at terroristerne vil afvente det udredningsarbejde, der skal laves.

Kl. 16.45

Jeg synes faktisk, det er lidt ukonkret, for selvfølgelig skal vi ikke have flere ekspertgrupper til at bedømme den første ekspertgruppes arbejde. Der er jo ikke nogen, der forhindrer voksne folkevalgte folketingsmedlemmer i at bruge den indvendige side af hovedet og læse embedsmandsrapporten og regeringens handlingsplan.

Jeg vil godt stille fru Birthe Rønn Hornbech et spørgsmål for at være helt konkret. Noget af det, der har stødt an, er talen om videoovervågning. Det var ikke noget, man ville have brudt sig om for 20 år siden. Det er rigtigt, men verden har

ændret sig. Er fru Birthe Rønn Hornbech enig med mig i, at videoovervågning næppe forebygger eller forhindrer terrorhandlinger, men at det på næsten mirakuløs vis har vist sig i England, at den kunne opklare en terrorhandling i løbet af et par dage. Det ville have været som at lede efter en nål i en høstak, men i løbet af et par dage, så lykkedes det. Jeg vil spørge fru Birthe Rønn Hornbech: Er det ikke ganske værdifuldt?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu synes jeg, det er svært at sige noget om lige her på stående fod, hvor meget videokameraer opklarer. I Sverige havde man den forkerte fængslet i nogen tid, så det kan vi jo altid sidde med hinanden og vurdere.

Men jeg vil gerne spørge hr. Jesper Langballe: Kan vi ikke være enige om, at når det drejer sig om stadige indgreb i lovlige borgernes frihedsrettigheder, som vi allerede har indskrænket i 2002 og for så vidt også i forbindelse med rockerloven, så er vi ved noget meget centralt, som Dansk Folkeparti i andre sammenhænge, hvis det ikke lige var terror og kriminalpolitik, lægger meget vægt på, nemlig fraværet af myndighedernes indgreb i borgernes frihedsrettigheder?

Det synes jeg jeg kan huske ellers er noget, Dansk Folkeparti lægger meget vægt på. I Venstre lægger vi vægt på det hele tiden. Derfor insisterer vi på, uanset hvad sagen drejer sig om, at få den afvejning, som statsministeren også selv har sat op, nemlig afvejningen mellem sikkerhed og retssikkerhed. Og sådan bliver det.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jo, det kan vi sagtens blive enige om. Men man er bare nødt til, når man skal drøfte, hvad der skal gøres under det totalt ændrede verdensbillede, vi lever i siden 11. september, at være lidt mere konkret. Hvad er det for frihedsrettighedsindskrænkninger, fru Birthe Rønn Hornbech frygter? Må jeg stille spørgsmålet igen: Er det videoovervågning? Jeg indrømmer, at for 20 år siden ville jeg have sagt, at det dog var en modbydelig tanke. Det vil jeg ikke mere.

Nu synes jeg jo ikke, at der er tale om egentlige frihedsrettigheder, men der er tale om en eller anden grænse, vi godt vil have for, hvor meget staten kigger med, når vi bevæger os på gader og stræder. Men er fru Birthe Rønn Hornbech ikke enig med mig i, at sådan nogle hensyn kan

komme til at vige, når der er krig? Der er jo krig. Terroren er en krig, der er indledt imod den vestlige verden, og som vi bliver nødt til at forholde os til. Og så kan vi da ikke sidde i en studiekreds og diskutere de der principielle runde og ukonkrete problemer, mens bomberne hagler ned over os.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Som jeg sagde i min ordførertale, så er terrortruslen reel, og det drejer sig om lovovervågning for hele tiden at se, om lovgivningen er i overensstemmelse med de krav, virkeligheden stiller. Men hr. Jesper Langballe kan jo ikke være blind for, at vi kunne komme til at gå så langt i lovgivningen, at vi måtte sige, at ikke bare var retsstaten sat ud af kraft, men – det vil jeg tro hr. Jesper Langballe havde meget forståelse for – at de terrorister, der har hærgnet verden i de senere år, så i virkeligheden havde vundet, for så havde de sørget for, at vi havde destabiliseret vores eget retssamfund bare med vores egen frygt.

Det håber jeg hr. Jesper Langballe vil overveje, for det har vi i hvert fald brug for at overveje i Venstres folketingsgruppe.

Kl. 16.50

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, at hr. Jesper Langballes første spørgsmål fortjener et svar. Er Venstres ordfører ikke enig i, at de terrorangreb, som vi så i London, i høj grad blev opklaret, fordi der netop var videoovervågning? Det var da en vigtig faktor i opklaringen.

Derfor er det jo helt legitimt at sige nu fra Venstres side, at man godt kan se pointen i, at man får mere videoovervågning, så vi har en mulighed for at opklare terrorisme, hvis det uheldigvis skulle ske, at den fandt sted i Danmark. Dermed kunne vi stille de skyldige til ansvar for den handling, som de har begået. Kan vi ikke få et ordentligt svar på det?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det ordentlige svar er, at Venstre ønsker en overvejelse af, om Machiavellis ord altid er rigtige – om hensigten altid helliger midlet.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Morten Henriksen.

Martin Henriksen (DF):

Martin Henriksen, men det går nok med det.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Undskyld.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Det er i orden.

England er vel et retssamfund. Det må vi jo gå ud fra, og det kan vi vel alle sammen blive enige om. Og der har man en høj grad af videoovervågning, som var med til at opklare de her terrorangreb og til at holde gerningsmændene ansvarlige. Så kan Venstre ikke klart og tydeligt sige, at det kan være med til at opklare terror?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg er ked af, at man ikke har hørt min ordførertale, men den kan læses om lidt.

Vi vil gerne vide, hvad der præcis er i de forslag, ja, vi vil gerne have indflydelse på, hvordan de skal udformes. Det kræver omtanke, hvis man er nogen, der tænker sig om.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Jeg vil gerne lige tillade mig at vende tilbage til det spørgsmål, som Enhedslistens repræsentant rejste om Irak.

Der står på side 14 i denne rapport, som er bekendt, at Danmarks militære engagement i Afghanistan og Irak som tidligere nævnt har indflydelse på risikoniveauet for terrorhandlinger rettet mod så vel danske som udenlandske mål i Danmark samt danske mål i udlandet og eventuelt terrorhandlinger mod Danmark, ved at terrorister kunne anskue det som en naturlig forlængelse af deres kamp mod den internationale koalition i Irak, som Danmark som bekendt er medlem af.

Vil fru Birthe Rønn Hornbech ikke medgive, at vores engagement i Irak, hvad enten man er enig eller uenig i det, øger terrortruslen som beskrevet i disse rapporter?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Som jeg har sagt hele tiden, føler jeg mig overhovedet ikke bundet af den embedsmandsrapport, og jeg og Venstre vil ikke tage stilling til den. Men så meget klar tale kan jeg i hvert fald komme med, at den altså ikke skal medføre, som hr.

Rune Lund var inde på, at vi skulle drive styrkerne ud af Irak.

Men vi tager da gerne en diskussion i Retsudvalget om, hvad invasionen i Irak betyder. Så kan vi jo tage det i en bredere sammenhæng: Om vi ønsker demokrati i andre lande end lige i det danske smørhul.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Jeg godt forstå, at fru Birthe Rønn Hornbech ikke vil tage stilling til den her rapport. Men det, der står i denne rapport på dette punkt, er jo et referat af de trusselsvurderinger, som Politiets Efterretningstjeneste og Forsvarets Efterretningstjeneste har forsynet Folketinget med i forbindelse med beslutninger her i Tinget. Så det må vel kunne bekræftes. Der blev da ikke mig bekendt fra fru Birthe Rønn Hornbechs parti rejst indsigelser mod disse trusselsvurderinger, da de blev forelagt.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Vi drager stadig væk ikke den konsekvens, at det her har noget at gøre med, at vi skulle trække styrkerne tilbage fra Irak. Jeg beklager, men det har ikke noget med det at gøre. Det gør vi ikke.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så siger vi tak til ordføreren og går videre til hr. Morten Bødskov.

Morten Bødskov (S):

Flykapringer, stationsbomber, bortførelser og mord: Terroren har i mange år været en del af vores hverdag i Europa. Hvem husker ikke Luft-hansaflyet i Mogadishu, banegårdssprængningen i Lyon eller bortførelserne og mordene på Hans-Martin Schleyer og Aldo Moro.

Da World Trade Center styrtede i grus den 11. september 2001, fandt Folketinget sammen i et bredt flertal bag en ny terrorlov. På baggrund af et omfattende forarbejde både herhjemme og internationalt blev efterretningstjenesterne styrket, deres samarbejde med udlændingemyndighederne blev forbedret, og kampen mod terrorrens finansielle bagmænd blev forstærket.

Danmark har derfor et godt terrorberedskab, og det er også konklusionen i den rapport, som danner udgangspunkt for diskussionerne i dag, nemlig regeringsrapporten »Det danske samfunds indsats og beredskab mod terror«.

Men terrorangrebene i London og Madrid understreger endnu en gang, at truslen er alvorlig også her i Europa, og at vi hele tiden skal sikre, at vi er forberedt på truslen fra terror.

KI. 16.55

I Socialdemokratiet ønsker vi en konsekvent linje over for både terroren og ikke mindst dens årsager. Vi skal gøre vores yderste for at sikre, at den danske befolkning ikke udsættes for et terrorangreb, men vi skal tænke os grundigt om. Frygten er et af terroristernes vigtigste formål, men vi må ikke lade os kue. Vi må ikke ændre vores samfunds særkende: åbenheden, tolerancen og retfærdigheden. Gør vi det, så har frygten sejret og terroristerne vundet.

Vi skal stå fast på vores grundliggende værdier. Sammenhold på tværs af alder, social status, kulturel baggrund og religiøs orientering er et afgørende værn imod frygten for terror. Vi skal, fuldstændig som PET-chef Lars Finsen udtalte forrige søndag i Politiken, undgå øget polarisering i samfundet, fordi den alt andet lige rummer potentialet for uro, terror og ekstremisme, og vi skal, som han understregede, behandle hinanden med den fornødne respekt. I Socialdemokratiet er vi et hundrede procent enige. Vi mener, at vi har brug for dialog med hinanden og ikke frygt for hinanden. Det er kun derigennem, at vi kan forstærke indsatsen mod terroren og dens årsager.

Når vi ser på den her debat, må vi sige, at forberedelserne til den, synes vi, mildest talt har været temmelig kaotiske. Kort tid efter Venstres sommergruppemøde i august måned blev et hold embedsmænd i lyn tempo sat til at gennemgå det danske terrorberedskab. Resultatet kom, og statsministeren dikterede 14 dages tænkepause, men 3 dage efter fik Dansk Folkeparti, som vi har hørt, gennemtruffet 150 mio. kr. til terror på finansloven. Fru Pia Kjærsgaard krævede vetoret på alle terrortiltag. Statsministeren afviste heldigvis. 4 dage efter så vi, at fire forslag var trukket. Mens andre ministre fastholder, at alle forslag stadig er til debat, så kritiserer centrale dele af telebranchen en masse forslag langt ned under gulvbrædderne.

Vi må indrømme, at lørdag eftermiddag blev bekymringen i Socialdemokratiet for den videre proces total, da vi så, hvad videnskabsministeren sagde til Ritzau som en kommentar til kritikken af telebranchen. Han sagde følgende: Man kunne godt have startet med alt det, der ikke kunne lade sig gøre, men så havde det været en meget beskedent liste, der var kommet frem. Nu

kan det være, at man kan bruge lidt fra det ene og lidt fra det andet.

Godt!

I Socialdemokratiet mener vi hele tiden, at vi skal sikre, at vores terrorberedskab er i top, og som tidligere, da vi havde diskuteret det her spørgsmål, er vi igen parate til at tage et medansvar for, at det sker. Men vi kræver et mere gennearbejdet og grundigere beslutningsgrundlag for det videre arbejde end denne rapport.

Vi kræver fuldstændig klarhed over, hvad der på rapportens enkelte områder allerede i dag kan lade sig gøre. Vi vil ikke vedtage nye formuleringer om det, vi i forvejen kan, for bare at vise handlekraft og puste initiativerne op. Hvert initiativ skal nytte. En omfattende registrering af eksempelvis hvert eneste taletidskort vil blot skabe et kæmpe bureaukrati, ingen reelle efterretninger, men masser af arbejde for efterretningstjenesterne med stjålne mobiltelefoner i skolegården.

Det, vi i givet fald vedtager, skal kunne iværksættes og ikke basere sig på utopier om eksempelvis den teknologiske formåen hos efterretningstjenesterne. Endelig går vi ud fra, at terror er terror, som det nu engang er defineret i straffeloven og internationalt, og ikke alt muligt andet, som vi har været inde på tidligere i debatten, eksempelvis bølleoptyger i en århusiansk forstad.

Opgaven er meget alvorlig. Vi skal sikre befolkningens tryghed. Det kræver for os at se en meget konkret tilgang til problemerne, fuldstændig rensset for oppiskede stemninger og symbolpolitik. Opgaven er i lyset af den nye trussel og selvfølgelig den teknologiske udvikling, at vi skal finde den rette balance i vores lovgivning, så vi, der opfører os ordentligt, kan leve trygt og ugeneret, mens de, der har vanvittige tanker om et terrorangreb, skal vide, at vi holder øje med dem.

På det grundlag er Socialdemokraterne klar til at indgå i drøftelsen om en ny og samlet plan for kampen mod terror og dens årsager. Vi mener, at der er et akut behov for at drøfte rammerne for efterretningstjenesternes arbejde. I rapporten er der henvist til, at man vil lave en benchmarkinganalyse af efterretningstjenesterne. Det lyder fint og moderne, men spørgsmålet er, om det er nok. Med nye midler og beføjelser i de senere år er behovet for en gennemgribende undersøgelse af begge efterretningstjenester for os at se udtalt, så deres organisationer, samarbej-

de og ikke mindst ressourcer fordeles realistisk i lyset af det faktiske trusselsbillede.

Kl. 17.00

Hvis behovet er til stede, drøfter Socialdemokratiet også gerne nye beføjelser til efterretningstjenesterne. Men vi vil gerne understrege, at balancen mellem øgede beføjelser og kontrol skal sikres, enten af domstolene eller det tidligere omtalte Wamberg-udvalg eller med en for os at se under alle omstændigheder helt nødvendig udvidelse af den parlamentariske kontrol.

Når det gælder rapportens mere konkrete forslag, mener Socialdemokraterne, at der er behov for at skærpe straffeloven, når der er tale om opmuntring til og oplæring i terror. Vi har derimod svært ved at se noget reelt behov for lovændringer, hvis eksempelvis politiet skal have lov til at videoovervåge trafikknudepunkter.

Endelig mener vi, at der er et akut behov for at styrke krisekoordinationen og ikke mindst kommunikationen mellem beredskabets myndigheder. Vi mener ikke, der er behov for at vente længere på, at der træffes beslutning om indkøb af et fælles kommunikationsudstyr.

Kampen mod terror er også kampen mod årsagerne til terror, og derfor er det for os at se et fælles ansvar at stoppe terrorens fødekæde, altså radikaliseringen af flygtninge- og indvandrer-miljøet. Der er et bredt grundlag for frustrationer: Irakkrigens rædsler og knægtelse af international ret, udsigtsløshed, hundredvis af jobafslag, billeder af sig selv som massevoldtægtsforbryder i magasiner på sit uddannelsessted, udtalelser fra Folketingets talerstol om sin religion som den nye pest over Europa og generel diskrimination i hverdagen. Når alt dette ofte krydres med en kedelig, grå udsigt fra ens værelse til nedslidte betonkomplekser, viser al erfaring desværre, at ekstremismen kan være tillokken-de.

Hvis vi vil mindske terrortruslen, må vi fjerne grundlaget for de frustrationer, der skaber den. Vi skal med andre ord marginalisere de radikale miljøer. De unge skal væk fra fanatikerne, og de skal med i fællesskabet igen. Svaret er en bedre integration, respekt for hinanden, accept af grundlæggende værdier, øget dialog og reelle udsigter til en plads i det danske samfund.

Kampen mod terror må ikke udvikle sig til en konflikt mellem kulturer og religioner. Her går ansvaret begge veje, og på det grundlag er det vores opfattelse, at dialogen med de muslimske foreninger og trossamfund skal forbedres. Vi har ansvaret for, at bestemte befolkningsgrupper el-

ler religiøse mindretal ikke marginaliseres, og omvendt påhviler der de religiøse muslimske ledere et meget stort ansvar for at rydde op i egne rækker. De skal vide – og det skal vi også – at fundamentet for sameksistens er en fælles accept af vore grundlæggende værdier såsom kønernes ligestilling og ligeværd, adskillelse af politik og religion, demokrati og menneskerettigheder og ikke mindst demokratisk børneopdragelse. Det er nu som tidligere det værdisæt, som vi mener skal sikre sammenhængskraften i det danske samfund og sikre; at vi har et stærkt værn mod terror og ikke mindst årsagerne til terror.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne sige på Socialdemokratiets vegne, at vi vil støtte det forslag til vedtagelse, som fru Birthe Rønn Hornbech fremsatte her fra Folketingets talerstol.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg kan forstå, at Socialdemokratiet støtter forslaget til vedtagelse, som tager udgangspunkt i den tværministerielle arbejdsgruppes arbejde.

Jeg har et konkret spørgsmål: Et af den tværministerielle arbejdsgruppes forslag er at give adgang til at videregive oplysninger myndigheder imellem, uden at der er en konkret, begrundet mistanke over for den enkelte, uden at bede om en dommerkendelse, uden at PET skal forklare sig, og uden at man overhovedet skal fortælle den pågældende, at han bliver eller er blevet overvåget. Støtter Socialdemokratiet det forslag?

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Som jeg sagde i min ordførertale, ligger vi faktisk meget på linje med Venstres ordfører, når det gælder den konkrete stillingtagen til rapporten.

Vi er interesserede i at indgå i videre drøftelser om dette spørgsmål, men vi mener som sagt, at der er behov for et grundigere og mere gennemarbejdet beslutningsgrundlag. Det er det, der er udgangspunktet for vores videre arbejde, og derfor er det jo svært at stå her og forholde sig i detaljer til konkrete forslag.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det undrer mig såre, at Socialdemokratiet har svært ved at forholde sig til et af de temaer, som

er blevet allermest diskuteret i den offentlige debat, siden oplægget kom fra arbejdsgruppen for 14 dage siden.

En anden ting, som også er blevet diskuteret voldsomt, er screeningen af enhver form for kommunikation i et bestemt boligområde, hvor der kommer en lang række bifangster ind. Man screener en lang række telefonsamtaler med fuldstændig uskyldige mennesker, som alligevel bliver registreret, og indholdet af samtalerne kommer til PET's viden. Støtter Socialdemokratiet den type screeninger af den danske befolkning?

Kl. 17.05

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Det gør Socialdemokratiet ikke. Vi har konstateret, at der også langt ind i borgerlige rækker med statsministeren i spidsen er udtrykt stærk skepsis over for de bifangster, man vil få. Men vi kan også konstatere, at der står i rapporten, at i såkaldte nødretilfælde er der faktisk mulighed for det allerede i dag, og jeg går ud fra, at det skal undersøges nærmere, om man skal indsnævre grænserne for anvendelsen. Vi synes som sagt, at rapporten går for vidt.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne følge lidt op på det.

Jeg synes, det var spændende at høre hr. Morten Bødskov snakke om polariseringen i samfundet og om, hvor vigtigt det er at få stoppet den polarisering, når man skal forebygge terror. Jeg vil gerne høre, om det også indgår i Socialdemokraternes overvejelser, at et væsentligt led i arbejdet på at få stoppet polariseringen er at sikre ordentlige økonomiske forhold for alle her i landet.

Hvis nogle har så lidt at leve af, at de reelt ikke kan være en del af samfundet og en del af demokratiet, er det kraftigt medvirkende til at øge polariseringen – ikke fordi de fattige automatisk bliver terrorister, men fordi det er med til at øge spændingerne i samfundet og dermed danne baggrund for terrorisme. Jeg vil gerne høre, om Socialdemokraterne er enige i, at det er et vigtigt led i arbejdet på at forebygge terror at stoppe den økonomiske ulighed og dermed polariseringen.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Jeg tror, at hvis man lytter til de folk, som har beskæftiget sig lidt med, hvad årsagerne til radikaliserings af flygtninge- og indvandrer miljøerne er, vil de fleste af dem være enige med fru Line Barfod i, at hvis man hver dag oplever, at der i Radioavisen, tv eller en debat i Folketinget bliver fremsat forhånende udtalelser om sin religion eller sig selv, kan det være en medvirkende årsag til, at man tager afstand fra det danske samfund og bliver frustreret. Så viser erfaringen jo, som jeg også sagde i min ordførertale, at fanatikere med vanvittige tanker kan være en tillokkende mulighed, når det gælder om at få afløb for de frustrationer, man har.

Det er også klart, som jeg også sagde, at har man sin dagligdag i et boligområde, hvor den eneste udsigt fra ens værelse er til nedslidte, kedelige, grå boligkomplekser, har man ikke nogen muligheder for at engagere sig i det danske samfund, være med i foreningslivet eller andet, og så kan det medføre samme frustrationer. Det handler om, hvordan vi tackler årsagerne til terror, og det handler om, at vi ser det som en meget bred vifte af forslag, der helst skulle resultere i, at de folk, som er til fals for de vanvittige fanatikere, bliver en bedre del af det danske samfund, altså at integrationen bliver forstærket.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Ja, og derfor vil det glæde mig rigtig meget, hvis vi kan få Socialdemokraterne med på at lave nogle forslag, der handler om at forebygge terror, bl.a. ved at stoppe polariseringen.

Et andet spørgsmål er om Politiets Efterretningstjeneste og forslaget om, at de skal have ret til at indhente oplysninger om alle borgere i samfundet. Jeg vil gerne høre, hvor grænsen skal gå efter Socialdemokraternes mening. Der var engang, hvor man sagde, at Politiets Efterretningstjeneste ikke måtte registrere borgere i Danmark alene på grund af deres lovlige politiske aktiviteter. I praksis er det nok svært at sige, om det stadig er gældende, men en gang imellem siger man i hvert fald i festtaler, at det stadig er sådan.

Jeg vil gerne høre, om Socialdemokraterne mener, at det nu fuldstændig skal ophæves. De forslag, der ligger i rapporten, giver mulighed for, at der kan indhentes og registreres oplysninger om alle borgere og dermed også om lovlig politisk aktivitet.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Det mener Socialdemokratiet selvsagt ikke, og jeg synes også, det måske er at forvrænge mit ordførerindlæg en kende, hvis Enhedslistens spørger kan få den opfattelse.

Vi har som udgangspunkt, at der nu kommer en grundigere diskussion om forslagene, og hvis der kan dokumenteres et behov for at udvide beføjelserne til efterretningstjenesterne, så de eksempelvis skal have lov til at kigge på passagerlister – det har Told og Skat jo i øvrigt allerede i dag – har vi ikke noget imod det. Men som jeg også sagde, skal der selvfølgelig være balance mellem øgede beføjelser og kontrolmuligheder, og kontrolmulighederne er jo til stede i dag. Der er parlamentarisk kontrol, der er Wamberg-udvalget, som kigger på, hvilke registreringer efterretningstjenesterne foretager, og der er domstolskontrol, og alt afhængigt af, hvor langt vi kommer i de drøftelser, og hvilke initiativer vi får med at gøre, må vi jo finde ud af, hvilke kontrolbeføjelser der skal til.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Morten Bødskov sagde flere gange i løbet af sit i øvrigt udmærkede ordførerindlæg, at hvis behovet var til stede, ville Socialdemokratiet gerne medvirke til gennemførelse af forskellige love. Det blev nævnt flere gange: Netop hvis behovet er der, vil vi gerne medvirke.

Kl. 17.10

Jeg vil gerne spørge: Hvor i embedsmandsrapporten er der beskrevet utilstrækkeligheder i den eksisterende terrorlovgivning, altså den, som et bredt flertal i Folketinget vedtog i 2002? Er den lovgivning beskrevet som værende ineffektiv?

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Fru Elisabeth Arnold hentyder til, at der i embedsmandsrapporten skulle mangle dokumentation for et behov for at gennemføre de anbefalinger, man kommer med. Vi er sådan set enige i det, og jeg sagde også i min ordførertale, at vi mener, at hvis der skal træffes beslutninger på området, har vi behov for en grundigere analyse og et mere gennearbejdet beslutningsgrundlag. Det er rigtigt, at her er rapporten tynd.

Når det handler om den nuværende terrorlov, er det jo bl.a. beskrevet i forslaget til vedtagelse, at et bredt flertal vedtog en terrorlov i maj 2002,

og for os at se er den lov netop rammen for de drøftelser, vi forhåbentlig skal have om de forslag, som ligger i rapporten. Men det er rigtigt, at rent umiddelbart er det – og det er også et af vores kritikpunkter af den – ikke dokumenteret, at der er noget egentligt behov for de ændringer, som foreslås. Der kan være nogle, som baserer sig på nye teknologiske muligheder og den slags, og det er den type forslag, vi i Socialdemokratiet gerne vil kigge på. Men selve grundlaget for rapporten er jo den trusselsvurdering, som er kommet fra Politiets Efterretningstjeneste, og man kan sige, at på nogle områder er den relativt generel og ikke relateret særlig meget til konkrete anbefalinger.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det vil altså sige, at hr. Morten Bødskov er enig i, at der ikke er nogen egentlig beskrivelse af, hvordan den nuværende terrorlovgivning virker i praksis, og det ville jo også have været ejendommeligt, eftersom der endnu ikke er nogen, der er blevet tiltalt efter den bestemmelse i straffeloven, som omhandler terrorisme. Det er simpelt hen en lovgivning, der overhovedet ikke er afprøvet, og derfor kan man jo ikke sige, at den ikke virker, hvis den aldrig nogen sinde har været i funktion.

Jeg har blot et enkelt supplerende spørgsmål til hr. Morten Bødskov. Der blev talt meget fornuftigt om forebyggelse af rekruttering til terror og om forebyggelse af terror. Men der er en nærliggende risiko for, at hr. Morten Bødskov kammer over i stereotyper om terrorrekruttering, og jeg vil stille det samme spørgsmål til hr. Morten Bødskov, som jeg også stillede til hr. Peter Skaarup.

Billedet af denne frustrerede arbejdsløse og småkriminelle indvandrer, som sidder og kigger på en trist grå betonvæg og ikke har udsigt til noget som helst i tilværelsen, er måske nok lidt overdrevet. Det har faktisk vist sig, at mange af de kendte terrorister, som har begået terrorhandlinger i England og andre steder – og i øvrigt også nogle af dem, der har været anholdt i Danmark, og som vi ved noget om, fordi politiet har givet oplysninger om dem – er personer, som faktisk er under uddannelse, velfungerende, glatbarberede og alt, hvad man ellers kan sige af pæne ting om enhver svigermors drøm. Det er ikke unge mennesker, som man umiddelbart skulle tro ville begå terrorvirksomhed, og

hvilke forslag har hr. Morten Bødskov til at opfange de potentielle terrorister?

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Jeg er sådan set enig i, at når man ser på de unge, som bliver tiltrukket af disse fanatikere, er spektret temmelig bredt, og jeg er enig i beskrivelsen af dem, man har fanget efter terrorangrebene i Storbritannien – helt enig. Det er vel også temmelig sikkert, at for nogle af den type, som har den opfattelse, at de bliver skubbet ud af det danske samfund, kan ekstremismen være tillokkende.

Men det er klart, at nogle af dem bliver styrket i deres radikale syn på det danske samfund og dermed tillokkes af den radikale udgave af islam på grund af det, de f.eks. hører fra Folketingets talerstol. Derfor mener jeg, som jeg sagde i min ordførertale, at der påhviler de ansvarlige politiske partier og os som personer her i Folketinget et ansvar for ikke at marginalisere bestemte befolkningsgrupper og religiøse mindretal, men at der også påhviler de religiøse ledere i Danmark et meget stort ansvar for at få ryddet op i egne rækker og sikre, at grundlaget for deres virke er de grundlæggende værdier, som jeg går ud fra at Socialdemokratiet og De Radikale går ind for.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg vil bare følge op på det glimrende spørgsmål, hr. Per Kaalund stillede fru Birthe Rønn Hornbech om Irakkrigen. Mit spørgsmål går i korthed ud på: Er det sådan, at Socialdemokraterne mener, at det at trække tropperne hjem fra Irak vil være et vigtigt led i arbejdet på at forebygge terrorisme? Det er hele spørgsmålet.

Kl. 17.15

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Jeg tror ikke, vi skal diskutere Irak her, men jeg går ud fra, at der ligger det i spørgsmålet, at hr. Rune Lund er helt opmærksom på, hvad Socialdemokratiets formandinde har sagt om det spørgsmål, nemlig at der er en fast deadline for, hvornår Socialdemokraterne ønsker de danske tropper ud af Irak.

Den anden vinkel på det er jo, om der er en sammenhæng mellem den forøgede terrortrussel, vi har i Danmark, og tilstedeværelsen i koalition i Irak.

Det er der, det har vi jo lige været igennem en lang diskussion om i kommunalvalgkampen, særlig fokuseret gennem visse regeringsmedlemmers angreb på den fremtidige overborgmester i København, Ritt Bjerregaard. Jeg tror, det er fejlet af banen. Både i den her rapport står, som hr. Per Kaalund sagde, på side 14, og i øvrigt også i den trusselsvurdering, som PET lægger til grund for sin årsberetning, at der er den sammenhæng mellem tilstedeværelsen i Irak og en forøget terrortrussel.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg er glad for det svar, for jeg forstod det, som om det er vigtigt for Socialdemokraterne for at forebygge terrorisme, at tropperne bliver trukket ud af Irak.

Jeg har et lille spørgsmål til: Vil Socialdemokraterne generelt være med til sammen med Enhedslisten at sætte fokus på forebyggelse af terrorisme for at skabe en international retsorden, for at fokusere mere på international solidaritet, altså bringe de aspekter ind i debatten for at forebygge terrorisme?

Det kan jo f.eks. være ved at sætte ulandsbistanden op; det kan også være ved at lægge pres på den danske regering for at få stoppet nogle af de her CIA-fly, som flyver rundt med fanger, der bliver bragt til tortur under hemmelige og helt umenneskelige forhold. Er det nogle ting, som Socialdemokraterne gerne sammen med Enhedslisten vil bringe ind i denne her debat?

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Nu vil jeg sige til hr. Rune Lund, at han skal høre efter, hvad jeg siger, og ikke konkludere noget, som jeg ikke siger.

Socialdemokratiet lader ikke sin udenrigspolitik diktere af en eventuel terrortrussel mod Danmark. Vi siger, at der er en sammenhæng mellem tilstedeværelsen i Irak og den terrortrussel, vi har herhjemme. De to ting tackler vi på to vidt forskellige måder.

Når det så handler om forebyggelse af terror, ja, så tror jeg, at der meget vel kan sikres bred enighed om nogle af de initiativer, der skal til. Jeg tror, at når vi ser på den situation, som mange unge i flygtninge/indvandrer miljøerne oplever herhjemme, den debat og det debatklimate, de oplever, den udstødelse, som finder sted i det danske samfund, ja, så kan resultatet blive, at

nogle desværre bliver lokket af fanatikere i de islamiske miljøer.

Det skal vi stoppe, det er vores forpligtelse, men det er saftsuseme også vores forpligtelse at sikre, at der af de religiøse ledere i de muslimske foreninger og trossamfund bliver strammet op på det værdigrundlag, man har at operere på i Danmark, nemlig kønnes ligestilling, ligeværd, demokrati og andre grundlæggende værdier.

Det er vigtigt, at vi husker den balance, for ansvaret for integrationen går jo begge veje.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg har lagt mærke til, at hr. Morten Bødskov i sin ordførertale taler meget om, at det lidt er samfundets skyld, at det er gået galt, at der er nogle terrorister, og han er meget inde på, at det er forfærdeligt at kigge over på en betonvæg eller et andet betonhus, og det skulle så gøre, at vi får flere terrorister.

Der må jeg spørge hr. Morten Bødskov: Bliver det bedre med havudsigt? Bliver man mindre terrorist, hvis der er havudsigt, hvor man bor? Underforstået: Et er, at det danske samfund skal gøre nogle ting for at hjælpe på integrationen, og det skal vi da, noget andet er så sandelig vel også en vilje til forskel. Altså, hvis der er nogle, der ikke viser vilje til integration, så kommer vi ikke rigtig langt.

Nå, er min taletid ovre? Den er ude. Jeg vender lige tilbage.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Jeg ved ikke rigtig, om hr. Peter Skaarup lyttede til min sidste sætning i svaret til hr. Rune Lund. Det var nemlig, at ansvaret går begge veje, og det er meget grundlæggende for Socialdemokratiet. Jeg ved godt, at det ikke er grundlæggende for Dansk Folkeparti, det er så Dansk Folkepartis problem, men vi mener faktisk, at ansvaret for integrationen går begge veje.

Jeg mener, at det er en alt, alt, alt for simpel udgave af mit indlæg og i øvrigt endnu et meget, meget, meget forsimplet indlæg fra Dansk Folkepartis side i en ellers meget alvorlig diskussion, at man kan finde på at stille sådan et spørgsmål.

Selvfølgelig skal folk, der har vanvittige tanker, vide, at efterretnings tjenesterne og politi og anklagemyndighed har et øje på hver finger med dem. Det var det, der var hele grundlaget

for, at den tidligere SR-regering i øvrigt udarbejdede den terrorlov, som vi har i dag, og som efterfølgende blev vedtaget af et bredt flertal i Folketinget.

Kl. 17.20

Jeg er nødt til at sige det så skarpt, fordi det er endnu et forsøg fra Dansk Folkepartis side på at polarisere debatten om, hvad vi gør for at bekæmpe terroren og ikke mindst årsagerne til terroren.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes bare, det er vigtigt at finde ud af, hvad det er, Socialdemokraterne vil i forhold til terrorisme. Nu har jeg hørt SF, Enhedslisten og Det Radikale Venstre spørge hr. Morten Bødskov som ordfører om forskellige ting, der er i den redegørelse, der er kommet fra Det Tværministerielle Udvalg. Hver gang der er blevet spurgt, om Socialdemokraterne mener, at man skal give Politiets Efterretningstjeneste lidt bedre muligheder, om vi skal have lidt mere overvågning, siger hr. Morten Bødskov, nej, det skal vi ikke, det kan der ikke være tale om, det går ikke.

Nu lyder mit spørgsmål til hr. Morten Bødskov: Er der nogen ting i det her oplæg efter alle de afvisninger, vi har hørt, som Socialdemokraterne støtter? Jeg har indtil nu ikke hørt, om der er nogen af de 49 punkter, som Socialdemokraterne vil støtte. Er der nogen ting, Socialdemokraterne vil støtte?

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Der er faktisk en hel række forslag i denne rapport, som vi synes er ganske fornuftige, og som jeg også har redegjort for i min ordførertale.

Vi har klart sagt, at hvis der er et behov for det, så er vi også klar til at se på nye beføjelser til efterretningstjenesterne. Men det er klart, at vi også lyttede meget til statsministerens udtalelse om, at der skal være en balance mellem sikkerhed og retssikkerhed, og så forbeholder vi os retten til lige at tænke os om en ekstra gang.

Når nu Dansk Folkeparti er så forhippet på at lave det totale Big Brother overvågningssamfund, ja, så får det Socialdemokratiet til at tænke sig om, når man f.eks. har diskuteret det her med trafikknudepunkter og pladser, hvor folk færdes. Det kan godt være, at hr. Peter Skaarup ikke har læst rapporten, men bare bliver ved med de der standardsvar om mere overvågning, mere kontrol og alt mulig andet, men hvis nu hr.

Peter Skaarup vil kigge i rapporten på side 102, så står der faktisk, at politiets tv-overvågning af områder med almindelig færdsel som udgangspunkt ikke vil kræve rettens kendelse. Ergo kan de gøre det i dag.

Det er sådan noget, vi er nødt til at få undersøgt, inden vi skrider til alle mulige indholdsløse overskrifter om, hvad der skal ske, og hvad der ikke skal ske. Vi vil gerne indgå i de her diskussioner. Vi mener, der er et problem, der skal tages alvorligt. Vi er klar til at se på øgede beføjelser til efterretningstjenesterne. Vi er såmænd også klar til at se på, hvordan man kunne forbedre overvågning af eksempelvis trafikknudepunkter, men vi mener ikke, at det grundlag, der ligger på nuværende tidspunkt, er gennemarbejdet nok. Det er det, der er pointen.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det er muligt, at vi får lejlighed til på lørdag i Landstingssalen at høre den somalisk/hollandske forfatterinde Ayaan Hirsi Ali, hende, der skrev »Submission«, den film, der jo altså kostede den hollandske filminstruktør Theo van Gogh livet ved et knivdrab.

Hun blev interviewet i søndags i Jyllands-Posten, og jeg vil anbefale hr. Morten Bødskov at læse det interview. Jeg vil spørge, om det gør noget indtryk på hr. Morten Bødskov, når hun siger: Lad være med at købe den myte om, at ansvaret for terroren går begge veje, at Vesten er delvis skyldig. Folk, der sætter sådan et vanvid i værk, er selv helt og aldeles skyldige.

Må jeg spørge hr. Morten Bødskov: Når sådan en kvinde, som virkelig ved, hvor skoen trykker, hun kommer formentlig til at leve illegalt under jorden resten af sit liv, taler om de erfaringer, hun har gjort, kan det så gøre noget indtryk på en alvidende socialdemokratisk ordfører?

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Jeg vil sige, at spørgsmål fra en spørger kunne gøre indtryk, hvis spørgsmålet havde afsætt i det, ordføreren havde sagt fra Folketingets talerstol, men det er ingenlunde tilfældet. Jeg har ikke sagt i min ordførertale, at ansvaret for terror går begge veje.

Det, jeg på vegne af Socialdemokratiet sagde i min ordførertale, var, at ansvaret for integrationen går begge veje. Det, der er pointen, er – det kan være, det er derfor, hr. Jesper Langballe spørger – at hvis man lytter til noget af den de-

bat, som eksempelvis har fundet sted her i Folketinget, om, at islam er en ny pest over Europa, så forstår jeg godt, man bliver frustreret og kan synes, at indgangen til det danske samfund kan være vanskelig.

Det kan skabe frustrationer, og alle, der beskæftiger sig med årsagerne til terror, er enige om, at udtalelser som denne og andre lignende kan være årsagen til, at vi ser den radikaliseringsproces, vi ser i dag.

Kl. 17.25

Men, som jeg også sagde på vegne af Socialdemokratiet, påhviler der også de religiøse ledere i de muslimske samfund og især trossamfund et meget stort ansvar for at slå de grundlæggende værdier fast, som er i det danske samfund, og man kunne også ønske sig, at de imamer, som kommer til landet og missionerer, får slået det værdisæt mere grundlæggende fast, end tilfældet er i dag, for vi har desværre set problemer med for mange af dem, som har svært ved at forstå, hvad det er for et grundlag, vi lever på i Danmark.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Altså, hr. Morten Bødskov siger, at han talte om integrationen og ikke om terroren. Jeg troede faktisk, det her var en folketingsdebat om terrorbekæmpelse. Altså må jeg udlede det af hr. Morten Bødskovs sidste svar, at han mener, at terror er en følge af manglende integration. Ved hr. Morten Bødskov ikke, at de terrorister, man fangede efter 11. september, fangede i London osv. var velintegrerede, veltilpassede unge mennesker? Der var kun én ting, der adskilte dem fra andre englændere, nemlig at de var muslimer.

Derfor er det utrolig billigt, når hr. Morten Bødskov vil belære mig, som har beskæftiget mig med islam i 20 år, om, at det er det rene snak, at det bare er dårlig tone at sige, at terroren har noget med religion at gøre. Selvfølgelig har den det, det ved alle kyndige mennesker.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Som jeg allerede har sagt en gang, anerkender vi jo, at det her problem er flerspektret; vi anerkender, at der er forskellige unge her, og at de, der er blevet anholdt for terror og sidder i fængsel nu, også i vid udstrækning er meget integrerede unge. Spørgsmålet er, om de er velintegrerede, og det er sådan set det, der er vores pointe.

Det, vi siger er problemet, og den opfattelse deler vi i øvrigt med alle eksperter, der beskæftiger sig med det her, er, at hvis vi skal gøre noget ved årsagerne til terror, så skal vi også – jeg understreger også – have fat i det, som skaber grundlaget for en radikaliseringsproces i det danske samfund.

Der må jeg sige, at jeg bare kan konstatere, at hr. Jesper Langballe er uenig i de synspunkter, som førende terror eksperter herhjemme har givet udtryk for inden for de seneste dage eksempelvis. Vi mener, at det skal vi tage fat på. Vi mener, at det kan være en væsentlig årsag til, at unge bliver tiltrukket af radikale miljøer. De skal væk fra det. De skal i uddannelse, de skal i arbejde, og så skal vi selvfølgelig samtidig, hvis der er nogen, der har vanvittige tanker, slå ned på dem med de midler, som efterretningstjenesterne har i dag, og som de til fulde benytter sig af, som vi kan se i den verserende sag i Glostrup Politikreds.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Den næste er hr. Tom Behnke.

Tom Behnke (KF):

Lige så længe jeg kan huske, har der været terrorhandlinger rundt i hele verden. Da jeg var barn, var det forskellige socialistiske eller kommunistiske fraktioner, der lavede terror og flykapringer rundt i Europa. I årtier har der været terrorhandlinger i det nordlige Spanien udført af ETA, og i Nordirland er det IRA, for nu at nævne nogle eksempler.

I de sidste mange år har yderliggående muslimer udført terrorhandlinger i Mellemøsten og i de muslimske dele af Østen. Vi har i mange år været vant til, at terror blev udført meget lokalt, og hvis bare man holdt sig fra de steder, ja, så var man egentlig fri for terroren.

Men tiderne har ændret sig. Grunden til debatten her i dag er jo, at vores værdier i den vestlige verden er under angreb. Med de meget voldsomme terrorhandlinger den 11. september 2001 i USA og senest i London her i sommer er terrortruslen rykket alvorligt tættere på. Den vestlige verden er sårbar over for terroristernes sindssyge terrorhandlinger. Vi er sårbare, fordi det har taget tid at forstå, at et menneske kan være så fanatisk, at han eller hun er klar til at spænde dynamit rundt om maven og bruge sig selv som bombe mod uskyldige ofre i Vesten.

Selv tilsyneladende velfungerende, velintegrerede unge er af uforklarlige årsager klar til at ofre sig selv og tusindvis af uskyldige ofre i en eller anden hellig krig.

Kl. 17.30

Vi har allerede gjort meget for at dæmme op for terrorhandlinger i Danmark. Vores efterretningstjeneste har fået tilført mange nye ressourcer og arbejder godt og målrettet. Vi har et godt og stærkt beredskab, der er gearet til at løfte opgaven, hvis en eller flere terrorister trods vores værn skulle udføre en bestialsk terrorhandling i Danmark.

Spørgsmålet er imidlertid og skal hele tiden være: Er vi gode nok til at forebygge og forhindre terrorhandlinger? Er vi gode nok til at skride lynhurtigt ind og standse en eventuel anden bølge, hvis det værste skulle ske? Det er spørgsmål, som vi er nødt til at stille os selv.

Vi kan ikke bare læne os tilbage og håbe på det bedste. Vi kan ikke bare læne os tilbage og sige, at vores efterretningstjeneste er god nok og har de beføjelser, der er nødvendige. Vi er nødt til til stadighed at tjekke vores forsikring. Der er et behov for rettidig omhu for at sikre borgernes tryghed og sikkerhed.

Men vi er samtidig også nødt til at afbalance hensynet til sikkerhed og retssikkerhed. Vi må ikke i vores stræben efter størst mulig sikkerhed lade retssikkerheden blive taberen. Det er hele tiden en balance. Derfor skal hver ny idé til yderligere overvågning overvejes meget grundigt. Hvis det ikke er absolut nødvendigt, skal vi lade være.

Vi skal også være meget opmærksomme på, om vi i vores stræben efter sikkerhed kommer til at gå terroristernes ærinde. Terroristerne hader vores frie, demokratiske, åbne verden med alle de glæder og friheder, vi har. Ikke mindst vores udstrakte ytringsfrihed er en torn i øjet på nogle. Det er jo præcis det, de hader, og med deres terror prøver de netop at få os til at lukke vores frie verden. Det skal ikke lykkes for dem, og prøver de, skal de være klar over, at de bliver afsløret. Derfor er vi fra konservativ side også klar til øget overvågning, hvor det er nødvendigt.

Det kan hjælpe til at forhindre terror, og det kan, som vi så det i London, være helt afgørende for, at terroristerne kan identificeres og terror-netværk neutraliseres.

Vi skal ikke have mere overvågning end nødvendigt, men vi skal have den overvågning, der er nødvendig, for at vi kan leve i tryghed og der-

med i frihed. Det er vores demokrati, vi skal forsvare; det er vores frihed, vi skal forsvare.

Vores værdier i den vestlige verden er, som jeg sagde, under angreb. Det Konservative Folkeparti er indstillet på at gøre det, der skal til for bedst muligt og mest effektivt at forhindre terrorhandlinger i Danmark.

Vi skal samtidig forske i terrorisme. Hvorfor finder tilsyneladende velfungerende unge pludselig på at sprænge sig selv og tusindvis af uskyldige mennesker i luften? Hvad er det, der får dem til at gøre det? Når vi kender svaret på det spørgsmål, kan vi for alvor gøre noget. Indtil da må vi sikre os bedst muligt.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til ordføreren. Så er der et par korte bemærkninger. Først er det fru Anne Baastrup.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Under fremlæggelsen af arbejdsgruppens rapport var der lidt usikkerhed om, hvorvidt regeringen var fælles om, at det her handlede om terror og terrorbekæmpelse, eller hvorvidt en kriminalitet som f.eks. voldtægt kunne komme med som en eventuel bifangst i forbindelse med screening af et boligområde.

Jeg vil derfor godt høre, om Det Konservative Folkeparti er blevet enig om, hvorvidt voldtægt kan sidestilles med terror og derfor skal med i en sådan screening, eller om det her udelukkende handler om terrorbekæmpelse.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Som vi læser forslagene, tales der udelukkende om terrorbekæmpelse. Men der er jo heller ikke nogen tvivl om, at hvis man i forbindelse med det tilfældigt får information/oplysning om, at der er sket en anden meget, meget grov og alvorlig forbrydelse, så lukker man ikke bare øjnene for det, på samme måde som politiet i dag jo heller ikke lukker øjnene for det, der hedder lejlighedsfund. Hvis man i forbindelse med efterforskning af en sag opdager meget, meget alvorlig kriminalitet, ikke bagatelagtig kriminalitet, men meget alvorlig kriminalitet, så kan man også tage fat i det.

Det ville jo være tosset, hvis man i forbindelse med efterretning af et eller andet kom under vejr med, hvem der er gerningsmand til f.eks. en voldtægt, og så ikke skred ind mod det.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg er meget glad for, at De Konservative i dag ikke definerer voldtægt på linje med terror.

Så er der et andet forslag fra arbejdsgruppen, som regeringen støtter op bag. Det er den overvågning, der skal tillades, og udveksling af oplysninger fra myndigheder til PET fuldstændig uden domstolskontrol og uden, at der er en begrundet mistanke. Der lægger man i arbejdsgruppens rapport tilsyneladende op til – det skal viderearbejdes fra regeringens side i nye kommissorier, og hvad ved jeg – at det også skal dreje sig om grænseoverskridende kriminalitet.

Kl. 17.35

Fremover skal man udover terrorbekæmpelse også kunne anvende total sammenblanding af myndighedernes oplysninger om dig og mig, hvis man har fornemmelsen af – ikke engang en konkret mistanke – at der kan være grænseoverskridende kriminalitet. Det er jo en sidestilling af terror og grænseoverskridende kriminalitet. Hvad mener De Konservative?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Jeg er nødt til lige at få det præciseret, for jeg er ikke sikker på, om fru Anne Baastrup sagde det med vilje. Men fru Anne Baastrup sagde, at det er rart at høre, at Det Konservative Folkeparti i hvert fald ikke i dag blander voldtægt og terrorisme sammen. Der er jeg nødt til at understrege, at det har vi aldrig gjort, og at det vil vi heller aldrig gøre. Hvis det var en fortalelse, er det jo fint, men hvis det var bevidst, så taler vi om det bagefter.

I forhold til det andet element, så er det jo, som jeg læser det, forslag 10, og lige præcis om forslag 10 har vi fra De Konservatives side sagt, at hvis det skal gennemføres, som det står, vil vi gerne have lov til at drøfte det meget nøje. Vi tror faktisk, at den formulering, der er brugt i forslag 10, godt kunne blødes noget op. Det så vi i hvert fald gerne.

Så det er et af de forslag, vi meget gerne vil have lov til at diskutere yderligere, inden vi lægger os fast. På samme måde er vi jo tilfredse med, at regeringen netop har bebudet, at mange af de her forslag kommer til at få en meget grundig behandling og derefter en meget grundig drøftelse her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne høre, om De Konservative har nogle forslag til at forebygge terror. Det er jo mærkværdigt, at der, når man læser embedsmandsudvalgets rapport, så er en række analyser, men man kommer så med nogle anbefalinger, der sådan set ikke har meget med analyserne at gøre. Der er stort set ikke noget i det, der handler om at forebygge terror. Derfor ville jeg høre, om Det Konservative Folkeparti slet ikke har nogen bud på, hvad vi kunne gøre for at forebygge, at nogle får den vanvittige idé at begå terror, frem for kun at satse på massiv overvågning for at opklare, hvem der har begået det, når bomberne er sprængt og folk er døde.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Jeg er nok nødt til at korrigere fru Line Barfod, for når man umiddelbart kigger ned igennem de her 49 forslag, er der jo flere forslag, der handler om forebyggelse, end der er forslag, der handler om, hvilke beføjelser PET skal have. Men alligevel lyder det i den offentlige debat, som om at de her 49 forslag er 49 forslag om, at PET skal have fuldstændig uindskrænkede beføjelser. Det er jo ikke tilfældet.

Det er heller ikke tilfældet, at der ikke står noget om, hvordan man skal forebygge. Lad mig blot nævne det, som jeg også afsluttede mit ordførerindlæg med, at man netop lægger meget vægt på, at der skal ske noget forskning i det her. Hvorfor er der nogen, der kommer dertil, hvor de bliver terrorister?

Der er også forslag om politiets indsats i forhold til SSP-samarbejdet, og den skal rettes mod foreninger og klubber; indsatsen skal rettes mod familier, skoler og trossamfund; der skal være dialog med indvandrer- og flygtningegrupper; der skal være en bedre kommunikation. Det er bare for at nævne nogle af de forslag, jeg lige kan slå op på i rapporten. Så der bliver jo allerede der gjort noget for at lave noget forebyggelse.

Men det er selvfølgelig ikke nok i sig selv. Folketinget har også drøftet og diskuteret andre tiltag, når vi taler om forebyggelse. Vi har bl.a. et meget stort forlig, når vi taler om integration og om at styrke og øge integrationen i det danske samfund. Det er jo ting, som handler om det her. Men man må bare ikke misforstå det: Integration i sig selv gør det jo ikke.

Når vi ser på dem, som har begået terror-handlinger eller er mistænkt for at gøre det, er

der jo tale om såkaldt velintegrerede. Så der må være noget andet og noget mere, der driver unge mennesker til at gå ud og sprænge sig selv i luften. Noget andet og mere end integration.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Først vil jeg gerne lige høre, om hr. Tom Behnke kan bekræfte, at man godt kan forestille sig terrorister, som ikke nødvendigvis er unge med en baggrund fra et andet land ude i verden, men at det godt kan være unge med en baggrund i Danmark, og at man derfor ikke kan nøjes med at sige, at det her er et integrationsproblem, for det kan i lige så høj grad handle om, at der er andre faktorer, der har betydning for terrorismen.

Hr. Tom Behnke indledte sin ordførertale med en lang række eksempler på andre former for terrorister, vi har kendt historisk, som jo ikke havde noget som helst med integration at gøre. Så det var mit ene spørgsmål.

Det andet er, om Det Konservative Folkeparti slet ikke har nogen idé om, at man også internationalt kunne gøre noget for at forebygge terrorisme, og at man også kunne gøre noget i Danmark ved at prøve at fjerne nogle af de uligheder, der er.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Det var jo præcis det, jeg sagde. Det, vi egentlig har kendskab til indtil nu, er jo, at nogle af dem, som har begået terrorhandlinger, rent faktisk var borgere i det pågældende samfund, var opvokset i det pågældende samfund, var såkaldt velintegrerede i det pågældende samfund, og alligevel gik de hen og begik en terrorhandling. Så der må være noget mere, noget andet end integration, vi skal se på, hvis vi skal se på, hvor det går galt i unge menneskers liv, når de pludselig vælger at gå hen og blive terrorister. Så vi skal se det her bredere. Vi skal ikke kun se det som værende integration, men vi skal *også* se det som integration.

Kl. 17.40

Lad mig så understrege noget. Det synes jeg er væsentligt i den her debat, for det bliver hele tiden lagt op, som om der er 49 forslag, der i den grad krænker vores retssikkerhed, alle 49 forslag. Det er jo ikke det, der er tilfældet. En lang række af de her forslag handler bare om, at vi følger den teknologiske udvikling og er på højde med den teknologiske udvikling.

I gamle dage, da jeg var betjent på Hovedbanegården, gik vi ud i hallen og kiggede ud over folk. Hvis der var en, der var eftersøgt, eller en, der opførte sig mistænkeligt, kunne man gå hen og pågribe vedkommende. Vi så med vores egne øjne også alle de andre borgere, der var i banegårdshallen, det er rigtigt, men man gik kun efter den, der var den kriminelle, den, der var eftersøgt.

På samme måde er det med videoovervågning. Man kører den jo ikke for at se på hr. og fru Jensen, men for at finde dem, som er mistænkelige, dem, som er kriminelle.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Mit spørgsmål går på, hvad ordførerens kommentar er til, at der jo tydeligvis i den her tværministerielle arbejdsgruppes rapport indgår nogle oplysninger, hvor det tydeligt står, at Danmark er udsat for større terrortrusler, fordi vi er med i Irakkrigen. Giver det ordføreren nogen overvejelser i forhold til at trække de danske tropper hjem?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Dertil er svaret: Nej, det gør det overhovedet ikke. Hele Irakdebatten er en helt anden debat, som vi har med jævne mellemrum her i Folketingssalen, og det er jeg glad for vi har. I det omfang vi skal have den igen, ser jeg frem til det. Men man kan jo ikke indrette sig på, hvad der kan være og måske er en konsekvens af noget andet. Det svarer lidt til at konstatere, at det er farligt at køre i bil, hvorefter man opgiver at køre i bil.

Vi har det på den måde, at i og med det kan være farligt at køre i bil, vil vi gerne indføre nogle sikkerhedsforanstaltninger. Vi vil gerne gøre det så trygt og så sikkert og så godt at køre bil, som det er muligt, men vi vil ikke gå ind og lovgive om, at vi vil forhindre folk i at køre bil.

Det er lidt det samme, der gør sig gældende, når hr. Rune Lund igen og igen, og ordfører efter ordfører, prøver på at drage Irakkrigen ind i den her diskussion. Det er der for så vidt ikke nogen grund til. Vi ved godt, at der er en række faktorer, også internationale faktorer, der kan gøre, at Danmark i højere eller mindre grad er i en risiko, men det er der ikke noget at gøre ved. Vi er nødt til at påtage os det ansvar at hjælpe og sikre, at også den irakiske befolkning får et demokratisk og frit land at leve i.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Grunden til, jeg kommer ind på de her ting, er jo, fordi jeg går forfærdelig meget op i forebyggelse. Jeg er af den opfattelse, at hvis Danmark trak tropperne ud af Irak, så ville de hersens forslag slet ikke være noget, som vi behøvede at diskutere i det her Folketing. Ja, ud over at de indskrænker retssikkerheden, ud over at de er et angreb på demokratiet på mange måder, ville vi slet ikke behøve at diskutere dem, hvis Danmark trak tropperne hjem i morgen.

Jeg kan se her i rapporten – det er jo den, vi diskuterer i dag – at der f.eks. på side 9 står:

»Samtidig har de militære aktioner i henholdsvis Afghanistan og Irak samt en række terrorhandlinger yderligere ... medvirket til at understrege og fastholde det forhøjede trusselsniveau.«

Man kan også læse på side 12, at »lande, der deltager i koalitionen i Irak, generelt anses for at være attraktive mål.«

Det er derfor, at jeg bringer det her ind i debatten. Det er vigtigt at forholde sig til, hvordan vi kunne forebygge terrorisme. Der er min klare opfattelse: Det kan vi ved at trække tropperne hjem fra Irak.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Nej, det er simpelt hen ikke rigtigt. Hr. Rune Lund siger udelukkende det her, fordi hr. Rune Lund ønsker at have en anden dagsorden. Så simpelt er det. For hvis det virkelig var reelt ment, hvorfor kan hr. Rune Lund så stå og citere fra rapporten, at dansk tilstedeværelse i Afghanistan og Irak medfører en øget risiko i Danmark, og at derfor skal vi tage soldaterne hjem fra Irak?

Hvad med Afghanistan? Hvis der er en øget risiko begge steder, bør man vel tage soldaterne hjem fra begge steder ifølge hr. Rune Lund. Men det gør hr. Rune Lund ikke, for han ønsker at føre en Irakdebat under den her debat. Det synes jeg at den her antiterrordebat er alt for vigtig til. Jeg synes, det er synd, at det er hr. Rune Lunds eneste bud i den her diskussion.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg hører den konservative ordførers tale om, at man ikke kan afholde sig fra en rigtig handling,

fordi den får nogle konsekvenser, som man ikke selv har ønsket. Jeg synes, at det udsagn er uhyre centralt, og jeg vil gerne have det uddybet og være fuldstændig sikker på, at jeg har forstået det rigtigt.

Kl. 17.45

Jeg tænker også her på den socialdemokratiske overborgmesterkandidat Ritt Bjerregaards ord under valgkampen om, at terroren er rykket nærmere på grund af vores deltagelse i Irakkriegen. Det er måske rigtigt for en objektiv analyse, men når der bliver sagt, at regeringen har sået vind og høstet storm, så løber det en koldt ned ad ryggen, for så er der jo tale om en moralsk legalisering af terroren som et adækvat gengældelsesmiddel.

Er den konservative ordfører enig med mig i, at en dansk regering må gøre det, som den finder ret og rigtigt, uden at tage hensyn til, hvilke beskidte gengældelsesmidler der bliver taget i anvendelse, og at, hvis den ikke gør det, så har terroristerne for alvor vundet?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Alle handlinger har en konsekvens. Hvad enten handlingen nu er rigtig eller forkert, så har alle handlinger en konsekvens. Det er Det Konservative Folkepartis klare opfattelse, at vores deltagelse i Irak er rigtig. Det er rigtigt, at det kan have nogle konsekvenser, men alternativet er jo langt, langt værre. Det er derfor, vi traf beslutningen om at deltage i Irak.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg takker for svaret, og jeg vil godt lige i forlængelse af det stille den konservative ordfører et spørgsmål. Der har i forbindelse med Venstres ordførerindlæg og de korte bemærkninger bag efter været lidt diskussion om, hvor lang tid man nu skulle bruge på at teoretisere over de her ting, som skal sættes i værk. Jeg har siddet og stirret på det her hæfte, hvor der på forsiden står »Regeringshandlingsplan«. Det sidste ord har jeg stavet igennem igen og igen, og jeg vil gerne spørge hr. Tom Behnke, om han er enig med mig i, at en handlingsplan da vistnok er noget, man skal bruge til at handle efter og ikke til at sende i nye udvalg og holde studiekreds over. Er det efter ordførerens mening en rigtig forståelse af ordet handlingsplan?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Ja, sådan tolker jeg det også, men nogle gange skal man også tænke sig om, inden man handler. Man skal jo ikke handle overilet. Det tror jeg heller ikke hr. Jesper Langballe synes man skal. Det, der jo er sagen, er, at langt de fleste af de forslag, der er i rapporten fra udvalget, er forslag til kvalitetsforbedringer, koordination, forebyggelse og forskning, så man i det hele taget bliver bedre til det, man allerede gør. Benchmarking osv. er blandt de ord, der bliver brugt.

Men så er der nogle ganske få forslag, hvor regeringen meget klogelig har sagt, at inden vi nu skrider til lovgivning på det her punkt, skulle vi så ikke lige høre nogle eksperter diskutere for og imod, hvad argumenterne er, så vi som politikere har et godt fundament og grundlag at træffe vores beslutning på. Det er vi fra konservativ side meget tilfredse med.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så siger vi tak til ordføreren, og næste ordfører er fru Elisabeth Arnold. Værsgo.

Elisabeth Arnold (RV):

De fleste ordførere har allerede i dag fremhævet den betydning, som terrorangrebene i 2001 havde for hele den vestlige verdens opfattelse af egen risiko og således også i Danmark. Umiddelbart efter terrorangrebene på World Trade Center i 2001 vedtog både FN og EU og adskillige andre organisationer resolutioner, som lagde op til, at medlemskredsen skulle gennemføre forskellige lovgivningsændringer.

Det gjorde vi også i Danmark, og Det Radikale Venstre var også med til at gennemføre den terrorlovgivning, der blev vedtaget i maj 2002. Vi gjorde det på trods af, at der var ganske store betænkeligheder, også fra Venstres daværende ordfører, som også i dag har udtrykt betænkeligheder ved at gå for tæt på vores normale frihedsrettigheder, men vi var med til det, fordi vi følte os forpligtede af de internationale samarbejder, vi er en del af, til at være med til at prøve at forebygge terror sammen med de andre lande, som havde noget at beskytte.

Adskillige nye terroraktioner i både Madrid, Istanbul, Bali og London har vist, at det her også kan ske i Danmark, det kan ske i morgen, og det har vi sådan set hele tiden vidst, og vi bliver bare mindet om en gang imellem, at sådan er det stadig væk.

Men vores terrorlovgivning er altså fra 2002, og spørgsmålet melder sig selvfølgelig altid med lovgivning, der er et par år gammel: Er den god nok? Kan den forbedres? Har den vist sig at have den virkning, vi havde regnet med? Eller hvordan skal vi betragte det?

Regeringen har nedsat et embedsmandsudvalg til at skrive en oversigt over, hvad man kunne foretage af terrorforebyggelse eller af yderligere bekæmpelsesarbejde mod terror. Det har haft deltagelse fra fem ministerier samt PET og Forsvarets Efterretningsvæsen, og gruppen har haft lidt over 2 måneder til at arbejde i. Enhver, der kender til analytisk arbejde og til grundigt lovforberedningsarbejde, ved godt, at 2 måneders embedsmandsarbejde altså ikke er alverden, når man også skal forberede andre ting i de pågældende ministerier.

Rapporten, som blev udgivet tidligere i november måned, er et katalog af forslag, der dækker de fleste områder af terrorbekæmpelses- og forebyggelsesarbejdet. Det er meget forskellige forslag i karakter, hvilket også hr. Tom Behnke fra Det Konservative Folkeparti var inde på.

Det er det, der gør rapporten så forfærdelig ujævn at have med at gøre, nemlig at nogle af forslagene kan gennemføres fuldstændig umiddelbart bare ved administrative foranstaltninger i ministeriet. Man kan spørge sig selv, om det virkelig er nødvendigt, at vi sådan på debatplanen skal beskæftige os med, om man skal harmonisere formaterne, som de forskellige tjenester udveksler oplysninger med, altså skemastørelser og skrifttyper osv., eller om man i virkeligheden ikke skulle beskæftige sig med mere alvorlige ting ved hele terrorbekæmpelsesaspektet.

Men så er der også forslag, som kræver ukomplicerede lovændringer, og forslag, der kræver principielle lovændringer, som går meget tæt på de sædvanlige grænser for vores frihedstraditioner. Endelige er der et par forslag, som er helt på idéplanet, og som formentlig overhovedet ikke kan gennemføres med den grundlov, vi har nu.

Så gør rapporten endvidere rede for nogle forslag, som af forskellige grunde ikke bringes, og det vil jeg gerne nævne til sidst i mit indlæg, for det synes jeg at embedsmandsgruppen fortjener stor ros for.

Jeg har i øvrigt ikke noget at klandre embedsmandsgruppen for. Rapporten gennemgår hele aspektet meget grundigt, men det er jo ikke et analytisk arbejde, som tager udgangspunkt i en

eller anden bedømmelse af, hvordan lovgivningen virker og har virket i detaljer.

Det, der er problemet, er, at det hele virker som et mediestunt fra regeringens side, at nu fremlægger man en 49-punkts-handlingsplan. Det er det jo slet ikke, for noget af det er småt, og noget af det er stort, og noget af det har overhovedet ikke nogen effekt, og noget af det ville være meget, meget gennemgribende.

Jeg siger alt dette for at tilkendegive, at vi i Det Radikale Venstre meget gerne medvirker til ændret lovgivning, hvis der kan dokumenteres et behov, og hvis det kan begrundes ordentligt.

Der er enkelte forslag i det, der er fremlagt her, som vi skønner vil kunne gennemføres også med vores stemmer, og hvor vi synes, at det ville være helt fornuftigt, sådan som vi kan læse det i den meget summariske gennemgang i rapporten.

Men jeg vil blot her tage et par enkelte ting ud. Det med at overføre f.eks. en del af Rigspoliets Nationale Efterforskningsstøttestruktur til PET er vi bekymrede for, og vi mener i hvert fald, at det skal gennemarbejdes meget grundigt og bør ses i sammenhæng med den planlagte politikredsreform. Det mener embedsmandsgruppen ikke er nødvendigt, men det mener vi faktisk ville passe meget fint i det politikredsreformarbejde, som i øvrigt er planlagt til at finde sted i denne folketingsssamling. Jeg synes faktisk, at det ville være meget logisk, hvis man lagde det sammen med det arbejde.

Så er der forslag 13 om tidssvarende retningslinjer for PET's behandling af informationer om personer og organisationer. Det har vi i Det Radikale Venstre ventet på i årevis. Det har vi ventet på meget længe, og vi vil også meget gerne have, at der kom en rapport fra den PET-kommission, som blev nedsat for snart adskillige år siden.

Arbejdsgruppen har ikke noget forslag parat, men jeg synes, at man bør rose embedsmandsgruppen, fordi den har påpeget behovet for at få nogle nye retningslinjer for PET's behandling af informationer om personer og organisationer.

Så vil jeg blot sige et par ting også om hele teleafsnittet. Der er et forslag, som hedder, at teleudbyder forpligtes til tekniske tilpasninger, så indgreb i meddeleleshemmeligheden muliggøres. Det er et citat fra rapporten. Og så står der bagefter:

»Det bemærkes, at det muligvis vil være nødvendigt at udvikle nye tekniske løsninger for at kunne opfylde en sådan forpligtelse.«

Det må siges at være et meget luftigt forslag. Når man altså foreslår et eller andet, som man i øvrigt er klar over der ikke engang findes tekniske løsninger på, så må man sige, at så har den her rapport altså på det her punkt i hvert fald fuldstændig karakter af en ønskeseddel, som ikke har nogen som helst bund i noget reelt kendskab til, hvordan teknikken fungerer.

Der er også forslag om, at udenlandsk baserede teleudbydere skal etablere kontaktpunkter i Danmark. Forslaget er begrundet i behovet for at kunne gribe ind under dansk jurisdiktion, og det synes jeg naturligvis er et fuldstændig legitimt ønske. Men det ville dog være mere oplagt, om man samtidig sagde, at det var meget nødvendigt, at man på det her område havde nogle internationale initiativer, så man i fællesskab i f.eks. EU-kredsen plus associerede lande indførte nogle fælles regler, som gjorde, at man ordnede den slags ting på internationalt plan. Jeg savner også, at man ikke blot kigger på det her nationalt, men også gør det internationalt, hvor vi faktisk har organisationerne, som kan arbejde med dette.

Kl. 17.55

Om overvågning vil jeg blot sige, at vi er fuldstændig enige med det, både fru Birthe Rønn Hornbech og hr. Tom Behnke har sagt om, at vi ikke skal have et politisamfund. Vi skal ikke have overvågning, hvor det ikke er nødvendigt, og hvor det ikke er velbegrundet. Jeg kan bare ikke i forslagene i embedsmandsrapporten se nogen som helst muligheder, nogle som helst tiltag til at begrænse overvågning. Der bliver sådan set givet fuldstændig los, og man opgiver stort set at lave nogen former for begrænsninger. Men jeg vil gerne modsiges af ministrene. Jeg vil gerne have at vide, at det slet ikke er det, der er meningen. Det ville jeg være glad for. Men sådan som det ser ud i rapporten, er det i hvert fald ikke betryggende set fra vores side.

Forslagene om demokratifjendtlig adfærd er nu blevet anbragt i et udvalg, og det synes jeg regeringen skal have megen tak for. Den skal ikke have tak for, at den overhovedet tog det med i embedsmandsrapportens anbefalinger, men jeg synes, at det vidner om en vis tankevirksomhed i regeringspartierne folketingsgrupper, at man har anbragt disse forslag i en form for kulegravningsudvalg. Så vidt jeg kan bedømme, giver det overhovedet ikke nogen mening at tale om den slags udskillelser af folk med den nuværende grundlov, vi har.

Det er jo allerede sådan i dag, at hvis der er personer, som skønnes at være til fare for statens sikkerhed, kan man nægte dem indrejse i landet, og man kan udvise dem af landet, hvis det viser sig, at de har en adfærd herhjemme, som bringer statens sikkerhed i fare. Men der er jo ikke tale om at bringe statens sikkerhed i fare her. Der er tale om såkaldt demokratifjendtlig adfærd, og det er altså ikke forbudt i Danmark. Man må være nazist, man må også være medlem af Hizb-ut-Tahrir, man må også være revolutionær. Det er der altså plads til i den meget liberale grundlov, vi har, og det skal man jo så gøre op med, hvis vi vil gennemføre disse forslag.

Jeg vil blot her i slutningen gå tilbage til nogle af de forslag, som rapporten nævner ikke vil blive foreslået, altså nogle lovområder, hvor der ikke skønnes at være behov for ændringer. Det er f.eks. ingen ændringer i straffeloven, som man regner med er tilstrækkelige efter ændringerne i 2002. Der er f.eks. også indgreb i meddelelseshemmeligheden i forbindelse med teleudbyderes opbevaring af logningsdata. Det er faktisk også allerede på plads rent lovgivningsmæssigt. Det er endnu ikke gennemført, men lovgivningen er på plads. Hvad angår finansiering af terrorisme, hvidvask af penge, er vores lovgivning tilstrækkelig. Med hensyn til beslaglæggelse af midler er vores lovgivning tilstrækkelig. I forbindelse med varetægtsfængsling er der ingen ønsker om ændringer osv. osv. Der nævnes også loven om rockerborge og loven om hashklubber, som har været effektive, men som hver gang er gået helt hen til kanten af, hvad vi kan ifølge vores grundlov. Man ønsker ikke tilsvarende lovgivning på det her område.

Endelig er der forbud mod Hizb-ut-Tahrir, som har været nævnt mange gange. Der er ikke fundet holdepunkter for, at man kan mene, at organisationen planlægger eller deltager i voldshandlinger, og derfor anbefaler man heller ikke her ændringer. Som det sidste anbefaler man ikke fratagelse af statsborgerskab. Der henvises til konventionerne. På det punkt synes jeg faktisk, at embedsmandsrapporten er god at have og støtte sig til, når man kommer ud i debatter i det offentlige rum om, hvorvidt man ikke blot skal gå ind og gøre indgreb i ting, hvor vi faktisk har nogle internationale forpligtelser.

Men kort sagt synes jeg, at der er både gode ting og meget foruroligende ting i rapporten. Det bekymrer mig meget, at regeringen bare har sendt de 49 punkter i forskellige former for udvalg, og så ved vi i virkeligheden ikke, hvilke af

dem der vil kunne komme frem til lovvedtagelse eller til behandling her i Folketingssalen.

Vi savner faktisk en helt anden tilgang til hele området. Vi savner noget ordentlig, solid forskning, noget uafhængig forskning. Vi savner en ordentlig analyse af den nuværende lovgivning. Vi savner en analyse af det internationale samarbejde, som faktisk har været det, der har givet anledning til, at der er blevet anholdt personer i Danmark, som er mistænkt for terrorisme. Uden det internationale arbejde kommer vi overhovedet ikke nogen vegne på det her område. Vi savner også en vurdering af den eksisterende lovgivning, og vi savner en tydelig afvejning af retssikkerhedshensyn.

Til sidst vil jeg blot minde om England, som har haft så mange problemer med terrorisme. Netop i sidste uge forkastede Parlamentet et lovforslag fra Tony Blair på terrorlovgivningens område. Det viser altså, at den her debat om indgreb mod terrorisme afvejet mod retssikkerheden i de demokratiske samfund er en meget nærværende og meget påtrængende debat i hele den vestlige del af verden. Det skal vi også respektere her i Danmark.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Jesper Langballe. Værsgo.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil faktisk gerne takke for den ordførertale, som jeg synes var god, fordi den var konkret. Så kan man begynde at diskutere, når man har de konkrete ting lagt på bordet, men den gik jo virkelig ind i substansen af de punkter, som embedsmandsgruppen og siden regeringen har lagt frem.

Kl. 18.00

Jeg vil også godt sige, at udtrykket demokratifjendtlig adfærd vil jeg sætte nogle spørgsmålstegn ved. Jeg har altid ment, at det fine ved demokratiet er, at det ikke er en styreform for velafrettede demokrater, men for alle.

Men så er der en anden ting, jeg lige vil spørge fru Elisabeth Arnold om. Der kan godt være mange ting at diskutere, men jeg vil godt komme ind på, om det bare er en ønskeseddel grebet ud af den blå luft, når man taler om, at der skal udvikles teknologiske hjælpemidler. Ja, det ville det være, hvis der var tale om, at der simpelt hen skulle skabes en helt ny teknologi. Men der er jo noget, der hedder målrettet udvikling af

teknologien til bestemte formål, vi kalder det ofte innovation, og det udtryk kunne egentlig godt bruges her. Man kunne gennem Det Strategiske Forskningsråd sætte en forskning i gang, der simpelt hen frembragte teknologi, som helt konkret var målrettet mod og praktisk anvendelig til terrorbekæmpelse.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hvis jeg har forstået hr. Jesper Langballes spørgsmål rigtigt, handler det om, hvorvidt vi skal sige nej til noget, bare fordi det ikke er muligt i dag.

Det er klart, at hvis man kan opstille et ønske om, at det ville være rart, hvis vi havde en teknik, der kunne sådan og sådan, og vi derfor gerne vil have det gennemført, kunne man starte med at sige: Vi har et ønske her, der er dokumenteret et behov, og vi vil gerne afsætte nogle midler til et forskningsprojekt for at få det gennemført. Men sådan er det jo ikke blevet fremført i rapporten. Her er det fremført sådan, at man gerne vil have teleindustrien til at designe deres produkter, så de kan det og det og det.

I stedet for det mener jeg, man som overordnet ministerium eller som regering burde sige: Vi ønsker simpelt hen at få sat noget målrettet forskning i gang, så vi kan få opfyldt nogle af de ønsker, vi har. Det ville jeg ikke have noget imod, men det er jo bare ikke den måde, det bliver lanceret på i rapporten. Det beskrives f.eks. et sted i rapporten, at man gerne vil kunne benytte de programmer til at genkende bevægelsesmønstre, gangarter og sådan noget på videooptagelser, så man kan se, at den og den person netop er den person, man har haft i kikkerten før. Jeg har intet imod, at man bruger den slags ting, og jeg synes ikke engang, man behøver at skrive det på en liste.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg skal bare lige være sikker på, at jeg forstod den radikale ordfører korrekt. Skal jeg forstå det sådan, at De Radikale går ind for, at man skal pålægge teleindustrien, at der i alt telekommunikationsudstyr skal være en bagdør, så myndighederne altid har mulighed for at få adgang til data? Modargumentet hos dem, der arbejder med det, er jo, at når man først laver en sådan bagdør, fordi myndighederne har en interesse i, at der altid er en bagdør, er der også en langt større risiko for, at hackere kan bryde ind.

Hvis vi ser lidt frem i tiden på, hvad vi skal være forberedt på, og hvad vi kan være sårbare over for, kan terroristerne jo ved hjælp af it be- gynde at lukke f.eks. vores vandforsyning, elforsyning eller andet i stedet for at bruge bomber, og derfor undrer det mig meget, hvis De Radikale går ind for, at myndighederne skal sikre sådanne bagdøre.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Den anke, jeg har mod det pågældende punkt, og som jeg nu vil citere fra hukommelsen, går på, at det bliver pålagt teleindustrien at indrette deres teknik sådan, at den gør det muligt at foretage indgreb i meddelelshemmeligheden. Man beder dem altså om at gøre noget, som vi overhovedet ikke har analyseret konsekvenserne af, men som i øvrigt heller ikke er teknisk muligt.

Jeg har sat et stort spørgsmålstegn ved det, fordi jeg for det første ikke kan se, hvilke bivirkninger det kan have, og hvad det helt præcist kan misbruges og bruges til, og for det andet fordi man foreslår noget, der ikke engang er en teknisk løsning på i dag.

Jeg giver altså ikke carte blanche til, at sådan noget må vi også have. Man forestiller sig en eller anden ting, som endnu ikke er opfundet, og siger, at sådan noget vil vi også gerne have. Men man analyserer ikke, hvornår det skal opfindes, og man analyserer i øvrigt heller ikke, hvad det kan bruges og misbruges til, så jeg mener, det er et forslag, som slet ikke burde høre hjemme i en sådan rapport.

Kl. 18.05

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det glæder mig, hvis De Radikale ikke mener, man skal pålægge nogen at udvikle den slags. Det blev delvis indført med terrorkpakken tilbage i 2002, som åbnede mulighed for, at politiet fik ret til at lægge snifferprogrammer ind på computere og dermed også en interesse i, hvis det overhovedet var muligt, at indlægge den slags programmer, som hackerne gør brug af, hvis de f.eks. vil have oplysninger om bankkonti eller alt muligt andet. Jeg håber, De Radikale vil være meget opmærksomme på, at vi ikke som myndigheder skal arbejde for, at vores it-kommunikation bliver mere usikker, end den allerede er.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg er ikke helt sikker på, at fru Line Barfod og jeg kan blive ved med at være enige.

Så vidt jeg husker, blev snifferprogrammerne i virkeligheden brugt som et specielt våben i kampen mod børneporno, altså til at opnuse børnepornobrugere og børnepornoudspredere, og i den forbindelse blev der lovgivet, så det blev muligt for politiet at bruge snifferprogrammer til at finde vej igennem et cyberspace, hvor der nogle steder lå børnepornoprogrammer. Det Radikale Venstre var faktisk med til at vedtage den lovgivning, som gjorde det muligt, og jeg tror ikke, vores grænse ligger helt det samme sted på det område.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Ja tak. Så er der ikke flere spørgsmål til ordføreren, og næste ordfører er fru Anne Baastrup.

Anne Baastrup (SF):

Da jeg her i morges så regeringens handlingsplan for terrorbekæmpelse, fik jeg den klare opfattelse, at statsministeren og statsministerens parti er blevet overruled af De Konservative og Dansk Folkeparti, for efter min bedste vurdering er der ikke megen forskel på arbejdsgruppens forslag og regeringens handlingsplan. Man skal virkelig have luppen fremme.

Et af de temaer, der f.eks. blev problematiseret lidt af statsministeren, var spørgsmålet om overvågning, screening af bestemte boligområder; det forslag ryger nu i en arbejdsgruppe. Der er også et forslag om total overvågning af grupper af mennesker eller enkeltpersoner, uden at der er en konkret begrundet mistanke om nogen form for kriminalitet af alvorlig karakter. Det forslag bliver ganske vist også sendt i en arbejdsgruppe, men ikke desto mindre er det stadig på bordet.

På trods af at regeringspartierne lægger luft til det og siger, at nu skal vi undersøge, og nu skal vi tænke os om og alt sådan noget, er overvågning i virkeligheden sat på dagsordenen, og vi vil her til foråret se lovforslag, der lægger op til den totale overvågning, medmindre der kommer nye toner, og medmindre de overvejer, som regeringen nu skal i gang med, rent faktisk fører til, at man begynder at overveje, hvordan der kan skabes balance mellem retssikkerhed og fysisk sikkerhed.

Det, vi skal passe på, når der skal træffes beslutninger af denne karakter, er jo, at vi ikke gri-

bes af frygt. Vi skal passe på, at vi ikke gribes af politisk opportuniste, og vi skal hele tiden holde os for øje, at det danske Folketing ikke skal lægge navn til vidtgående beføjelser til politi og efterretningsvæsen. Vi skal ikke ind på indgreb i den personlige frihed og på antidemokratiske og totalitære tiltag, der svækker retssikkerheden. Det er ikke det danske Folketings mål.

Derfor var det en meget interessant debat, det lykkedes os at få med hr. Peter Skaarup. Han kunne ikke fortælle, hvor grænsen ligger mellem en politistat, som han nærmest var imod, og det, Dansk Folkeparti gerne vil. Det, hr. Peter Skaarup og Dansk Folkeparti gerne vil, er overvågning, holdningskontrol, hemmeligt politi med udvidede beføjelser og ingen retssikkerhed for borgerne. Derfor er det en meget, meget vigtig debat, vi har i dag, og det bliver et meget vigtigt halvår, når regeringen skal i gang med at udmønte det, den agter at gennemføre.

Det har undret mig i hele debatten, at statsministeren, senest her i kommunalvalgkampen, notorisk har afvist, at deltage i Irakkrigen har øget terrortruslen. Jeg vil bare minde om, at da briterne myrdede 13 uskyldige civile i Derry på Bloody Sunday i januar 1972, kom det som en gave til IRA. IRA voksede på grund af dette fra en isoleret gruppe på yderkanten af borgerrettighedsbevægelsen til en raffineret, moderne terrororganisation, formentlig den mest berygtede, veldefinerede terrororganisation nogen sinde, og hvis det er det, der kommer ud af at myrde – i citationstegn – kun 13 civile, hvad kommer der så ikke ud af at anvende fosforbomber og napalm i Irak og at torturere og ydmyge mennesker i Abu Ghraib eller på Guantánamo?

KL 18.10

Der er afgjort brug for et skærpet terrorberedskab i Danmark, for terror er vor tids største krigslignende trussel. Men når det er sagt, gælder det om at finde løsninger for terrorberedskabet, der modsvarer truslens omfang og fastholder proportionerne i frygten, så vi ikke pantsætter både frihed, fornuft og følelse i sikkerhedens navn. Hverken frygt eller politisk opportuniste er gode vejvisere i politik, og opgaven må derfor først og fremmest være forebyggende.

SF fremsatte i oktober forslag til et forbedret terrorberedskab. Hovedelementerne i forslaget er en sammenlægning af efterretningstjenesterne med øget parlamentarisk kontrol, en overførsel af hjemmevernet til et nyt beredskabskorps, et tryghedskorps ved trafikknudepunkter og lignede og en forbedret overvågning af disse inden

for den eksisterende lovgivnings rammer. Endelig foreslog SF et Beredskabsministerium, som skal samle al kommunikation og logistik i forbindelse med beredskabet – ikke bare i forbindelse med terror, men også i tilfælde af store ulykker, miljøkatastrofer, naturkatastrofer osv., så borgerne har en garanti for, at de relevante myndigheder kan præstere en sikker og koordineret indsats, hvis uheldet er ude.

Jeg vil da medgive, at regeringens anbefalinger også rummer gode elementer til forbedret terrorbekæmpelse: bedre brug af de eksisterende videoovervågningsmuligheder efter fælles retningslinjer, benchmarking af efterretningsvæsenet, integrations- og dialogfremmende foranstaltninger, forskning osv. Det er alt sammen fint nok, for intet kan jo undskylde eller legitimere terror. Men et samfund, som kun vil symptombehandle eller moralisere eller sætte hårdt mod hårdt i selvretfærdig harme, går galt i byen, og jeg vil derfor pege på nogle faktorer, som vi bliver nødt til at inddrage, hvis vi skal forstå, hvorfor terroren blusser så voldsomt op og rammer Europa i disse år, og hvorfor langt den største del af terroren i dag udgår fra radikale muslimske miljøer.

Først og fremmest har der været ført en udenrigspolitik fra Vestens side, der i mange muslimske lande vurderes som hyklerisk og imperialistisk. Irakkriegen er blot et af eksemplerne. Man hævder at ville udbrede demokrati, men gør det uden om FN, og man benytter napalm, fosforbomber, tortur og korruption. Men der er notoriske terroristreder i Pakistan og Saudi-Arabien, som især USA ser gennem fingre med, fordi der her er tale om andre geopolitiske interesser, og ikke mindst Israel/Palæstina-konflikten og Israels systematiske omgåelse af den ene FN-resolution efter den anden vækker stort anstød.

Dette vestlige hykleri og dobbeltspil fortørner mange muslimer og ikke mindst muslimer i Vesten. Mangelen på anerkendelse, oplevelsen af ydmygende generaliseringer og forskelsbehandling på grund af religion og systematiske dobbeltstandarder fra Vestens side er en torn i øjet på disse mennesker, så lad os derfor starte med at fejre for egen dør, så vi ikke både skal håndtere vreden og afmagten fra almindelige mennesker, der presses til ekstreme beslutninger, men kan nøjes med at tage vare på de deciderede psykopater og formørkede fanatikere, som ingen epoke i historien har været forskånet for. Problemet i dag er, at vi er med til at masseproducere vrede,

afmagt og dødsforagt, og stopper vi det, mindsker vi også problemets omfang.

Dertil kommer, at fattigdommen og den ulige fordeling af verdens goder er den bedst tænkelige grobund for øget religiøsitet, desperation og afmagtsfuld dødsforagt, fordi det øger modsætningerne. Militærbudgetterne, ja, bare Irakkriegen eksploderende udgifter kunne skabe skoler, oplysning, rent drikkevand, politiske reformer og fremskridt for millioner og atter millioner af mennesker. Misforholdet mellem muligheder i tilværelsen videregives hver dag via tv og internet, og intet er nemmere end at skyde skylden på dem, der har, og mobilisere dem, der intet har – hverken håb eller tiltro til morgendagen eller mad på bordet. At religionen tjener som opium for folket, er derfor stadig en sandhed.

Samtidig skal vi ikke se bort fra, at den hadske og fremmedfjendtlige tone har konsekvenser for borgere med anden etnisk kulturel og religiøs baggrund. Som samfund er vi med til at presse mennesker ud i vrede, afmagt og frustration. Nogle bliver passive, andre aggressive og slår på tæven, og andre planlægger måske bombninger. Som samfund må vi være bevidst om, at vi udfaser og marginaliserer disse mennesker, hvis vi ikke ændrer adfærd.

Kl. 18.15

Terror berører os alle. Vi er alle ofre for frygten og potentielle ofre for terrorhandlinger, og derfor har vi et fælles ansvar for at finde bæredygtige løsninger. De løsninger kræver ændringer i vores udenrigspolitik og udenrigspolitiske alliancer og i vores ulandsbistand m.v. De kræver reel integration med reelle, ligeværdige muligheder for uddannelse, job og bolig og dermed virkelige og håndfaste fremtidsmuligheder på lige fod.

Vi skal have gjort op med den hadske debatform og den generaliserende, stigmatiserende og nedværdiggende retorik om udlændinge.

Statsministeren har, som det flere gange er sagt i dag, sagt, at der ikke er sket nogen aktuel ændring i trusselsbilledet. Derfor er det farligt, det er meget farligt, hvis man nu i dag lægger op til svækkelse af almindelig retssikkerhed. Det er farligt, fordi det reel forøger utrygheden i samfundet. Det undergraver, og det er selvfølgelig det helt afgørende, de grundlæggende demokratiske principper om, at man ikke bare skal overvåge uden konkret mistanke, men man skal have en dommerkendelse, og at en person er uskyldig, indtil det modsatte er bevist.

Jeg vil derfor foreslå regeringen at se på USA, hvor The Patriot Act i stigende grad er genstand for kritik for at have tilsidesat almindelige menneskers retssikkerhed og at have givet helt unødvendigt mange beføjelser til instanser, der er alt for lidt kontrol med.

Det er svært at finde ud af, hvad regeringen rent faktisk vil med de her forslag. Men det virker lidt, som om det alligevel er regeringens alvor, at vi skal indføre lovgivning i Danmark, som i sin ånd er milevidt fra grundloven, fra europæisk oplysning, fra demokrati, og som i langt højere grad har sammenfald med lovgivning, vi kender fra lande som Iran. Det, vi hele tiden skal tænke på, er, hvilke foranstaltninger vi skal træffe den dag, terroren virkelig rammer os. Hvad er det så, der er på bedding?

Vi lever i en terrortid. Ja, men lad os ikke terrorisere os selv i vores hverdag. Lad os ikke med frygten som drivkraft lade friheden vige for angsten. Lad ikke politisk opportunisme, frygt og dårlige dispositioner gøre terror til vores demokratis tilstand.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg skal love for, at de agitatoriske fraser sidder løst, og om det tjener noget som helst formål at tage til genmæle, tvivler jeg på. Men jeg kan alligevel ikke lade være efter den der snak om politistat og det der spørgsmål, som er både absurd og ikke tjener noget andet formål end at være uforskammet, om, hvad der adskiller en politistat fra det, som vi foreslår.

Må jeg minde om, at efter terrorbombardementet i London gik der – jeg har sagt det tidligere i den her debat – et par dage, så havde politiet fat i dem. Fru Anne Bastrup er sikkert ikke ubekendt med, at den farligste fjende er den usynlige fjende, og at det ville være katastrofalt for moralen i befolkningen, hvis de mennesker aldrig nogen sinde var blevet fundet. Det blev de takket være videoovervågning og takket være, at man satte en masse menneskelige ressourcer ind på at gennemgå de videobånd.

Hvad var der sket, hvis man først skulle rundt og kigge og så sige, hov, der er en, der er mistænkelig, nu får vi en dommerkendelse, og så videofilmer vi ham. Jeg vil godt spørge: Er England en politistat? Er de butikker, der videoovervåger for at sikre sig mod butikstyveri, begyndende politistater?

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Jeg vil bare godt fortælle hr. Jesper Langballe, at det, hr. Peter Skaarup sagde, var, at regeringens forslag her ikke var vidtgående nok, at regeringens forsøg på overhovedet at begrænse nogle af de forslag ville medføre problemer med Dansk Folkeparti. Så er det bare, jeg spørger: Hvad er det, Dansk Folkeparti vil? Jeg stiller det helt stilfærdige spørgsmål: Hvad er forskellen på, hvad Dansk Folkeparti vil, og en politistat? Det synes jeg da lige så godt, jeg kunne få et svar på. Det fik jeg bare ikke.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Så vil jeg gerne stille fru Anne Bastrup dette modspørgsmål: Var Danmark en politistat, før vi gik ind i Schengen? For det, der er tale om, eller det væsentligste punkt i det, hr. Peter Skaarup sagde om, hvad man ud over det, regeringen har foreslået, skulle gøre af tiltag, var faktisk at genindføre grænsekontrollen, hvilket vi kan inden for rammerne af Schengen.

Det er dog fuldstændig absurd, at på et tidspunkt, hvor alle er enige om, at international kriminalitet og nu også terrorisme skal bekæmpes, har man ophævet grænsekontrollen.

Var Danmark en politistat, før vi gik ind i Schengen?

Kl. 18.20

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Nu er det sådan, at jeg læser aviser. På et tidspunkt var der en forfærdelig begivenhed, og Dansk Folkepartis retspolitiske ordførers forslag var så, at vi skulle internere samtlige mennesker med anden etnisk baggrund i Danmark. Jeg synes, det var ganske chokerende, at man kunne komme med et sådant forslag. Derfor bliver jeg da nødt til, når hr. Peter Skaarup vil gå videre end det her, at spørge: Hvor langt vil Dansk Folkeparti gå?

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så siger vi tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Line Barfod, værsgo.

Line Barfod (EL):

Terror udgør en væsentlig trussel mod borgerne, mod samfundets tryghed. De terrorister, vi kender i dag, ønsker at bekæmpe demokratiet og retssikkerheden.

I Enhedslisten ønsker vi ikke bare at bevare, men også at udbygge demokratiet og retssikkerheden. Vi ønsker ikke at omdanne det åbne samfund, vi har i dag, til overvågede fængsler. Vi ønsker ikke at lade terroristerne vinde, ved at vi selv begynder at indskrænke det demokrati og den retssikkerhed, som de bekæmper. Derfor ønsker vi, at vi lægger hovedvægten på at forebygge terrorisme, forebygge at nogen kan få den vanvittige idé at begå en terrorhandling.

Vi mener, at det, som man kan udlede af arbejdsgruppens rapport, det, man kan udlede af de mange eksperter både i Danmark og i udlandet, er, at den væsentligste grund til, at terrortruslen i verden er forøget, er Irakkriegen. Derfor er det så afgørende, at vi får trukket de danske tropper hjem, og at vi arbejder for, at de andre besættelsesmagter også trækker deres tropper hjem, ligesom det er vigtigt, at vi kæmper for at finde fredelige løsninger på de andre konflikter i verden.

Det er vigtigt, at Danmark yder en stor indsats for at få fundet en løsning på Israel-Palæstina-konflikten, på Rusland-Tjetjenien-konflikten og i Afghanistan, at vi ikke arbejder med dobbelte standarder, hvor vi siger, at hvis det er Saddam eller andre, som vi i den periode ikke kan lide, og som ikke overholder FN-sanktioner, så må vi gå ud i en ulovlig krig, men når det er Israel, Rusland og andre, som i perioder er venner, så støtter vi det, der foregår, eller vil i hvert fald ikke tage afstand fra det. Når det er USA, der flyver fanger rundt til hemmelige fængsler, hvor der foregår tortur, er det eneste, man kan mande sig op til fra den danske regerings side, at komme med et lille pip om, at vi »altså helst ikke vil have, at I flyver hen over dansk luftrum«.

Her har Danmark en rigtig god mulighed for at markere meget klart, at vi under ingen omstændigheder vil medvirke til tortur. Vi kræver, at flyene ikke flyver over Danmark. Hvis de gør, så skal de tvinges ned, ligesom vi har set andre lande gøre. Og hvis de lander i Danmark, så skal vi undersøge, hvad der er om bord.

De konflikter, der er i verden, er med til at øge risikoen for, at nogle kan synes, at verden er så uretfærdig, at de finder på at begå terror for at få en mere retfærdig verden, ligesom den internationale ulighed, det, at der er så kolossal forskel på de vilkår, der hersker for de fattigste i Afrika og andre steder, og på de vilkår, som de rigeste har i de rige lande, også er med til at øge grobunden for, at nogle kan finde på at begå

vanvittige terrorhandlinger for at få noget, de opfatter som en mere retfærdig verden.

Vi påstår ikke, at hvis nogle er fattige, bliver de automatisk terrorister. Hvis man ser på, hvem der gennem historien er blevet terrorister, så er det jo ikke dem, der selv er aller mest fattige og udsatte, men det er andre, der bliver grebet af en følelse af uretfærdighed, en følelse af, at de i misforstået solidaritet med dem, der virkelig bliver udsat for urimelighed og uretfærdighed, så griber til sådan nogle handlinger som terror, fordi de ikke kan se andre måder at opnå deres formål på.

Derfor er det så vigtigt, at vi også giver et kæmpe bidrag fra Danmarks side til at opbygge demokrati, så man reelt kan se, at der er andre muligheder for at få en mere retfærdig verdensorden, at det faktisk kan lade sig gøre at stille krigsforbrydere for en international domstol og få dem dømt for det, de har begået.

Kl. 18.25

Tilsvarende er vi også i Danmark nødt til at stoppe den store polarisering for at forebygge grobunden for terror. PET skrev i sin årsrapport for et par år siden, at det, at der var dårlige økonomiske vilkår for flygtninge/indvandrere i Danmark, kunne være med til at øge terrortruslen.

Igen er det ikke dem, som selv er kommet på starthjælp, som selv er kommet på den nedsatte kontanthjælp osv., der måske griber til terror, men det kan være med til at skabe grobund for, at der er en opbakning til, at nogle kan finde på at begå den slags vanvittige ting.

Derfor er det vigtigt, at vi får stoppet den polarisering. Ligesom andre i debatten har været inde på, er det utrolig vigtigt, at vi sikrer, at der er en demokratisk debat og et ordentligt debat-klima, at man ikke lægger nogen befolkningsgrupper for had, for det er med til at øge polariseringen og risikoen for, at nogle får forståelse for terror.

Det betyder også, at noget af det, vi skal gøre for at forebygge terrorhandlinger, er, at vi skal styrke samfundets sammenhængskraft, vi skal øge borgernes tillid til samfundet, øge brugen af demokratiet og troen på, at man kan opnå forandringer med demokratiske midler.

Derfor er det også utrolig vigtigt, at der var mange, der var ude at tage afstand fra Hizb-ut-Tahrirs opfordring til, at man ikke skulle bruge sin stemmeret her til kommunalvalget. Kandidater både fra De Konservative, Enhedslisten og

andre partier var ude at sige, at det er vigtigt at bruge stemmeretten.

Det er vigtigt, vi holder fast i stemmeretten og går imod Dansk Folkepartis forslag om, at indvandrere skal fratages stemmeretten til kommunalvalget, for det er en af de rigtig gode måder, man kan mærke, at man er en del af et demokrati på, og så kan de, der har været danske statsborgere i generationer, se, at vi har et demokrati, som er for alle. Derfor skal vi udbygge demokratiet i stedet for at indskrænke det.

Når man ser på de analyser og konklusioner, der er i embedsmandsgruppens rapport, er der meget af det, der er vældig fornuftigt, og derfor er det meget svært at forstå, hvad sammenhængen så er til de konkrete forslag, der kommer, især når hovedkonklusionen er, at beredskabet i Danmark ikke er utilstrækkeligt eller sagt med andre ord, at vi faktisk har et rimeligt godt beredskab i Danmark.

Der er ikke nogen andre argumenter for, at vi skulle stå i en sådan nødsituation, at det er nødvendigt med så drastiske indgreb i retssikkerheden, som der foreslås i embedsmandsrapporten. Derfor har vi fra Enhedslistens side fremlagt en alternativ særpakke med 49 forslag, som vi mener mere logisk følger af embedsmandsgruppens analyser og konklusioner, og som vil være med at forebygge terrorisme i stedet for som de fleste af forslagene kun at gå ind og se på, hvordan vi overvåger de lovlydige borgere.

Også internationalt er der jo i dag en stor debat om, hvorvidt krigen mod terror er gået for langt. Både i USA og i Storbritannien diskuterer man – især i Storbritannien har der været debat om Tone Blairs seneste forslag – om ikke man ved så store indskrænkninger i retssikkerheden lader terroristerne vinde og dermed reelt har tabt krigen mod terror.

Den debat er det utrolig vigtigt at vi også fører herhjemme, og derfor virker det sådan lidt ude af trit med den internationale udvikling, at man kan komme med sådan et forslag som det, der ligger, og som vi diskuterer i dag.

Dertil kommer så det spørgsmål, om det er den rigtige måde at bruge ressourcerne på, at man indfører en massiv overvågning af de lovlydige borgere, for overvågning kan ikke forhindre terror. Den massive overvågning, man havde indført op gennem 1990'erne i USA, forhindrede ikke 11. september. Videokameraerne i London forhindrede ikke terrorangrebet der.

Derfor tror vi, man hellere skal bruge ressourcer på at lave et rigtig godt politiarbejde, hvor

man går ind som følge af konkrete mistanker, i stedet for at skulle bruge ressourcerne på at overvåge alle de lovlydige borgere. Så er der selvfølgelig nogle af forslagene i embedsmandsrapporten, som kan være fornuftige nok. Det der med, at Rullemarie skal rulle hurtigere ud ved en bombetrussel osv., kan ingen være uenige i.

Men forslagene om massiv overvågning er så vidtgående, at vi er nødt til at stille spørgsmålet, om vi, hvis de blev gennemført, så stadig ville have en retsstat. Hr. Peter Skaarup fra Dansk Folkeparti kunne slet ikke forstå, hvorfor Enhedslisten og andre var optaget af, hvor grænsen går for, hvornår vi har en politistat. Men for Enhedslisten er det helt afgørende at holde fast i kampen for, at vi ikke får en politistat, og derfor er det jo nødvendigt at gøre sig klart, hvor grænsen går, hvor meget vi kan indskrænke den personlige frihed, før man ikke længere kan tale om en retsstat.

Kl. 18.30

Der er det vigtigt at holde fast i, når man sammenligner Danmark med Storbritannien eller andre steder, at i Danmark er der den afgørende forskel, at vi i forvejen har en gennemgribende registrering af alle borgere. Ved hjælp af vores cpr-nummer og alle de elektroniske registre, der er, har man adgang til utrolig mange oplysninger om den enkelte borger.

Hvis det bliver kombineret, som der lægges op til i nogle af forslagene, med en massiv overvågning på gaderne, hvor man ved hjælp af et register over vores pasfoto kan se, hvor vi går hen, så kan man totalt følge stort set hele vores liv. Det kan man trods alt ikke i de andre lande, fordi de ikke har den tilsvarende kobling til de personlige oplysninger.

Derfor er vi meget nervøse for en række af de forslag, der ligger, og mener som sagt, man skulle satse massivt på forebyggelse og også på at få en uafhængig forskning i stedet for, som der er lagt op til, kun forskning bestilt af PET.

På vegne af Enhedslisten skal jeg fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget på det skarpeste fordømmer terrorhandlinger, opfordres regeringen til at fremsætte forslag, der kan forebygge terrorisme, herunder

- at trække de danske tropper ud af Irak og arbejde for en tilbagetrækning af alle udenlandske tropper samt
 - at fremsætte forslag, der medvirker til at stoppe polariseringen i samfundet, herunder forslag, der sikrer velfærd for alle.«
- (Forslag til vedtagelse nr. V 12).

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til fru Line Barfod. Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Så er det den næste ordfører, og det er hr. Høgni Hoydal.

Høgni Hoydal (TF):

Jeg vil sige lidt mere om den generelle rapport og dernæst lidt om de specielle problemer for Færøerne og Grønland.

Jeg var jo egentlig glad for, at statsministeren i sin besvarelse brugte en stor del af sin taletid på forebyggelse af terror og mindre tid på det, vi her kalder bekæmpelse og opsporing af terror.

Jeg forstår jo godt, at man har en embedsmandsgruppe, som fremlægger konkrete forslag til politiets og efterretningsstjenesternes handlinger, men det, der har undret mig mest ved denne rapport, er egentlig, at man ud af de her 49 forslag har forslag 46, 47, 48, der handler om dialog med grupper, der kunne være i fare for at blive radikaliseret. Det undrer mig, at man har blandet de ting sammen i rapporten, men statsministeren, som jeg syntes sagde meget rigtigt, brugte mere tid på forebyggelse.

Der er jo ingen tvivl om, tror jeg, at historien har vist os, som flere ordførere har sagt, at ki- men til terrorhandling har ligget mange steder i historien og har ligget hos mange forskellige befolkningsgrupper. Det, som jeg synes helt principielt er problemet i den her rapport, når det gælder terrorbekæmpelsen, er, at der synes at være en for stor fokus på og mistænkeliggørelse af bestemte samfundsgrupper med en speciel etnicitet og med en bestemt religion. Det synes jeg er uheldigt for debatten og uheldigt for den videre udvikling.

Jeg hælder mere til dem, der har sagt, at terror jo ikke er noget, der historisk set har tilhørt bestemte samfundsgrupper eller bestemte religioner. Det er desværre forekommet i mange, mange sammenhænge og i mange, mange samfund.

Danmark er jo i krig, der er udråbt en global krig mod terror, og det ville jo være naivt at tro,

at det ikke på en eller anden måde ville få en konsekvens også for Danmark. Radikalisering er jo sket til alle tider. Med terrorangrebet den 11. september skete der en stor radikaliserings, kan man sige, og de svar, man har givet, har vel også været radikaliserings af den såkaldte globale krig mod terror.

Desværre hælder jeg også til dem, der mener, at terrorhandling er ingen enkelt årsag har. Der findes ikke enkelte årsager, så vi kan sige, at det er årsagen til terror. Jeg tror ikke, man på nogen måde kan bruge det udtryk, at der er årsager til terror. Terror er altid en uforsvarlig handling og en handling, der altid må fordømmes.

KL 18.35

Men vi kan vel desværre tale om katalysatorer for terror, og disse terrorgrupper er jo, som det også rigtigt er sagt, ikke bare desperate mennesker, der lever i ekstrem fattigdom. Terror er vel desværre i den moderne verden blevet en moderne form for krigsførelse, hvor terrororganisationerne er organiserede, ligesom statens militær har været organiseret, med generaler, med logistik, med menige, med officerer, og ligesom i anden krigsførelse må man vel sige, at de menige, der udfører handlingerne, desværre ofte har glemt de større moralske overvejelser og kun lytter til en overordnet moralitet eller et helligt mål af en eller anden slags.

Selve disse handlinger kan vi jo ikke bare finde enkle årsager til. Jeg tror dog, at det er et stort problem, som jeg har nævnt, at man har udråbt den globale krig mod terror til bestemte religioner, til bestemte steder i verden og til bestemte samfundsgrupper. Det tror jeg vil være med til at øge muligheden for radikaliserings.

Så kommer vi til det andet store spørgsmål: retssikkerheden. Det er jo rigtigt, som det er sagt, at hvis angrebet på World Trade Center var et angreb på demokratiet, på de frie samfund, og hvis formålet var at underminere samfundet, så vil indgreb fra os, som griber ind i vores borgeres frihed og vores borgeres retssikkerhed, også være med til at underminere samfundsværdierne, og dermed har vi opfyldt målet for terroristerne.

Jeg synes som helhed, at de fleste forslag i denne beretning, både fra embedsmændene og også nu i regeringens udmøntning af det, går for langt. Statsministeren har talt om bifangst. Nu kender jeg lidt til fiskeri, og problemet er jo, at hvis man ikke bruger de rigtige redskaber i fiskeriet, så risikerer man slet ikke at fange de fisk, man agter at fange, men man får til gen-

gæld en hel masse af det, vi kunne kalde bifangst. Det tror jeg er hovedproblemet her. Problemet opstår jo også i det øjeblik, vi gør hele samfundsgrupper til genstand for terrorbekæmpelsen. Så kommer vi uvægerlig til at overtræde en lang række borgeres retssikkerhed.

Jeg vil så knytte en anden dimension til det, og det er problemet i forhold til Færøerne og Grønland. Alle de retssikkerhedsmæssige problemer, som vi har hørt debatteret her af folketingsmedlemmerne, får jo en ekstra dimension, når det gælder Færøerne og Grønland.

For det første: Har man overhovedet medtaget Færøerne og Grønland, når det gælder trusselsituationen i forbindelse med Danmarks rolle som krigsførende nation osv.?

For det andet: Alle de forslag, der her er til debat, vil de også efter regeringens og Folketingets mening skulle implementeres på Færøerne og i Grønland? Der får vi så en ekstra retssikkerhedsmæssig dimension, fordi vi desværre ikke i dag har den parlamentariske kontrol på Færøerne og i Grønland med politiet, retsvæsenet og slet ikke med efterretningstjenesterne.

Vi venter jo også i spænding på den efterhånden længe arbejdende PET-kommission, også på hvilken rolle PET f.eks. har spillet i vores samfund, og nu står vi så med nye forslag, der kan give PET og politiet øgede beføjelser, både når det gælder overvågning, indhentning af oplysninger, adgang til it- og teleselskabernes registre osv. osv.

Hvis planen er også at gennemføre det her på Færøerne og i Grønland, så kommer disse områder, politiet, retsvæsenet osv., som er dansk jurisdiktion i dag, til også at gribe ind i områder, der er under færøsk/grønlandsk lovgivning. Jeg kan bare nævne adgangen til flyselskabers pas-sagerlister. Det er jo lovgivning, der i dag ligger hos Færøerne og Grønland. Jeg kan nævne adgang til it og teleselskabernes registre. Det er også lovgivning, der så at sige er overtaget.

Kl. 18.40

Vi har i den nordatlantiske gruppe sendt et åbent brev til statsministeren, hvor vi slet og ret beder om et svar på, hvorfor man ikke i embedsmandsgruppens overvejelser har nævnt et ord om disse dimensioner. Jeg er enig med fru Birthe Rønn Hornbech, der siger, at vi sikkert også ville have kritiseret det, hvis man bare kom med det. Men det er da forunderligt, at man slet ikke har skænket det en tanke, dels om truslen om terror har betydning for Færøerne og Grønland, dels om alle disse tiltag vil gribe ekstra ind i retssik-

kerheden i disse lande, fordi vi jo ikke har lovgivningsmagten på området.

Jeg vil også spørge statsministeren, om regeringen agter at gennemføre den lovgivning, der nu måtte komme ud af det her, også for Grønlands og Færøernes vedkommende, og om man også agter at forsøge at få gennemført den følge-lovgivning, der uvægerlig følger med f.eks. på it- og teleområdet, også på Færøerne og i Grønland. Dermed ville de færøske og grønlandske parlamenter blive afgørende for, hvad regeringen gør.

Desværre har vi jo set for kun 2 år siden, at man iværksatte lovgivning på den militære straffelovs område på Færøerne, på trods af at der var et enigt parlament på Færøerne, der var imod det. Vil dette være et af de områder, hvor regeringen siger, at disse ting er så vigtige for statens sikkerhed, at man vil gennemføre dem, selv om der måtte være modstand på Færøerne og i Grønland? Det vil jeg egentlig meget gerne have et svar på.

Som helhed er min konklusion af disse forslag vel, at regeringen har været lidt taktisk i sin fremlæggelse, hvor man først beder en embedsmandsgruppe komme med nogle forslag, som den arbejder seriøst med, så fremlægger man dem lige før et kommunalvalg, og så kan man langsomt trække i land igen.

Nu nævnte jeg fangst lige før. På Færøerne var der visse politikere, der mente, at hvis man ville have noget upopulært gennemført, så skulle man bare fremlægge en ændring i fangstlovgivningen samtidig, så ville den tage al debatten, og så ville det andet blive gennemført. Jeg håber ikke, det er formålet her med, at man har fremsat nogle radikale forslag, at man tager dem væk, og så bliver resten gennemført.

Jeg håber, at alle disse forslag vil blive genstand for den grundige debat, som jeg i hvert fald synes vi har været vidne til i dag.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til ordføreren, og så vil jeg give ordet til justitsministeren, værsgo.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne starte med at takke alle Folketingets partier for den debat, vi har haft i dag. Jeg synes, det har været en god debat. Den har været både principiel og konkret.

Nu er jeg jo som udgangspunkt et positivt menneske, så jeg vil da sige, at alle partier har kunnet finde ting i handlingsplanen og i em-

bedsmændenes rapport, som de godt har kunnet lide. Der er ingen, der har sagt, at det hele var noget skidt, men i et større eller mindre omfang har man kunnet tilslutte sig de tanker, som embedsmandsgruppen er kommet med, og de tanker, som regeringen har gjort sig om, hvordan tidsplanen er for de enkelte konkrete tiltag.

Jeg vil også sige, at når man sådan har lyttet til debatten og lyttet til ordførerne, så er der jo fløjet mange ord igennem luften: populisme, uambitiøst, balance, mediestunt osv., og det er jo alt sammen et eller andet sted udtryk for, at vi alle tager denne her debat meget alvorligt. Det er også udtryk for, at forslag, der er meget overordnede i deres formulering, og hvor der heller ikke er så dybtgående en beskrivelse af de forslag, der nu skal arbejdes videre med, naturligvis kan fortolkes på meget forskellig måde.

Men jeg vil sige til samtlige ordførere, at regeringens hensigt har været for det første at få en god og grundig gennemgang af, hvad samfundets samlede beredskab er mod terror, og for det andet fordomsfrit at tage diskussionen om de punkter, hvor embedsmændene fandt, at der var grundlag for at arbejde videre.

Det er også korrekt, som jeg tror den radikale ordfører, fru Elisabeth Arnold, var inde på, at det sådan er en meget blandet pose bolcher, vi har med at gøre. Der er store forslag, principielle forslag, der er praktiske, administrative forslag, der er tekniske forslag. Det er sådan set ikke udtryk for, at regeringen har sagt, at nu smækker vi bare en masse ting sammen, og så får vi vel listet det igennem Folketinget, men udtryk for, at vi egentlig syntes, det var rigtigt at fremlægge hele pakken og så prøve at give et bud på, hvordan vi kommer videre med forslagene.

Selv om det selvfølgelig er en meget subjektiv vurdering fra min og regeringens side, er det nu min opfattelse, at i en meget stor del af forslagene er der noget, som et bredt flertal i Folketinget bør kunne stå bag som et supplement til de regler, vi allerede har gennemført, ikke mindst den store pakke, der blev gennemført i forbindelse med antiterrorlovgivningen i 2002.

Kl. 18.45

Det er naturligvis også klart, at i den form, der er i dag, er der behov for en mere tilbunds-gående beskrivelse og undersøgelse. Der er også behov for lovgivning på nogle punkter, og den fase kommer vi til senere hen, men det er blot for at sige, at jeg forstår sådan set godt, at nogle har anlagt den betragtning, at det her lyder godt, lad os gå videre. Jeg forstår sådan set også

dem, der siger, ja, o.k., hvad ligger der egentlig i det? Er vi nu trygge ved det? Begge dele er sådan set udtryk for, at der er rakt nogle ting åbent op, men præcis hvad det ender med, kan man jo ikke på nuværende tidspunkt beskrive.

Det er også klart, at det åbner en flanke. Nogle har sagt, at regeringen har været meget snedig ved at lægge de her forslag frem, for så kan vi sige, at det bare er tanker, og nu arbejder vi videre med dem. Men det gør det også meget nemt for dem, der måske ikke bryder sig om tankerne og skyder os alle mulige motiver i skoene. Vi kan ikke på nuværende tidspunkt præcis redegøre for, hvordan lovgivningen kommer til at se ud. Det vil vi bruge de næste måneder på at gennemarbejde.

Det, jeg vil sige til Folketingets partier, er, at de partier, der stemmer for vedtagelsen og er med på, at vi prøver at gennemføre den her proces, vil blive inddraget i det videre arbejde, og de vil endda også blive inddraget, om jeg så må sige, ekstraordinært mere, end man måske plejer at gøre, for jeg er indstillet på, at når lovforslagene er gjort færdige, har været sendt i høring, så vi også lytter lidt til, hvad de organisationer og parter, der normalt bliver spurgt, mener om forslagene, vil de partier, der står bag vedtagelsen og stemmer for, naturligvis også blive inddraget i det videre arbejde og få mulighed for at drøfte forslagene, forud for at de fremsættes for Folketinget.

Jeg tror, det var hr. Morten Bødskov, der sagde, at et af terroristernes fremmeste formål er at skabe frygt. Det er jeg meget enig i, og derfor er det også meget, meget vigtigt, at vi gennemtænker tingene grundigt, før vi sætter dem i værk.

Jeg vil også gerne sige til den debat, vi har i dag, at det er min klare opfattelse, at det klogeste er at lovgive om de onde tider i gode tider, for det er kun i den situation, som vi i dag er i, at jeg mener, at vi som Folketing har en enestående mulighed for både kritisk og sagligt at vurdere nye tiltag, men også tage de forholdsregler, der skal til.

Hvis vi havde stået her, efter at der havde været et terrorangreb, havde der været et meget voldsomt pres fra befolkningen for, at der skulle ske mange ting. Jeg har syntes som justitsminister, det var rigtigt at tage debatten også om de punkter, hvor vores værn ikke er tilstrækkeligt på nuværende tidspunkt, så vi får alle aspekter med, også de retssikkerhedsmæssige.

Jeg mener, at det også er den balance, der går gennem rapporten. Jeg tror, det var fru Anne

Baastrup, der bl.a. henviste til det nederlag, som den britiske regering har lidt på nogle af de områder, hvor den har ønsket at lovgive om terror. Jeg vil da sige, at jeg synes, det er meget forventeligt, at det er endt på den måde i Storbritannien, for jeg syntes ikke, de havde balancen med i tingene. Det synes jeg vi har i vores forslag. Der er ingen forslag her, der overskrider grundloven. Der er ingen forslag her, der efter min mening bare tilnærmelsesvis nærmer sig det, som f.eks. briterne har diskuteret. Det er, fordi jeg sætter friheden meget højt. Jeg sætter vores demokrati og vores retssamfund højt.

Der er stadig væk ting her, som nogle vil mene er vidtgående, men jeg vil blot sige, at jeg vil synes, det vil være, ja, næsten på grænsen til det uartige at sige, at en embedsmandsrapport kan sammenlignes med den debat, der har været i England, hvor man vil tilbageholde folk i 90 dage uden at sigte dem for noget. Det er efter min mening meget, meget skrap kost, og jeg synes, det er velfortjent, at den engelske regering har fået en over snuden. Jeg har sagt det til min engelske kollega, så det er ikke nogen nyhed, at det er det synspunkt, jeg har.

Der har været nogle konkrete kritikpunkter undervejs. Som sagt kan jeg jo ikke lige nu redegøre for, hvordan lovforslagene kommer til at blive udfærdiget. Den proces er vi slet ikke gået i gang med endnu. Men jeg tror alligevel, at det er vigtigt for den debat, vi skal have med hinanden efterfølgende, at få præciseret nogle ting.

Hvad angår overvågningen – og det sagde jeg også i mit indlæg, men jeg medgiver, at der er mange forslag, og tingene blev smidt op i luften – lægger regeringen op til, at det mest vidtgående forslag, det, der går ud på at give kommunerne hjemmel til at kunne overvåge, lægger vi i Tv-overvågningsudvalget, for de er i forvejen ved at se på, hvornår private virksomheder kan få lov at overvåge det offentlige rum, og derfor harmonerer det meget godt med det arbejde, sagkyndige er ved at se på.

Kl. 18.50

Der er to andre forslag på overvågningsområdet. Det ene går ud på, at politiet skal have mulighed for at kunne bede om mere overvågning af både private og offentlige på hovedtrafikknudepunkter og andre store pladser, hvor politiet skønner, at det er nødvendigt. Det andet er, at politiet også får mulighed for at se til, at teknikken er i orden, f.eks. at der er billeder om natten. Det er efter min mening en afbalanceret måde at gå til det her emne på.

Jeg vil også godt sige til den debat, der har været her i dag, at regeringen vælger at tage to elementer og så sige, det er meget godt, at vi får det på plads allerede nu.

Jeg tror, det var hr. Morten Bødskov, eller også var det fru Line Barfod, jeg husker det faktisk ikke, der var inde på, at overvågning nok ikke i sig selv forhindrer ret meget terror. Den selvmordsterrorist, der ønsker at dø for sin sag, er nok ret ligeglad med, om han bliver optaget på fire, fem eller seks kameraer. Det, der er vigtigt, er frygten, som hr. Morten Bødskov var inde på.

Hvis terroristerne ikke skal vinde kampen, er det jo helt, helt, helt afgørende, at man f.eks. kan identificere gerningsmændene. Hvis man kan det, som man gjorde i Storbritannien, så går befolkningen ikke i panik, så passer de deres arbejde, de sætter sig ind i bussen og fortsætter. Det synes jeg er meget vigtigt, for kampen mod terrorisme handler ikke kun om tekniske forskrifter og efterforskningsredskaber, den handler også om psykologi, den handler om, hvordan vi kommunikerer til befolkningen, den handler om, hvordan vi kan være med til at sikre, at befolkningen er tryk ved de redskaber, der er til stede, og det vil også være det, regeringen vil arbejde videre med.

Nogle har også været inde på spørgsmålet på teleområdet, og det har jeg forsøgt at svare på. Men jeg vil sige, at det er det område, hvor der sker allermest nyt. Vi er væk fra de tider, hvor folk bare brugte en fastnettelefon, og det er sådan set som udgangspunkt godt for borgerne, at vi har fået billigere mobiltelefoner, mere konkurrence. Der er blot sket det, at man godt nok har udviklet den teknik, der gør, at man kan drive forretning og tjene penge, men man har ikke sørget for at udvikle den teknik, der gør, at politiet kan følge med, ligesom det gjorde, dengang vi alle sammen bare brugte fastnettelefon.

Derfor kommer arbejdsgruppen med en lang række forslag. Nogle af dem er forslag, der er inspireret af andre lande, andre er inspireret af teknikker, man mere eller mindre kender i dag, og der er det naturligvis klart, at industrien skal involveres i det videre arbejde med, hvor langt man kan komme, og også hvor meget det vil koste, hvis man begynder at pålægge meget store forandringer i den måde, tingene er struktureret på i dag.

Endelig om det forebyggende vil jeg sige, at et eller andet sted har jeg siddet med et lille smil på læberne under den her debat, fordi det særlig

er de partier, der er store modstandere af den her rapport, der har talt forebyggelse, men meningen med de her forslag er jo forebyggelse. PET's fremmeste formål er at forebygge terror, og de forslag, der foreligger her, skal jo først og fremmest indgå som et element i at sikre, at PET kan forebygge terror.

Jeg er klar over, at der er mange måder at forstå ordet forebyggelse på, jeg synes bare, det er vigtigt at få fremhævet her, at der er ingen af de her forslag, som er overflødige eller ubetydelige. Det er alle sammen forslag, altså naturligvis de forslag, der har med PET at gøre, som vil kunne medvirke til, at PET arbejder mere forebyggende. Men jeg vil da sige, at PET også laver meget andet forebyggende arbejde end det, der involverer kendelser, aflytning og alt muligt andet.

PET har taget et vældig godt initiativ, og det er også til den debat, der har været i dag om radikaliserings, nemlig at man har startet en dialog med de religiøse ledere, med imamerne, og den dialog fungerer i virkelig gode, fornuftige rammer. Jeg tror, det er meget afgørende og meget godt, at der er kommet en forståelse for, hvordan vi sammen kan være med til at modvirke den radikaliserings, der sker flere steder. Så der er sat mange gode initiativer i gang på det område, og det synes jeg selvfølgelig også bør indgå i det videre arbejde.

Så har hr. Høgni Hoydal nogle helt konkrete spørgsmål, som retter sig mod de forhold, der gælder for Færøerne og Grønland.

Kl. 18.55

Jeg vil starte med at sige til hr. Høgni Hoydal, at vi har en fælles interesse, og det er, at vi begge interesserer os for fiskeri. Hvis der er noget, jeg rent faktisk har forstand på, så er det fiskeripolitik og redskabsteknologi.

Jeg vil sige, at denne buket forslag, i hvert fald den buket, der bl.a. handler om teleområdet, men for så vidt også mange af de nye beføjelser, der er til PET, netop er et forsøg på at gøre redskaberne så effektive som overhovedet muligt, så vi går efter the bad guys og ikke lader dem slippe igennem det meget stormaskede net, der er i dag.

Jeg er klar over, at det er vanskeligt, også for folk, der ikke beskæftiger sig sådan med efterretningsstjenestens praktiske virke i det daglige, måske helt at gennemskue og forstå, hvad lige præcis formålet og hensigten er med denne her paragraf. Hvornår vil man benytte den? Er det virkelig nødvendigt? Hvilke mekanismer har vi til at sikre, at det her ikke bliver misbrugt?

Det er naturligvis klart, at det ligger regeringen meget på sinde, at i den proces, vi går i gang med nu, kan man konkretisere præcis, hvordan tingene skal føres ud i livet, herunder også redegøre for, hvilke mekanismer der bliver sat ind, således at det her ikke kan blive misbrugt.

Men jeg vil også sige til hr. Høgni Hoydal, at regeringen altså ikke har glemt eller har udeladt overvejelser om at gennemføre initiativer til terrorbekæmpelse på Færøerne og Grønland.

Statsministeren har løbende orienteret de to landsstyre om regeringens initiativer; Statsministeriet har i forbindelse med arbejdsgruppens nedsættelse orienteret landsstyrene om det arbejde, regeringen iværksatte; Statsministeriet har orienteret landsstyrene om arbejdsgruppens rapport og om regeringens handlingsplan; statsministeren har skriftligt tilkendegivet over for lagmanden og landsstyreformanden, at regeringen vil tage initiativ til en drøftelse mellem færøske, grønlandske og danske myndigheder, såfremt det på baggrund af de konkrete initiativer vurderes at være relevant for Færøerne og Grønland. Det er efter regeringens opfattelse både korrekt og respektfuldt over for hjemmestyrene at orientere i den indledende fase af en sag som denne og så på baggrund af et konkret grundlag anmode de færøske og de grønlandske myndigheder om at deltage i det videre arbejde, og det er den proces, som vi har sat os for.

Til slut vil jeg sige, at jeg som sagt er meget glad og tilfreds med den debat, der har været i dag. Jeg er faktisk også meget glad for, at ud over at den har været principiel, har den også været dejlig konkret på nogle punkter. Det tror jeg har været godt, også for de mange mennesker, der følger med i debatten.

Men jeg inviterer i hvert fald til, at så mange partier som muligt er med i denne her vedtagelse og kan være med i det videre arbejde med at forberede lovgivningen på området. Under alle omstændigheder vil jeg gerne tilkendegive, at i den fase, vi går ind i nu, deltager jeg naturligvis gerne i de drøftelser, der måtte være i Retsudvalget og andre steder om, hvorledes tingene skal konkretiseres.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):
Tak til justitsministeren.

Der er nogle korte bemærkninger. Der er fru Line Barfod, fru Elisabeth Arnold, hr. Høgni Hoydal, hr. Rune Lund, hr. Morten Helveg Petersen og fru Anne Bastrup.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg må indrømme, at jeg blev lidt forundret over justitsministerens vurdering af, at folk ikke blev så opskræmte af, at der var mennesker, der døde ved et terrorangreb, hvis bare man bagefter ved hjælp af overvågningskameraet fik opklaret, hvem det var. Jeg tror nok, at der også er et ret bredt ønske om, at man gør noget for at forhindre, at terrorangrebene finder sted.

Det er der, jeg ikke helt forstår justitsministerens påstand om, at det, at Politiets Efterretningstjeneste skal lave en masse overvågning, er det samme som at forebygge.

Altså, jeg kan godt se, at man i nogle tilfælde kan gå ud og fange terrorister, før de begår terrorhandlingerne, og det er selvfølgelig væsentligt. Men det, som vi har talt om under hele debatten om forebyggelse, er at forhindre, at nogen overhovedet får den vanvittige idé at kunne finde på at begå terror. Nogle af de eksempler, vi har set på terror, stærkest 11. september i USA og angrebene i London, har jo været begået af nogle, man overhovedet ikke havde mistanke til. I USA havde man fået nogle overvågningsoplysninger om dem, men man havde ikke kunnet bruge dem, for man havde kun satset på massiv overvågning og ikke på et ordentligt politiarbejde.

Derfor vil jeg høre, om ministeren slet ikke er optaget af at forebygge, at nogen kan få den vanvittige idé at sprænge sig selv og andre i luften.

Kl. 19.00

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Line Barfod: Jo, naturligvis er jeg det, og det var sådan set også derfor, jeg kom med eksemplet med det samarbejde, der er mellem PET og imamerne om, hvad der kan gøres for at forhindre radikaliseringen, og hvad der kan gøres i de radikaliserede miljøer i Danmark, for det mener jeg er meget, meget, meget afgørende. Uanset hvor velintegrerede mennesker er, er der åbenbart nogle, som alligevel falder for den meget fundamentalistiske retorik og vælger at føre den ud i livet.

Men så må jeg sige til fru Line Barfod, at det nytter jo ikke noget, at fru Line Barfod kommer frem med en helt anden problemstilling, når jeg svarer på et spørgsmål. Jeg svarede fru Line Barfod på spørgsmålet om, hvad overvågning kan bruges til, og jeg sagde: Jeg tror, man skal kunne

forstå befolkningens psykologiske reaktion efter et terrorangreb. Selvfølgelig er det forfærdeligt, og selvfølgelig skal vi gøre alt, hvad vi overhovedet kan, for at forhindre, at det sker. Men hvis det sker, tror jeg, det betyder meget for den måde, befolkningen reagerer på – både for dens almindelige adfærdsmønster og for dens reaktion over for bestemte befolkningsgrupper – at man kan identificere, hvem gerningsmændene er.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg skal bare spørge ministeren angående forebyggelse.

Jeg kan nu forstå, at ministeren mener, at det at forebygge, at nogen kan få den vanvittige idé at sprænge sig selv og andre i luften, i høj grad skulle være religiøse lederes ansvar, og at disse ledere ikke skal medvirke til radikalisering. Mener ministeren overhovedet ikke, at regeringen og vi andre har et medansvar for, at der er sket en radikalisering i både Danmark og resten af verden, og skal satse på at forebygge, at der sker en yderligere radikalisering – ikke bare ved at pege fingre ad andre og sige, at de skal sørge for, at der ikke sker noget, men ved at stå sammen som samfund og skabe sammenhængskraft og demokrati i både Danmark og verdenssamfundet, så folk ikke får så vanvittige ideer som at sprænge sig selv og andre i luften? Det skal sikres, at der er mindre polarisering og større sammenhængskraft i samfundet, og mener ministeren slet ikke, at regeringen har et medansvar for det?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jo, naturligvis, og jeg har heller aldrig sagt noget om, at vi ikke har det. Men jeg synes blot, at statsministeren allerede er kommet meget ind på, hvilke initiativer der skal tages både nationalt og internationalt for at forhindre radikalisering og rekruttering til terrorisme.

Men når jeg kun har 1 minut til at svare på et spørgsmål, er det altså at drive det for vidt at bede mig redegøre for, hvad der gøres på uddannelsesområdet, integrationsområdet osv. Naturligvis skal vi alle sammen gøre noget, men jeg vil blot pege på, at når det gælder dem, som er langt ude i radikaliseringsprocessen, tror jeg ikke, at initiativer fra vores side har den store effekt. Jeg tror ganske enkelt ikke, der bliver lyttet særlig meget til dem, men til gengæld tror jeg,

der bliver lyttet til de imamer, som de ofte kommer hos. Der bliver lyttet til de råd, de giver, og derfor mener jeg, vi skal bruge de talerør, som er til rådighed, og hvor vi ved, at der bliver lyttet til budskaberne.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg kunne også stille nogle spørgsmål om overvågning og tryghed, men vi får jo en overvågningsdebat senere på sæsonen, og derfor vil jeg gerne bruge mine spørgsmål til noget helt andet.

Ministeren sagde, at de partier, der stemmer for denne vedtagelse, vil blive inddraget i højere grad end sædvanligt i udformningen af lovforslagene, og min konklusion er derfor: Det vil altså være et særligt privilegium. Man bliver medlem af en særlig privilegeret klub, når man stemmer for denne vedtagelse, og når lovforslagene bliver fremsat i Folketingssalen, er alt klappet og klart, og Folketinget sat ud af spillet – præcis det, som fru Birthe Rønn Hornbech advarede imod. Er det en rigtig fortolkning?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det skal fortolkes sådan, at de partier, som står bag vedtagelsen og dermed tilkendegiver, at den proces, vi nu har sat i gang, er den rigtige måde at gribe problemstillingen an på, vil blive indkaldt til møder, inden regeringen fremsætter lovforslag, og dermed få mulighed for at få indflydelse på lovforslagenes endelige udformning. Men der er på ingen som helst måde tale om, at Folketinget bliver sat ud af kraft. Folketinget vil naturligvis, fuldstændig som Folketinget plejer, foretage det normale antal behandlinger, der kan stilles spørgsmål i Retsudvalget, der kan kaldes i samråd osv. osv. Der bliver overhovedet ingen forandring.

Kl. 19.05

Regeringen rækker hånden ud og siger: Vi er indstillet på at få andre partier med i denne proces, og nu kommer vi med en køreplan for, hvordan vi får tingene på skinner. Det er udmærket, at vi debatterer og diskuterer tingene og også undersøger tingene grundigt, men det er også vigtigt for regeringen at handle, og derfor lægger vi altså op til et forløb, hvor der kommer en lovgivning, og hvor de partier, der vil medvirke, bliver medinddraget, inden lovforslagene bliver fremsat.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Ja, det er jo næsten en tilståelsessag. Det betyder jo, at hvis Retsudvalget skulle få den geniale tanke at holde en høring om eventuelle lovforslag eller indkalde nogle eksperter eller måske besøge nogle steder og få nogle ideer ved at se, hvad man gør andre steder, vil det ikke få nogen indflydelse på lovforslagene, fordi det allerede er aftalt med de partier, som stemmer for denne vedtagelse og derfor tilhører den særlig privilegerede klub, der kan få indflydelse på lovforslaget.

Det vil sige, at det, ministeren sagde, faktisk betyder, at Folketinget er sat ud af spillet. Jeg vil gerne gøre ministeren opmærksom på, at det er en meget usædvanlig fremgangsmåde at sige fra Folketingets talerstol, at nogle bestemte partier får indflydelse, og at de, der ikke stemmer for en bestemt vedtagelse, ingen indflydelse får. Det betyder altså, at Dansk Folkeparti har fået det fuldstændig, som de vil, og at deres 150 mio. kr. i finanslovaftalen betyder, at det er dem, der bestemmer, hvad der skal stå i lovgivningen. Jeg synes, det er en meget interessant besvarelse.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Elisabeth Arnold, at alle partier, der har gode ideer, har mulighed for at få indflydelse. Sådan har det været alle dage, og hvis der bliver holdt offentlige høringer, også efter at et lovforslag er fremsat, og der kommer gode ideer, har jeg aldrig holdt mig selv for god til at sige, at hvis der er nogle, der har bedre ideer end dem, jeg kommer med, lytter jeg gerne til dem. Sådan skal det naturligvis være.

Det, jeg blot tilkendegiver, er, at de partier, der vil være med til at tage et ansvar for at føre processen videre, bliver inddraget. Der bliver lyttet til dem, inden lovforslagene bliver fremsat, men derudover lytter vi da også til Folketingets øvrige partier. Jeg kunne da aldrig drømme om hverken at afskære Retsudvalget fra at holde høringer eller afskære andre partier, der ikke kan støtte vedtagelsen, fra at komme med gode ideer.

Jeg siger blot, at de partier, der stemmer for, får en mulighed for at få vendt tingene med regeringen inden forslagenes fremsættelse, og det har intet at gøre med finansloven og de 150 mio. kr. De 150 mio. kr. er penge, der skal bruges inden for en given ramme i finansloven, og det,

jeg talte om, er, hvilke lovforslag der skal fremsættes.

(Kort bemærkning).

Høgni Hoydal (TF):

Tak for svaret vedrørende Færøerne og Grønland. Jeg skal ikke komme ind på det absurde med fangstteknologianalogi, men jeg vil da sige, at når man fisker med et fintmasket net på det forkerte sted, f.eks. i de frie vandmasser, fanger man ikke de store fisk på bunden.

Jeg er glad for, at ministeren orienterede om – og det er altså første gang, jeg hører det – at der har været kontakt til de færøske og grønlandske landsstyrelser vedrørende dette spørgsmål. Men jeg vil alligevel spørge, om justitsministeren kan garantere mig, at f.eks. PET ikke får udvidede beføjelser i det færøske samfund, uden at det er vedtaget i det færøske parlament, Lagtinget.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil bare gentage for hr. Høgni Hoydal, hvad jeg allerede har sagt én gang, og det er, at regeringen vil tage initiativ til en drøftelse mellem færøske, grønlandske og danske myndigheder, såfremt det på baggrund af de konkrete initiativer vurderes at være relevant for Færøerne og Grønland. Det er altså ikke noget, jeg kan tage stilling til i dag, men der vil blive taget kontakt, hvis der er behov for det.

(Kort bemærkning).

Høgni Hoydal (TF):

Igen: Tak for svaret. Det er ikke, fordi jeg på nogen måde mistænker regeringen for at ville snige noget ind, det er mere på grund af det retlige ingenmandsland, der er mellem Danmark og Færøerne, hvor det f.eks. i bedste fald er uklart, hvilken kompetence visse myndigheder har på Færøerne.

Så vil jeg følge op med et spørgsmål, som gælder regeringens konkrete handlingsplan. I visse af forslagene taler man ikke om lovændringer, men kun om ændringer af bekendtgørelser; jeg tror, jeg kan nævne forslag 19 som eksempel. Vil disse bekendtgørelser blive sat i kraft, selv om der ikke gennemføres andre lovændringer? Vil man allerede nu begynde at sætte bekendtgørelsesændringer i kraft, selv om de lovændringer, der ellers foreslås, ikke er vedtaget?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Høgni Hoydal, at i handlingsplanen har regeringen meget nøje redegjort for, hvorledes hvert enkelt initiativ skal føres ud i livet. Men for så vidt angår Færøerne og Grønland, vil jeg sige, at der er lavet en nærmere undersøgelse og en vurdering af, om udmøntningen af handlingsplanen vil være relevant for eller berører Færøerne og Grønland, og når vi har det grundlag i orden, vil regeringen og landsstyrelserne også have det nødvendige grundlag for de videre drøftelser.

Kl. 19.10

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Statsministeren sagde, at vi skal forebygge terrorisme ved at føre en aktiv udenrigspolitik, men hvordan kan det så være, at vi er engageret i Irak og har været med til at starte en ulovlig Irakkrig, som jo fører til mere terrorisme? Vi kan læse i rapporten med de 49 forslag, at det også er embedsmændenes vurdering, og hvorfor fører regeringen en aktiv udenrigspolitik, der decideret fører til mere terrorisme, når der samtidig fremlægges en masse forslag fra regeringens side, som har til hensigt at bekæmpe terrorisme, men samtidig undergraver vores demokrati og undergraver vores retssamfund?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Rune Lund, at det jo ikke er nogen overraskelse, at netop hr. Rune Lund stiller det spørgsmål. Jeg må konkludere, at det er nemmere for hr. Rune Lund at skifte publikum end at skifte repertoire, for det er det samme spørgsmål, der er blevet stillet til samtlige ordførere, men jeg er meget glad for at få det spørgsmål, for der er ingen, der har sat hr. Rune Lund på plads, og det får jeg så lejlighed til nu. Jeg vil gerne læse op af rapporten:

»Generelt spiller modstanden mod koalitionsnetternes tilstedeværelse i Irak og Afghanistan en meget stor rolle i den sunnikstremistiske propaganda ...«.

Jeg læser videre, og det er fra side 12:

»Tjenesterne vurderer derfor, at terrortruslen mod Tyskland og Frankrig, der ikke har styrker i Irak, men som begge har styrker i Afghanistan, er højere end truslen mod Danmark ...«.

Hr. Rune Lund skal lade være med alle de populistiske forsøg på at gøre krigen i Irak til den

helt store terrortrusler. Læs det, der står i rapporten, men læs det hele, og hvis hr. Rune Lund ønsker at stille flere spørgsmål, skal han stille dem med udgangspunkt i det, der faktisk står i rapporten.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jamen det vil jeg meget gerne. Justitsministeren glemte den sidste linje, da hun læste op fra side 12 ...

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg har kun 1 minut.

Rune Lund (EL):

Her står der: »... selv om de lande, der deltager i koalitionen i Irak, generelt anses for at være attraktive mål.«

Der står altså, at fordi vi deltager i en krig i Irak, er vi et mere attraktivt mål for terror, end vi ville have været, hvis vi ikke havde deltaget i Irakkrigen, og det er derfor, jeg ikke kan forstå, hvorfor man ikke bare siger: Jamen så trækker vi tropperne ud af Irak. Der er en meget, meget nem løsning på terrorproblemet, nemlig at trække tropperne ud af Irak. Det er den mest oplagte mulighed for at mindske terrortruslen i Danmark, så hvorfor ikke gøre det i stedet for at begynde alle de diskussioner om, hvordan milliarder af kroner kan kanaliseres over i overvågning og kontrol?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Rune Lund: Nu har vi de sidste 4 timer diskuteret, hvordan vi forebygger terror, og jeg kan forstå, at hr. Rune Lunds bud på, hvad vi skal gøre, er: I skal bare gøre det, terroristerne ønsker, så skal de nok lade jer være i fred.

Jeg vil sige, at det eneste, jeg aldrig nogen sinde kunne drømme om at sige til den danske befolkning, er, at de beslutninger, der bliver truffet af et flertal i det danske Folketing, lige pludselig skal trækkes tilbage, fordi terrorister kommer med trusler, for så har terroristerne vundet. Men det kommer sådan set ikke bag på mig, at terroristerne kører det spil, de kører, for hvad er det værste for en terrorist? Det er sådan set et demokrati som det, vi har i Danmark, og det demokrati, som de danske koalitionsstyrker er med til at opbygge i Irak.

Jeg synes sådan set, det havde klædt hr. Rune Lund lidt bedre, hvis han frem for at fremture

med dette her under hele debatten var kommet med bedre og mere konkrete bud på, hvad man kan gøre for at bremse terroristerne, frem for at stå her og sige indirekte: Bare vi følger terroristerne, bliver der jo fred på jorden.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Mit spørgsmål vedrører et emne, som stort set ikke har været berørt hidtil, og som der ikke er gjort noget synderligt ud af i rapporten, nemlig hele spørgsmålet om parlamentarisk indsigt og parlamentarisk kontrol med efterretningsstjenesterne.

Jeg tror, alle anerkender, at efterretningsvirksomhed er helt centralt i kampen mod terror. Men er det ikke logisk, at når man investerer mere i efterretningsvirksomhed, må man også styrke den parlamentariske indsigt og den parlamentariske kontrol?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jo, det er det. Jeg er meget glad for spørgsmålet, fordi det bl.a. er noget af det, som arbejdsgruppen peger på, nemlig at det er det udvalg, der hedder Wamberg-udvalget, der ser på, hvorledes PET bruger de informationer, som de indhenter, og at der skal ses nærmere på, hvordan det udvalg ligesom udfører en kontrol og følger med i tingene, så der bliver bedre retningslinjer.

Kl. 19.15

Det synes jeg er meget rigtigt og meget vigtigt. Men jeg vil også sige til hr. Morten Helveg Petersen – for det synes jeg også er vigtigt at have med i den brede debat, vi har – at vi jo alle sammen ved, at der lige nu sidder en PET-kommission og forsøger at gøre sit arbejde færdigt.

Når PET-kommissionen er færdig med sit arbejde, vil PET-udvalget, som sidder med Hugo Wendler Pedersen i spidsen, så kunne færdiggøre sit arbejde cirka et halvt år efter, at kommissionens rapport foreligger, og det vil skulle danne grundlag for, at der skal være en form for regulering af PET's virksomhed. Sådan en samlet regulering er der jo ikke i dag, og der er Wendler Pedersen-udvalget så sat til at komme med et bud på, dels hvordan reguleringen kan foregå fremover, dels hvorledes kontrollen skal foregå fremover.

Vi har jo i dag Folketingets Kontroludvalg, der kontrollerer efterretningsstjenesterne, men det her er i hvert fald et bud på en af de ting, som fremtiden bringer.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Vi kan så glæde os til, at det kommer, men jeg forstår stadig væk ikke – med al respekt for de udvalg, som ministeren nævner her, og med al respekt for det sikkert fortrinlige arbejde, som udøves – hvorfor man ikke også betragter det som en naturlig del af regeringens arbejde og forsøger at give et bud på det. Det ville da være rimeligt, om regeringen havde sagt, at åbenhed og indsigt er vigtige nøgleord også i kampen mod terror for at sikre, at når vi i øvrigt investerer i efterretningsvirksomhed, så er der også er nogle, der er med til at kontrollere kontrollanterne.

Det havde da været et smukt princip, om regeringen havde fundet anledning til også at redegøre for de holdninger. I stedet forstår jeg nu på ministeren, at det her er noget, der kommer til at vente, jeg ved ikke i hvor lang tid. Jeg synes, der er behov for en melding fra ministeren på det her felt.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Morten Helveg Petersen, at det ligger i meget, meget gode hænder. Jeg synes på sin vis også, det er beklageligt, at PET-kommissionen ligesom har bremset Wendler Pedersen-udvalgets arbejde lidt. Wendler Pedersen-udvalget kan jo ikke blive færdige med PET's fremtidige regulering, før det kender PET-kommissionens konklusioner. Men det må være den rigtige måde at gøre det på.

Det er en meget vanskelig problemstilling, for det er altså ikke så ligetil. Det er jo ikke sådan en almindelig offentlig instans, vi taler om tilsyn og kontrol af. Efterretningsstjenesten arbejder på nogle meget, meget, meget specielle vilkår, også nogle vilkår omkring fortrolighed, og derfor er det ikke nogen enkel øvelse at begive sig ud i hverken en regulering af tjenestens virksomhed eller en kontrol af den.

Uanset alle vores gode hensigter mener jeg, det er rigtigt, at folk, der kender til den måde, efterretningsstjenesten arbejder på, der kender betingelserne, men også hvilke kontrolmuligheder der er, også er dem, der kan give de bedste bud på, hvordan vi så kan regulere det i et samlet regelsæt.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det kommer lidt bag på mig, at ministeren overhovedet kan problematisere det, og at man ikke som en naturlig ting støtter den her vedtagelse. Nu kan man så synes, at der er enkelte konkrete forslag, der er gode nok, og man kan have en lang række indvendinger, men vi aner jo i virkeligheden ikke, hvad det er, det ender med.

Vi har en statsminister, der går ud og siger: Vi skal finde en balance. Vi har haft en diskussion her i dag om, hvorvidt der kan botaniseres i dem – ja eller nej? Vi har en justitsminister, som – kan jeg se – her i en pressemeddelelse fra Ritzau siger, at det hele bliver gennemført.

Jeg vil så godt have at vide: Hvad er det, regeringen i fællesskab, i enighed, mener kommer til at ske med de her forslag, der er retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det vil jeg meget gerne uddybe for fru Anne Baastrup. Sagen er den, at ingen af de 49 forslag er i gåseøjne skrottet eller droppet. For 45 af forslagene vedkommende lægger regeringen op til forskellige procedurer for, hvorledes de videre skal behandles. Nogle kan gennemføres administrativt, nogle skal igennem en proces frem til lovgivning, og nogle skal drøftes med forskellige brancher.

Men der er fire forslag – forslaget omkring scanning, forslaget omkring kommunernes mulighed for tv-overvågning og de to forslag, der handler om demokratifjendtlige udtalelser – som vil komme i sagkyndige hænder, før regeringen tager stilling til deres videre skæbne.

Det synes jeg sådan set er forholdsvis enkelt at forstå. Det, man altså tager stilling til, er, at der arbejdes videre med forslagene med henblik så på at kunne konkretisere dem.

Kl. 19.20

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Så har jeg et par simple spørgsmål:

Hvad er terror ifølge justitsministerens opfattelse? Kan det også omfatte voldtægt? Og når jeg så har fået det spørgsmål besvaret, vil jeg godt have at vide:

Hvad er begrundelsen for, at NEC, der beskæftiger sig med organiseret kriminalitet, skal overflyttes til PET, når det er sådan – og det vil

ministeren formentlig også sige – at voldtægt ikke er terror?

Hvad er den konkrete begrundelse for, at ministeren så bare sådan, samtidig med at vi sidder – troede jeg – og forhandler et politiforlig, lægger op til, at NEC på baggrund af en anbefaling heri skal føres over til PET, samtidig med at der er en debat mellem statsministeren og justitsministeren om, hvad terror er?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til det første, at det spørgsmål vil jeg meget gerne præcisere svaret på, for jeg tror, der er nogle, der har misforstået, hvad der er foregået i debatten.

Jeg blev stillet et spørgsmål under pressemødet, der gik på, hvad man kunne bruge overvågningsbilleder til. I dag bruger man overvågning foran pengeinstitutter og foran pengeautomater osv. til at opklare røverier. Jeg blev stillet det spørgsmål, om overvågning kunne bruges til andet end terrorbekæmpelse, og til det måtte jeg svare ja. Til det måtte jeg sige, at der altså er anden alvorlig slags kriminalitet, som man bruger overvågning i forbindelse med i dag, og hvor man også vil gøre det fremover.

Jeg ved ikke, om journalisten ikke fik det hele med, men jeg kan da forstå, at der er nogle, der har taget det som udtryk for, at så er det sådan på alle mulige områder, man kan gøre alt muligt. Det har aldrig været min holdning. Men nu har jeg i hvert fald en lejlighed til at præcisere, hvad det var, jeg svarede på på pressemødet.

Til det andet spørgsmål vil jeg sige, at det synes jeg faktisk er meget, meget godt beskrevet i rapporten om, hvilke meget store fordele der er ved at lade den del af NEC, der har at gøre med den hårdeste organiserede grænseoverskridende kriminalitet, flytte sammen med PET. Der var jo ingen, der havde forestillet sig, at de dele af NEC, der nu overføres til PET, under nogen omstændigheder skulle flyttes ud i landet. Aktionsstyrken kan vi ikke dele op – eller den hårdeste organiserede kriminalitet. Der ville alligevel være en gruppe, der sad for sig selv og efterforskede. Og der er der altså stordriftsfordele ved, at PET og NEC samarbejder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Som tidligere meddelt vil afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse blive foretaget i mødet i morgen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 18:

Forslag til folketingsbeslutning om en terrorkommission.

Af Morten Helveg Petersen (RV) m.fl.
(Fremsat 27/10 2005).

Forslaget sattes til forhandling.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Forsvarsministeren ... forsvarsministeren?

O.k., på mit papir står der forsvarsministeren, men det er så justitsministeren.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det gør ikke så meget, vi er enige om det meste.

Beslutningsforslaget fra Det Radikale Venstre, som vi skal behandle her i dag, opfordrer regeringen til at nedsætte en terrorkommission, der skal have til formål at undersøge det danske terrorberedskab og terrortruslen mod Danmark.

Efter beslutningsforslaget skal kommissionen bl.a. gennemgå kompetencefordelingen mellem de forskellige myndigheder i terrorberedskabet, og endvidere skal kommissionen overveje muligheden for at sammenlægge Politiets Efterretningstjeneste og Forsvarets Efterretningstjeneste.

Samtidig skal PET og FE efter beslutningsforslaget årligt præsentere deres arbejde ved offentlige høringer, ligesom Folketingets Kontroludvalg skal styrkes og gives beføjelser over for tje- nesternes budgetter.

Som jeg netop har redegjort for i forbindelse med Folketingets behandling af forespørgsel nr. F 7 om det danske terrorberedskab, fandt regeringen i lyset af hændelserne i London i juli i år anledning til at foretage en samlet gennemgang og vurdering af de danske samfunds indsats og beredskab over for terrorhandlinger. Regeringen nedsatte på den baggrund en tværministeriel ar-